

ἡ Νεολαία

ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ
ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ-ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΕΤΟΣ 1ον ΦΥΛΛΟΝ 9

«Νὰ μείνετε πιστοὶ εἰς τὰ ἰδανικά σας. Καὶ τότε θὰ δύνασθε νὰ εἴπητε καὶ σεῖς, ὅταν μεγαλώσετε, στὰ παιδιά σας, τὰ ὁποῖα θὰ ἔλθουν κατόπιν ἀπὸ σᾶς: Ἡμεῖς ἐβαστάσαμεν τιμίαν τὴν λαμπάδα τοῦ Ἔθνους. Σᾶς τὴν δίνουμε στὰ χέρια σας».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τύποις: «ΠΥΡΣΟΥ» Α. Ε.

Ἡ Νεολαία

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ, ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ, ΗΘΙΚΗΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ, ΤΗΣ «ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ»

Ο ΜΥΘΟΣ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΤΗΤΟΣ

Ὑπεστηρίζετο ἐπίμονα, τόσο ἐπίμονα, ἀκόμη καὶ ἀπὸ ἀνθρώπους καλοπροαίρετους, ὥστε νὰ γίνῃ σιγὰ - σιγὰ κοινὴ πεποίθησις, μία περίεργος θεωρία. Ὅτι ἡ ἄρνησις ὑπάρχει εἰς τὴν φύσιν τῆς νεότητος. Ὅτι αἱ ἴδιαι αἱ δυνατότητες τοῦ μέλλοντος, ποὺ φέρει ἡ νεότης μέσα της, εἶναι φυσικὴ ἄρνησις τοῦ παρόντος. Ἕνα πρᾶγμα ποὺ μεταφρασμένο μὲ λόγια ἁπλούστερα θὰ ἔπρεπε νὰ σημαίνῃ πάνω κάτω πὼς κάθε νέα γενεὰ ἀνθρώπων, ποὺ ἐρχόντανε νὰ πάρῃ τὴν φυσική της διαδοχὴ εἰς τὴν συνέχεια τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἱστορίας, φυσικά, δὲν ἦτο δυνατὸ νὰ ἐγκαινιάσῃ τὴν ἐμφάνισί της μὲ ἄλλον τρόπο, παρὰ μὲ τὴν ἀνατροπὴ καὶ τὴν καταστροφὴ ὅλων ἐκείνων τῶν ἀξιῶν καὶ τῶν θεσμῶν ποὺ εἶχε δημιουργήσει ἡ προηγουμένη. Ἔλεγαν «ἡ νεότης εἶναι ἐπαναστατική» μὲ τὴν ἴδια ἁπλότητα καὶ φυσικότητα, μὲ τὴν ὁποίαν λέμε «ἡ φωτιὰ καίει» ἢ «τὸ χιόνι παγώνει».

Ἂν ἦτο ἡ θεωρία αὐτὴ ἀληθινὴ καὶ σωστή, ἔτσι ὅπως τὴν ὑπεστήριζαν καὶ τὴν ἐδίδασκαν, μὲ τόσην ἀτάραχη βεβαιότητα, θὰ ἔπρεπε ἡ διαδικασία τῆς ἱστορικῆς ζωῆς νὰ εἶναι ἕνα ἀλλόκοτο, ἀκατανόητο καὶ στὸ τέλος ἀνούσιο, ἄσκοπο καὶ θλιβερὸ παιχνίδι. Ἕνα παιχνίδι ποὺ σ' ὅλα του, ἐξὸν στὴν ἀφέλεια καὶ στὴ χάρι, θὰ ἔμοιαζε ἀπαράλλακτα μὲ τὸ παιχνίδι τῶν παιδιῶν, ποὺ φτιάνουν ὧρες σπιτάκια καὶ περιβολάκια μὲ τὴν ἄμμο καὶ μὲ τὰ βότσαλα στὴν ἀκρογιαλιὰ καὶ ποὺ μόλις τὰ βαρεθοῦν ἢ κακιώσουν, μὲ τὴν εὐκολία ποὺ βαριοῦνται καὶ κακιώνουν τὰ μωρά, τὰ κλωτσοῦν καὶ τὰ ἰσοπεδώνουν. Φαντασθῆτε τὴν μία γενεὰ νὰ οἰκοδομῇ καὶ τὴν ἄλλη νὰ ἰσοπεδώνῃ. Γιὰ νὰ ξαναρχίσῃ μὲ τὴ σειρά της νὰ οἰκοδομήσῃ κι' αὐτή, περιμένοντας τὴν ἄλλη, ποὺ θὰ ἤρχετο νὰ γκρεμίσῃ κι' ἐκείνη τὰ δικά της οἰκοδομήματα. Καὶ συλλογισθῆτε ἔπειτα ποία θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι ἡ ὄψις τῆς γῆς, ἂν αὐτὴ ἡ θεωρία, ποὺ νομιμοποιεῖ εἰς τὴν ἱστορικὴν ζωὴν τὸν πλέον παράλογο καὶ τὸν πλέον μηδενιστικὸ μαστροχαλασμό, ἦτο κανὼν τῆς ἱστορίας.

Τὸ εὐτύχημα εἶναι πὼς κανένας τέτοιος κανὼν δὲν ὑπάρχει, οὔτε ὑπῆρξε, οὔτε θὰ ὑπάρξῃ, οὔτε εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ. Ἡ θεωρία τῆς

ἐπαναστατικότητος τῆς νεότητος εἶναι κι' αὐτὴ ἕνα κακὸ ὄνειρο, ἕνας ἐφιάλτης μέσα στοὺς τόσους ἄλλους ἀπὸ κείνους ποὺ ἐτυραννοῦσαν τὰ κουρασμένα κι' ἀρρωστημένα πνεύματα τῆς παρακμῆς.

Ἂν ἡ ἐπαναστατικότης τῆς νεότητος δὲν ἦτο μῦθος, ἂν ἦτο κανὼν ἡ ἱστορικὴ καλλιέργεια καὶ ἡ ἱστορικὴ εὐγένεια, ἡ καθ' ὅλην τὴν ἐναλλαγὴν τῶν γενεῶν ἀδιάκοπος καὶ συνεχὴς δημιουργία αὐτή, ποὺ εἶναι ὅ,τι ἐννοοῦμε ὅταν λέμε συσσώρευσιν ἀξιῶν καὶ πιὸ ἁπλᾶ πολιτισμόν, θὰ ἦταν ἀδύνατο πρᾶγμα.

Ἡ νεότης εἶναι ἁγνή. Καὶ ἡ ἁγνότης δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο, παρὰ ἀκμὴ ψυχῆς. Καὶ αὐτὴ ἡ ἀκμή, αὐτὴ ἡ φρεσκάδα τῆς ψυχῆς της, ποὺ εἶναι ἡ χάρις καὶ ἡ γοητεία της μαζὶ μὲ τὸν χαλαρὸ ὁπλισμὸ τῆς γνώσεως καὶ τῆς πείρας, ποὺ εἶναι ἀπὸ τὴ φύσι τους σκληρές, κάμνουν τὴν νεότητα νὰ φαντάζεται ἁπλούστατη τὴν λύσι τῶν πλέον πολύπλοκων προβλημάτων τῆς ζωῆς καὶ νὰ βιάζεται νὰ τὰ λύση. Αὐτῆς τῆς πάντολμης αἰσιοδοξίας, ποὺ εἶναι προϊὸν ἁγνότητος καὶ ἀπειρίας μαζί, καὶ αὐτῆς τῆς βίας τῆς νεότητος ἡ παρανόησις, εἶναι ἡ πρωταρχικὴ πηγὴ ποὺ ἐπάνω της ἔχει οἰκοδομηθῆ νεότευκτη καὶ καινοφανὴς ἡ θεωρία περὶ τῆς ἐπαναστατικότητος τῆς νεότητος. Εἴπαμε νεότευκτη καὶ καινοφανής, γιατὶ ἐνῷ ἡ νεότης δὲν εἶναι φαινόμενο πρωτόφαντο εἰς τὴν ζωήν, ἐνῷ ἡ νεότης ὑπῆρχε μὲ τοὺς αἰῶνας, ἡ θεωρία περὶ τῆς ἐπαναστατικότητός της εἶναι ἐφεύρημα καὶ ἐπινόημα πρόσφατο τῶν τελευταίων αἰώνων τῆς παρακμῆς.

Ἡ φύσις τῆς νεότητος εἶναι ὁρμητική. Ἀλλὰ τὴν ὁρμή, ὅπως καὶ τὴν ἁγνότητα, ποὺ μ' αὐτὲς ἔμπαινε κάθε φορὰ στὸν κύκλο τῆς ἱστορίας γιὰ ν' ἁδράξη στὰ χέρια της τοὺς πυρσοὺς τῆς ζωῆς, ἐναλλάσσουσα εἰς τὴν πορεία τὶς γενεὲς ποὺ ἤρχετο νὰ διαδεχθῆ, τὴν ἐχρησιμοποιοῦσε πάντοτε στὶς δημιουργικὲς ἐποχὲς τῆς ἱστορίας, ὄχι γιὰ νὰ γκρεμίζη, ἀλλὰ γιὰ ν' ἀνορθώνη τὴν πορεία, νὰ τονώνη καὶ νὰ ταχύνη τὸν ρυθμό της. Καὶ ἐδῶ ἴσα ἴσα ὑπάρχει ἡ ἐξήγησι τῆς δημιουργικῆς ἱστορικῆς συνεχείας, ποὺ χωρὶς αὐτὴν θὰ ἦταν ἀδύνατο αὐτὸ τὸ ἀκατάπαυστο γίγνεσθαι τῶν αἰωνίων πολιτισμῶν.

Ἡ παρακμὴ συνειδητὰ καὶ ἐσκεμμένα ἐπρόβαλε τὸ ἐπινόημα τῆς ἐπαναστατικότητος τῆς νεότητος. Καὶ τὸ ἐπρόβαλε ἀφοῦ ἐφρόντισε προηγουμένως νὰ καλλιεργήση ἐπίμονα καὶ μεθοδικώτατα καὶ νὰ μεγαλοποιήση τὴν πηγὴ καὶ τὴν οὐσία τῶν ἀρνήσεων ποὺ ὑπάρχουν μέσα στὴν ἄπλερη φύσι καὶ στὴν ἀλαγάριστη ὅρασι τῶν νέων. Κυρίως, ἀφοῦ σατανικὰ ἐκαλλιεργοῦσε τὰς ἀρνήσεις αὐτὰς καὶ ἀφοῦ ἐπρολάμβανε νὰ χαλαρώση καὶ νὰ σπάση ἕναν ἕναν τοὺς κρίκους τῆς συνδέσεως τῆς νεότητος μὲ τὸ παρελθόν, τὸ ἀπώτερον καὶ τὸ πρόσφατον. Ἀφοῦ ὑπενόμευε καὶ ἀνετίνασσε τοὺς δεσμούς της τοὺς φυσικοὺς καὶ τοὺς πνευματικοὺς μὲ τὴν ἐθνικὴ γῆ, μὲ τοὺς πατέρας, μὲ τὴν ἱστορία.

Τὸ κίνημα τῶν ἐθνικὰ ὠργανωμένων νεολαιῶν, ποὺ πῆρε στὶς ἡμέρες μας τέτοιο ἅπλωμα καὶ τέτοια ὁρμητικὴ ἔκτασι σ' ὅλο τὸν κόσμο, αὐτὸ τὸ μελισσολόϊ τῶν νέων ἀνθρώπων, ποὺ συντάσσονται σὲ πολύβοες χαρούμενες φάλαγγες, δὲν μπορεῖ ἀλλοιῶς νὰ βρῆ τὴν ἱστορική του ἐξήγησι καὶ δικαίωσι, παρὰ ὡς κίνημα παντοδύναμης ἀντιδράσεως ἐναντίον τῆς παρακμῆς καὶ τῶν καταστροφικῶν της δογμάτων. Ἡ ἴδια ἱστορικὴ συνείδησις, ποὺ ξύπνησε κατὰ τὴν κρίσιμη ὥρα τοῦ ἐσχάτου κινδύνου, τὸ ἴδιο τὸ ἔνστικτο τῆς αὐτοσυντηρησίας τῶν ἐθνῶν, μὲ ὅλο τὸ μυστηριακό του βάθος, εἶναι ἐκεῖνο ποὺ χυμάει ἀκάθεκτο καὶ ὁρμητικὸ καὶ φλογισμένο μέσα σ' αὐτὸ τὸ κίνημα, ποὺ τὸ θέαμά του φτερώνει τὶς ἐλπίδες καὶ ξανανειώνει τοὺς ἐνθουσιασμούς. Αὐτὸ μπορεῖ ὁ καθεὶς ἀβίαστα καὶ χωρὶς κανένα πολύπλοκο συλλογισμό, ἁπλᾶ καὶ καθαρώτατα, νὰ τὸ διαπιστώση, ἀπὸ δύο διάφορες γωνίες ὁράσεως, ἀπὸ δύο ἀντίθετες σκοπιές. Ἀπὸ τὴν λυτρωτικὴ χαρὰ ποὺ πλημμυρίζει ὅλα ἐκεῖνα τὰ κοινωνικὰ στρώματα ποὺ διέσωσαν τὴν φυσικὴ καὶ τὴν ψυχική τους ὑγεία στὸ φανέρωμα καὶ στὸ πέρασμα τῶν νέων φαλάγγων τοῦ Ἔθνους, ἑνωμένων καὶ ἀδελφωμένων κάτω ἀπὸ τὴν ἰδία σημαία τὴν ἐθνική, γύρω ἀπὸ τοὺς ἱστορικοὺς βωμοὺς καὶ κάτω ἀπὸ τὴν σεβασμία σκέπη τῶν ἐθνικῶν ἱερῶν. Κι' ἀπὸ τὴν πικρὴ καὶ χολωμένη ἀντίδρασι, ἀπὸ τὴν σκοτεινὴ καὶ ἀπεγνωσμένη ὀργή, ποὺ προκαλεῖ παντοῦ ὅπου ἡ παρακμὴ ἔχει εἰσχωρήσει διαβρωτικὴ καὶ ἀπομαραίνουσα, ἀποσυνθέτουσα καὶ διαλυτική.

Ἔτσι τὸ κίνημα τῶν ἐθνικῶν νεανικῶν φαλάγγων, ξύπνημα μαζὶ καὶ ἀνακύκλωσις ὑγείας καὶ δυνάμεως, προσδοκιῶν καὶ πραγματοποιήσεων, αὐστηρότατα καὶ γνησιώτατα τοπικῶν καὶ φυλετικῶν, ἀποκτᾷ ἕνα βαθύτερο καὶ καθολικώτερο πανανθρώπινο νόημα καὶ συνδέεται μὲ τὸν παγκόσμιο κύκλο. Μέσα στὶς συντεταγμένες νεανικὲς φάλαγγες, ποὺ παρελαύνουν μὲ τὶς σημαῖες καὶ μὲ τὰ λάβαρα τὰ ἐθνικὰ καὶ ποὺ στὸ διάβα τους ἱλαρύνεται ἡ ὄψι τῶν ὡρίμων ἀνθρώπων καὶ χτυποῦν δυνατώτερα οἱ ἀντρίκιες ἀκόμα καὶ οἱ γεροντικὲς καρδιές, ξεχύνεται καὶ μιλάει καὶ τραγουδεῖ τὸ ἴδιο τὸ δημιουργικὸ πνεῦμα τῆς ἱστορίας, αὐτὸ ποὺ εἶναι ὅλο σύνθεσις καὶ συνοχὴ καὶ ἀτέρμων δημιουργία. Νέοι τῆς Ἑλλάδος! Ἐσεῖς ποὺ ὡς τὰ χθὲς ὁ δισταγμὸς ἐμάραινε τὴ ζωή σας καὶ ἡ ἀμφιβολία κατέτρωγε τὰ στήθη σας. Ἐσεῖς ποὺ πήγαιναν νὰ σᾶς ξεκόψουν ἀπὸ τὸν γλυκύτατο μαστὸ τοῦ ἱστορικοῦ χθὲς τοῦ ἰδικοῦ σας καὶ τῆς Πατρίδος, γιὰ ν' ἀτροφήσουν καὶ νὰ πεθάνουν τὶς ψυχές σας. Ἐσεῖς ποὺ εἴχατε ὁμοιωθῆ μὲ τὰ φύλλα ποὺ ἔπεσαν ἀπὸ τὸ δένδρο ποὺ τὰ ἔθρεψε καὶ ἐκινδυνεύατε ὥρα τὴν ὥρα νὰ ξεραθῆτε γιὰ νὰ σᾶς πάρη ὁ ἄνεμος ἢ νὰ περάση ὁ διαβάτης νὰ σᾶς μαζέψη καὶ νὰ σᾶς κάψη, εὐλογῆστε τὴν ὥρα καὶ τὸν ἄνδρα ποὺ σᾶς ξαναγύρισε πίσω στὰ ἰδανικὰ τῶν πατέρων καὶ τῆς Πατρίδος, στὸ θάλπος τῆς πατρώας ἱστορίας, καὶ ξαναζωντάνεψε μέσα σας τὴ θέλησι νὰ συνεχίσετε τὴν ἱστορία αὐτὴ καὶ νὰ κάμετε δυνατώτερη καὶ λαμπρότερη τὴν Ἑλλάδα.

Κδς

«Θέλω νὰ γνωρίζετε ὅλοι σας ὅτι τὴν θέσιν σας μέσα εἰς τὸν Ἑλληνικὸν κόσμον ἐσεῖς οἱ σημερινοὶ Φαλαγγῖται καὶ Σκαπανεῖς, πρέπει νὰ τὴν κατακτήσετε μόνοι σας καὶ νὰ ἀνοίξετε τὸν δρόμον εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἑλληνικὴν Νεολαίαν».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Στό περιθώριον

Η ΜΙΑ ΤΗΝ ΑΛΛΗ

Ἡ μία διπλωματική ρῆξις ἐξομαλύνεται διὰ νὰ δώσῃ τὴν θέσι της στὴν ἄλλην. Ἔτσι καὶ ὁ γιὰ μιὰ στιγμὴ ξεκαθαρίσας ὁρίζων μὲ τὴν ρύθμισι τῆς Σουδητικῆς διαφορᾶς, ἐσκυθρώπασε πάλι μὲ τὴν καινούργια Ἰταλογαλλικὴ διαφωνία γιὰ τὸ ζήτημα τῶν ἀποικιῶν. Ἀλλὰ καὶ ἡ διαφωνία αὐτὴ ἐκανονίστηκε γιὰ νὰ δώσῃ τὴν θέσι της στὴν μέλλουσα. Ἡ διπλωματικὴ αὐτὴ ἀστάθεια ποὺ σημαίνει ὅτι ἡ πολεμικὴ διάθεσι ὑπάρχει δυστυχῶς ἀκόμη στὸν κόσμο, τονίζει τὸ πόσο πρέπει τὰ Ἔθνη νὰ εἶναι ἕτοιμα κάθε στιγμὴ γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσουν τὸν πόλεμο. Εὐτυχῶς καὶ ἡ Ἑλλὰς ποὺ ἦταν ἄλλοτε τόσο ἀνέτοιμη βρίσκεται σήμερα χάρις στὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου ἀνάμεσα στὰ προνοητικὰ Κράτη, ποὺ εἶναι ἕτοιμα γιὰ νὰ ὑπερασπισθοῦν τὴν ὕπαρξί τους καὶ τὸ τόσο ἀπειλούμενο ἰδανικὸ τῆς εἰρήνης.

ΕΠΑΝΟΔΟΣ ΕΙΣ ΠΑΡΑΔΟΣΙΝ

Ὁ νέος νόμος, ποὺ ρυθμίζει τὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, μᾶς ἐπαναφέρει καὶ ἐπὶ τοῦ σημείου αὐτοῦ εἰς τὴν ὀρθόδοξον καὶ ἑλληνικήν μας παράδοσιν. Ἦτο πράγματι ἐκτὸς καὶ ἀντίθετος τῆς ἑλληνορθοδόξου παραδόσεως ὁ νόμος τοῦ 1931, ὁ ὁποῖος ἤθελε τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας ἐκλεγόμενον ἀπ' εὐθείας ὑπὸ μόνης τῆς ἱεραρχίας κατὰ τὰ ἰσχύοντα παρὰ τοῖς δυτικοῖς. Ἡ ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁποίαν ἐψηφίσθη ὁ νόμος ἐκεῖνος καὶ τὸ πνεῦμα ποὺ τὴν ἐχαρακτήριζε, ἐξηγεῖ ἀρκετὰ τοὺς λόγους καὶ τὰς συνθήκας αὐτοῦ τοῦ παραστρατήματος.

Μὲ τὸν νέον νόμον, ὁ ὁποῖος σημειωτέον δὲν εἶναι καθόλου νέος, ἀλλ' ἀναβίωσις συμπληρωμένη τοῦ νόμου τοῦ 1852, ἀποκαθίσταται ἡ ὀρθόδοξος ἀρχή, ἡ ὁποία θέλει τὸν ἐπίσκοπον ἀναδεικνυόμενον «ψήφῳ κλήρου καὶ λαοῦ». Τὸν κλῆρον εἰς τὸ ἀναβιοῦν παλαιότατον καὶ σεβάσμιον σύστημα ἐκλογῆς θ' ἀντιπροσωπεύῃ ἡ διοικοῦσα Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὸν δὲ λαόν, ἐν τῷ συνόλῳ του, ὁ Βασιλεύς, ὕπατος κοσμικὸς ἄρχων καὶ ἐκπρόσωπος τοῦ συνόλου τοῦ ἔθνους. Δὲν ἠμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ οὔτε σκιὰ ἀμφιβολίας ὅτι μὲ τὸ ἀποκαθιστάμενον σύστημα ἐκλογῆς θὰ ἐξυπηρετηθῇ ἀρτίως τὸ συμφέρον τῆς Ὀρθοδοξίας, θεματοφύλακος τῶν πνευματικῶν παραδόσεων τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Η ΠΥΡΑΜΙΣ

Ὁ μνημειώδης λόγος τοῦ Ἀρχηγοῦ, εἰς τὰ ἐγκαίνια τῆς συνεταιριστικῆς σχολῆς, εἶναι πλήρης πίστεως ἐπὶ τὸ μέλλον τῶν ἀγροτικῶν πληθυσμῶν, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν τὴν «στερεὰν βάσιν τῆς πυραμίδος» τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας. Ὁ λόγος ὅμως αὐτὸς διαπνέεται καὶ ἀπὸ μίαν ἄλλην πίστιν καὶ παρέχει μίαν ἀκόμη διαβεβαίωσιν: Τὴν πίστιν ἐπὶ τοῦ μέλλοντος γενικῶς τῆς Ἑλληνικῆς Νεολαίας καὶ τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Νέου Κράτους ὁ νέος θὰ εὕρῃ τὴν εὐκαιρίαν τῆς δράσεως καὶ τῆς ἀνυψώσεως!...

Καὶ ὁ Ἀρχηγὸς ἀριστοτεχνικώτατα παρομοιάζει τὴν Ἑλληνικὴν Κοινωνίαν μὲ πυραμίδα, ἡ ὁποία ἔχει τὴν βάσιν της πλατειὰ καὶ ἀνεβαίνει σιγὰ-σιγὰ καὶ πηγαίνει εἰς τὴν κορυφή. «Κάθε στρῶμα τῆς πυραμίδας διοικεῖ καὶ διευθύνει τὸ ἀπὸ κάτω του στρῶμα καὶ διοικεῖται καὶ διευθύνεται ἀπὸ τὸ στρῶμα ποὺ εἶναι πάρα πάνω ἀπὸ αὐτὸ καὶ ἔτσι φθάνομεν εἰς τὴν κορυφήν.»

Καὶ εἰς τὴν πυραμίδα αὐτὴν τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας ὁ ἄνθρωπος,— κάθε ἄνθρωπος — ὁ ὁποῖος εὑρίσκεται εἰς τὸ κατώτερον στρῶμα «ἀνεβαίνει σιγὰ-σιγά, σύμφωνα μὲ τὴν δύναμιν καὶ τὴν ἱκανότητα ποὺ ἔχει, ἕως εἰς ἕνα σημεῖον καὶ ἠμπορεῖ νὰ φθάσῃ ἀκόμη καὶ πάρα πάνω καὶ πλέον ἐπάνω. Ἀλλὰ βέβαια ὁ περισσότερος κόσμος δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ φθάσῃ πάρα πολὺ ἐπάνω. Καὶ ἂν ὁ ἴδιος δὲν ἠμπορέσῃ νὰ φθάσῃ πάρα πάνω, θὰ φθάσῃ τὸ παιδί του. Ἐὰν δὲν ἠμπορέσῃ τὸ παιδί του, θὰ φθάσῃ τὸ ἐγγόνι του. Ἀνάλογα πάντοτε ὁ καθένας μὲ τὰς δυνάμεις του»...

Αὐτὰ ὅμως δὲν συνέβαιναν ἄλλοτε εἰς τὴν Ἑλλάδα, οὔτε συμβαίνουν εἰς ἄλλας Κοινωνίας, εἰς ἄλλα Ἔθνη, ὅπως τὰ θέλει ὁ Ἀρχηγός!

Διότι «εἰς ἄλλα Ἔθνη καὶ εἰς ἄλλους καιροὺς τὸ σύνολον αὐτὸ τῆς πυραμίδας διῃρεῖτο εἰς δύο ἢ τρία ἢ τέσσαρα μέρη καὶ ὁ καθείς, ὁ ὁποῖος εὑρίσκετο, ἂς εἴπωμεν, εἰς τὸ βάθος ἑνὸς στρώματος ἀνέβαινεν ἕως εἰς ἕνα σημεῖον καὶ ἐκεῖ ἐσταμάτα. Δὲν ἠμποροῦσε νὰ περάσῃ τὸ τεῖχος. Ἦτο ἄλλη Κοινωνικὴ τάξις. Ἡ δὲ Κοινωνικὴ τάξις ἡ διευθύνουσα, ἡ ὁποία ἦτο εἰς τὴν κορυφὴν καὶ περὶ τὴν κορυφήν, ἐστρατολογεῖτο ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν ἑαυτόν της, δὲν ἤρχετο ἀπὸ τὸ βάθος, ἀλλ' ἤρχετο ἀπὸ τὸ ἰδικόν της μικρὸν βάθος, τὸ ὁποῖον εὑρίσκετο ἐπάνω καὶ αὐτὸ ἦτο ἡ διευθύνουσα τάξις»....

Ἦτο ἡ κατάστασις, ἡ ὁποία ὑπὸ τὸ βάρος της συνέθλιβε τὴν νεότητα.

Ἀλλὰ ἡ 4η Αὐγούστου μετέβαλε ἄρδην τὰ χωρίσματα τῆς πυραμίδος αὐτῆς καὶ δίδει σήμερον εἰς πάντας τὴν εὐχέρειαν νὰ καταλάβουν τὴν θέσιν των εἰς τὴν πυραμίδα τῆς κοινωνικῆς ἱεραρχίας. Ἀλλὰ τὸ ἀνέβασμα αὐτὸ ἀπαιτεῖ θυσίας. Ἀπαιτεῖ ἐργασίαν.

Ὁ λόγος τοῦ Ἀρχηγοῦ εἰς τὴν συνεταιριστικὴν σχολὴν πρέπει νὰ ὁπλίσῃ πάντας, ἀλλὰ ἰδιαιτέρως καὶ κυρίως τοὺς νέους, μὲ αἰσιοδοξίαν καὶ αὐτοπεποίθησιν. Εἰς τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου αἱ κλίμακες τῆς ἀνόδου εἶναι ἐλεύθεραι εἰς ἐκείνους, ποὺ ἔχουν τὴν θέλησιν νὰ ἐργασθοῦν, νὰ δράσουν καὶ νὰ δημιουργήσουν!

Ἀπὸ τὴν ἑορτὴν τοῦ Πυροβολικοῦ

Ὁ Ἀρχηγὸς καὶ οἱ Ὑφυπουργοὶ Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν εἰς τὸ Α' Σύνταγμα Βαρέος Πυροβολικοῦ κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Ἁγ. Βαρβάρας.

Η ΓΛΩΣΣΑ

Ἕνα ἀπὸ τὰ πρῶτα μελήματα τοῦ Ἀρχηγοῦ ὡς Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας ἦτο νὰ δώσῃ τὴν πρέπουσα ἀξία στὸ κύριο ὄργανο τῆς διδασκαλίας τοῦ παιδιοῦ—τὴ γλῶσσα. Μὲ τὴν διαύγεια καὶ τὸ φῶς ποὺ καταυγάζει ὅλες τὶς γραμμές, ποὺ χαράσσει στὸ Νέο Κράτος, ὁ Ἀρχηγὸς ἔρχεται μὲ μιὰ προχθεσινὴ σύντομη ἐγκύκλιό του, πρὸς τοὺς Γενικοὺς Ἐπιθεωρητὰς καὶ τοὺς Ἐπιθεωρητὰς τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως, νὰ ξεκαθαρίσῃ καὶ νὰ ἐπαναφέρῃ στὸν ὀρθὸ δρόμο του τὸ ζήτημα τῆς διδασκαλίας τῆς μητρικῆς γλώσσης στὸ Δημοτικὸ Σχολεῖο: «Κατὰ τὰς ἐπισκέψεις ἡμῶν εἰς τὰ διάφορα δημοτικὰ σχολεῖα τοῦ Κράτους διεπιστώσαμεν μὲ μεγάλην λύπην, ὅτι ἀρκετοὶ ἐκ τῶν δημοδιδασκάλων, τῶν διδασκόντων τὸ μάθημα τῆς μητρικῆς γλώσσης εἰς τὰς 4 κατωτέρας τάξεις τοῦ δημοτικοῦ σχολείου, διδάσκουν αὐτὸ ἀφροντίστως καὶ πλημμελῶς, μὴ ἐφαρμόζοντες τὰ ὑπὸ τοῦ ἰσχύοντος ἀναλυτικοῦ προγράμματος περὶ τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ διατεταγμένα».

Μέσα στὶς λίγες αὐτὲς γραμμὲς συνοψίζονται ὅλα τὰ συμπεράσματα μακρῶν ἀγώνων, ἀπὸ τὰ ὁποῖα διαλέγονται ὅσα χρειάζονται γιὰ νὰ πάρῃ τὸ μέγα αὐτὸ ζήτημα τὴν τελειωτική του μορφή. Ἡ μητρικὴ γλῶσσα—ἡ Δημοτικὴ ὅπως λέγεται—λαμβάνει τὴν πρέπουσα ἐθνικὴ ἀξία της, ὡς ὀργάνου διδασκαλίας τῶν 4 τάξεων τοῦ Δημοτ. Σχολείου ἀπὸ τὸ στόμα Ἐκείνου, ὁ ὁποῖος μ' αὐτὴ ἐπικοινωνεῖ χωρὶς κόπον μὲ τὸν λαόν, ὁσάκις πρόκειται νὰ τὸν διδάξῃ ἢ νὰ τὸν καθοδηγήσῃ. Δὲν ἀρκεῖται ὅμως μονάχα νὰ ὑποδείξῃ τὴν ἀξία της ὡς ὀργάνου διδασκαλίας, ἀλλὰ καλεῖ τοὺς Ἐπιθεωρητὰς ὅπως «παρακολουθοῦν μὲ ἰδιαιτέραν φροντίδα τὴν διδασκαλίαν τῆς μητρικῆς γλώσσης καὶ νὰ λαμβάνουν αὐστηρότατα μέτρα ἐναντίον τῶν διδασκάλων ἐκείνων, οἵτινες θὰ ἐξακολουθήσουν νὰ μὴ συμμορφώνωνται πρὸς τὰ ὑπὸ τοῦ ἐπισήμου ἀναλυτικοῦ προγράμματος περὶ τῆς διδασκαλίας τοῦ μαθήματος καθωρισμένα».

Καὶ δὲν φθάνει αὐτό, ἀλλὰ λέγει στὸ τέλος ἡ ἐγκύκλιος: «Ἐντελλόμεθα ὅπως διὰ τακτικῶν ἀναφορῶν καθιστᾶτε ἡμᾶς ἐνημέρους περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων.....»

Καὶ ἀνατρέχοντες γιὰ μιὰ στιγμὴ στὰ περασμένα, ἐνθυμούμεθα πόσο μελάνι καὶ αἷμα ἀκόμη ἐχύθηκαν κατὰ τοὺς μακροὺς ἀγῶνας τοῦ γλωσσικοῦ ζητήματος, τὸ ὁποῖον ἡ ἀβουλία καὶ τὸ ἀναποφάσιστο τῶν κυβερνώντων τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἄφιναν ἄλυτον καιροσκοποῦντες διὰ νὰ χρησιμοποιήσουν καὶ αὐτὸ ὡς μέσον εἰς τὰ κοινοβουλευτικά των τερτίπια.

Στὴ μακρὰ ἱστορία τοῦ γλωσσικοῦ μας ζητήματος ποτὲ κατηγορηματικώτερα καὶ πιὸ ξεκαθαριστὰ δὲν ἐτοποθετήθη τὸ ζήτημα τῆς γλώσσης τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου, ὅσο μὲ τὴν παραπάνω ἐγκύκλιο, ἡ ὁποία θὰ μείνῃ ἱστορικὴ μὲ τὴν ὑπογραφὴ τοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ.

Ἀπὸ τὴν ἑορτὴν τοῦ Πυροβολικοῦ

Ἡ Α. Β. Υ. ὁ Ἀντιβασιλεὺς Διάδοχος Παῦλος καὶ ὁ Ἀρχηγὸς εἰς τὸ 1ον Σύνταγμα Βαρέος Πυρ)κοῦ κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Ἁγ. Βαρβάρας, προστάτιδος τοῦ Πυροβολικοῦ.

Στὸ περιθώριον

ΤΟ ΜΕΓΑ ΕΓΧΕΙΡΗΜΑ

«Ὅλο τὸ Ἔθνος, ἀκριβῶς διότι εἶναι μικρὸν καὶ ἀκριβῶς διότι θέλει νὰ εἶναι μεγάλο, μοιραίως ἀποτελεῖ ἕνα τεράστιο συνεταιρισμό». Μέσα εἰς τὴν σύντομη ἀλλὰ τόσον πυκνὴ εἰς νόημα αὐτὴν φράσιν, τὴν ὁποίαν εὑρίσκομεν εἰς τὸν λόγον του κατὰ τὴν τελετὴν τῶν ἐγκαινίων τῆς σχολῆς συνεταιρισμῶν, ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Κυβερνήσεως ἔδωκε καθαρώτατα τὸ νόημα ὅλης τῆς μεγάλης προσπαθείας ποὺ ἐπιχειρεῖ ἀπὸ διετίας, ὁ ἴδιος καὶ ἡ Χώρα μαζί του καὶ τοῦ ὁποίου ὁ σκοπὸς εἶναι ἕνας: Ν' ἀποκατασταθῇ καὶ ἐπιβληθῇ ἕνα καθεστὼς ἀλληλεγγύης εἰς τὴν ἑλληνικὴν Κοινωνίαν, ἀνάλογον πρὸς ἐκεῖνο ποὺ ἐπεκράτησε παλαιότερον εἰς τὰ «κοινὰ» τῶν ἑλληνικῶν συμπολιτειῶν καὶ ἐπὶ Τουρκοκρατίας εἰς τοὺς κοινοτικούς μας ὀργανισμοὺς καὶ ποὺ τ' ἀποτελέσματά της τὰ εἴδαμε εἰς τὴν καταπληκτικὴν ἀκμὴν τῶν Ἀμπελακίων καὶ εἰς τοὺς ναυτικοὺς θριάμβους τῶν Ὑδραίων, τῶν Σπετσιωτῶν καὶ τῶν Ψαριανῶν πρὸ καὶ μετὰ τὴν ἐθνικὴν ἐπανάστασιν. Σήμερον τὸ ἐγχείρημα γίνεται μὲ ἀντικείμενον ὁλόκληρον τὴν Χώραν καὶ ὁλόκληρον τὸν Ἑλληνισμόν, καὶ φυσικὰ αἱ δυσχέρειαι ποὺ παρουσιάζει εἶναι ἀνάλογοι μὲ τὴν ἔκτασίν του. Ἂν ὅμως ἀχθῇ αἰσίως εἰς πέρας καὶ πρέπει, δὲν ἠμπορεῖ παρὰ ν' ἀχθῇ, μεγάλη θὰ εἶναι καὶ λαμπρὰ καὶ ἡ συγκομιδὴ τῶν καρπῶν του.

ΚΑΛΩΣ ΝΑ ΕΛΘΟΥΝ

Οἱ γιορτὲς τοῦ χειμῶνος ἀποτελοῦσαν ἄλλοτε ἕναν πραγματικὸ ἐφιάλτη γιὰ τὴν τάξι τῶν ἀπόρων. Κι' αὐτὸ γιατὶ μέσα στὴ γενικὴ χαρὰ γίνονταν πιὸ δυνατὴ ἡ ἀντίθεσι τῆς θλιβερῆς καταστάσεώς της. Σήμερα ὅμως, χάρις στὴν συστηματοποίησι τῆς κοινωνικῆς προνοίας τοῦ Κράτους, οἱ γιορτὲς εἶναι καὶ γιὰ τοὺς δυστυχισμένους χαρμόσυνες. Ἡ κρατικὴ μέριμνα τὶς ἡμέρες αὐτὲς θὰ ἐνταθῇ παράλληλα μὲ τὴν ἰδιωτικὴ ἀγαθοεργία καὶ ἔτσι δὲν θὰ μείνῃ ἐφέτος κανεὶς ἄπορος ἄσιτος καὶ ξυλιασμένος ἀπὸ τὴν παγωνιά.

ΕΛΑΧΙΣΤΕΣ ΕΛΠΙΔΕΣ

Οἱ πατριῶται Γάλλοι πολῖται πανηγύρισαν μὲ τὸ δίκηο τους σὰν μεγάλο ἐθνικὸ γεγονὸς τὴν ἀποτυχία τῆς τελευταίας ἀπεργίας, ποὺ ἔχομε ἐμεῖς, δόξα τῷ Θεῷ, νὰ δοῦμε ἀπὸ τὸ 1936. Ἀλλὰ πόσο θὰ βαστήξῃ ἆρά γε ἡ προσωρινὴ αὐτὴ ἠρεμία τῆς ἐργασίας τοῦ Γαλλικοῦ λαοῦ; Ἡ ἀνάμιξις τῶν ξένων, ποὺ ἀποκαλύφτηκε στὴν ὀργάνωσι τῆς ἀπεργίας, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι θὰ ἐκδηλώνεται σὲ κάθε κρίσιμη στιγμὴ καὶ ἔτσι ὀλίγαι, πολὺ ὀλίγαι ἐλπίδες ὑπάρχουν διὰ τὴν ὁριστικὴν παγίωσιν τῆς τάξεως.

ὁ θρίαμβος

Εἶναι εὐρεῖς οἱ κάμποι τῆς Θράκης καὶ τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ διαλαλοῦν εἰς ὅλους ποὺ τοὺς πατοῦν τὴν χαράν των καὶ μεταδίδουν τὴν εὐφροσύνην. Ἔχει ἀρχίσει ἐκεῖ ἀπὸ δύο καὶ ἡμίσεως ἐτῶν μία πάλη κατὰ τῆς ἐγκαταλείψεως καὶ τοῦ σκότους, καὶ εἰς τὸ πεδίον τῆς πάλης αὐτῆς φυτρώνουν καρποὶ ζηλευτοί, οἱ καρποὶ ποὺ ζωογονοῦν τὴν πατρίδα, οἱ καρποὶ ποὺ φέρουν τὸν πραγματικὸν πολιτισμόν. Ἡ τρικυμία, ποὺ ἐσκόρπισεν εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα ὁ Ι. Μεταξᾶς, ἀνετάραξε καὶ ἐκεῖ τὰ ἕλη καὶ τὰ τέλματα, διέλυσε καὶ ἐκεῖ τὴν ἀποπνικτικὴν ἀτμόσφαιραν.

Ἔτσι οἱ ἁγνοὶ καὶ προκομμένοι κάτοικοι τῶν βορείων ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος ἔπνιξαν μὲ φανατισμὸν μέσα εἰς τὴν ἀγανάκτησίν των τὸ κακὸν παρελθόν, ποὺ τοὺς ὡδήγει εἰς τὴν καταστροφὴν καὶ τὸν ὄλεθρον, καὶ ἀναζυμώνουν τώρα, μέσα εἰς μίαν συγκινητικὴν συνεργασίαν, τὴν φιλίαν τὴν ἀδιατάρακτη, ποὺ πρέπει πάντοτε νὰ συνδέῃ τὸν ἄνθρωπον μὲ τὴν γῆν. Ὁ ἀντίλαλος τῆς τρικυμίας αὐτῆς ἐξεσήκωσε καὶ τὰς νέας ψυχάς, καὶ ὁ σάλος εἰς τὰς ψυχὰς τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας ὑπῆρξεν ἐκεῖ καταπληκτικός. Ὑπῆρξε τόσον ἀποφασιστική, ὁρμητικὴ καὶ δραματικὴ ἡ πάλη ἐκεῖ πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ σκότους καὶ τῆς ἀδιαφορίας, ποὺ μόλις κατορθώνει κανεὶς νὰ συλλάβῃ εἰς τὸν νοῦν του τὰς θριαμβευτικὰς κινήσεις τῆς ψυχῆς τῆς Ἑλληνικῆς Νεολαίας. Οἱ δόλιοι καὶ ὕπουλοι σφετερισταὶ τῆς ψυχῆς της ἐξηφανίσθησαν καὶ καυχῶνται τώρα διὰ τοὺς καρπούς των γονεῖς καὶ διδάσκαλοι.

Αὐτὸ τὸ θέαμα ἀντίκρυσε καὶ πάλιν ὑπερήφανος ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Κυβερνήσεως, ἐπιστρέφων τὴν περασμένην ἑβδομάδα ἀπὸ τὴν Ἄγκυραν, ὅπου θλιβερὸν καθῆκον τὸν ἐκάλεσεν. Ἅμα εἰσῆλθεν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔδαφος, εἰς τὸν ἀκραῖον σταθμόν, εἰς τὸ Πύθιον, ἡ πνοή του ἔγινεν αἰσθητὴ εἰς τὴν Θράκην καὶ τὴν Μακεδονίαν, καὶ διὰ πολλὰς ἡμέρας ἀκόμη ἠκούοντο ἐκεῖ αἱ ἰαχαὶ μὲ τὰς ὁποίας οἱ φρονηματισμένοι Φαλαγγῖται καὶ αἱ Φαλαγγίτισσαι ἐχαιρέτισαν εἰς μίαν ἀδιάσπαστη ἁλυσίδα, ἀπὸ τοῦ Πυθίου μέχρις Ἀθηνῶν, τὸν μεγάλον Ἐμψυχωτήν. Ἑλληνικὴ Νεολαία, ὁ θρίαμβος τῆς Σημαίας σου εἶναι ὁριστικός.

Γ. Τζ.

Ἀπὸ τὴν περιοδείαν τοῦ Κυβερν. Ἐπιτρόπου εἰς Μακεδονίαν καὶ Θράκην

Η ΝΕΟΛΑΙΑ ΤΗΣ Β. ΕΛΛΑΔΟΣ ΣΤΟ ΠΛΕΥΡΟ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ

Ἀληθινὸ συναγερμὸ ἐσήμανε διὰ τὴν Νεολαία τῆς Βορείου Ἑλλάδος ἡ ἀνὰ τὰ διάφορα κέντρα τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης περιοδεία τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου. Ἀπὸ ὅλας τὰς πόλεις ἀπὸ τὰς ὁποίας διῆλθεν ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος Φαλαγγῖται καὶ Σκαπανεῖς, Φαλαγγίτισσαι καὶ Σκαπάνισσαι, γεμᾶτοι χαρὰ καὶ ὑπερηφάνεια ἐξεδήλωσαν τὸν ἐνθουσιασμόν των

Ἀλλὰ καὶ οἱ κάτοικοι τῶν πόλεων οὐδόλως ὑστέρησαν εἰς τὸ νὰ ἐκφράσουν τὸν ἐνθουσιασμόν των καὶ νὰ προβοῦν σὲ μεγαλειώδεις ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως μας, τοῦ Ἀρχηγοῦ μας, τοῦ Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου καὶ τῆς Ὀργανώσεώς μας.

Ἡ Μακεδονία καὶ Θράκη εὗρον τὴν εὐκαιρία νὰ ἐκφράσουν ἀκόμη μιὰ φορὰ τὴν ἀπόλυτο πίστι καὶ ἀφοσίωσί των εἰς τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου καὶ τὸν Μεγάλο μας Ἀρχηγό, ἀλλὰ καὶ τὴν εὐγνωμοσύνη τους διὰ τὸ μεγάλο ἔργο τῆς Ὀργανώσεώς μας, ἔργο ποὺ ἀποβλέπει νὰ καταστήσῃ τὴ Νεολαία μας ἀνταξίαν τῶν προσδοκιῶν τῆς Πατρίδος, ὑπερήφανη, γεμάτη ἐθνικὸ ἐνθουσιασμό, πιστὴ στὴ Θρησκεία, στὴν Πατρίδα, στὸ Βασιλέα μας, στὸν Ἀρχηγό μας, στὶς Ἀρχὲς τῆς 4ης Αὐγούστου.

Ὑπῆρξαν στιγμὲς πραγματικῶς συγκινητικὲς μέσα στὶς μεγαλειώδεις ἐκδηλώσεις τῆς ὑποδοχῆς τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου, ὁ ὁποῖος γεμᾶτος χαρὰ καὶ θαυμασμὸ διὰ τὸ μεγάλο ξύπνημα ποὺ συνετελέσθη μέσα στὴν ψυχὴ τῆς Νεολαίας μας, ὡμίλησε μὲ ψυχὴ γεμάτη ἀπὸ Ἐθνικὸ Παλμὸ πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας καὶ τὰς Φαλαγγιτίσσας τῶν πόλεων τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης, ἐκφράσας τὴν πεποίθησίν του ὅτι ἡ Νεολαία αὐτὴ εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία δίνει τὴν ἐγγύησι ὅτι θὰ συνεχισθῇ τὸ ἔργον τοῦ Μεγάλου μας Ἀρχηγοῦ, εἶναι ἡ Νεολαία ποὺ θὰ συντελέσῃ στὴν πραγματοποίησι τῶν σκοπῶν καὶ τῶν ἐπιδιώξεων τοῦ Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου.

Ἀλλὰ ἀκόμα συγκινητικώτερες στιγμὲς ὑπῆρξαν ἐκεῖνες ποὺ ξετυλίχτηκαν κατὰ τὴν ἐπίσκεψι τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου εἰς τὰ Ἀκριτικά, τὰ παραμεθόρια χωριά. Τμήματα Φαλαγγιτῶν καὶ Φαλαγγιτισσῶν, ὑπὸ ραγδαίαν βροχήν, ἔκαμαν πορείαν πεντάωρον, διὰ νὰ μετάσχουν τῆς ὑποδοχῆς, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀκούσουν τὸν Κυβερνητικὸν Ἐπίτροπον.

Ἀπὸ τὶς συγκεντρώσεις τῶν τμημάτων καὶ τῶν βαθμοφόρων, ἀπὸ τὴν ἐμφάνισι γενικὰ τῶν Φαλαγγιτῶν μας καὶ τῶν Φαλαγγιτισσῶν μας, ἀπὸ τὰς ἐπιθεωρήσεις, ἀπὸ τὰς συνεργασίας μὲ τοὺς ἀνώτερους βαθμοφόρους τῆς Ὀργανώσεως καὶ μὲ τὰς Ἀρχὰς Μακεδονίας καὶ Θράκης, ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος, ὁ ἀκούραστος συμπαραστάτης τοῦ Ἀρχηγοῦ μας στὸ μεγάλο ἔργο τῆς Ἐθνικῆς διαπαιδαγωγήσεως τῆς Νεολαίας μας, ἔμεινε ἀπόλυτα ἱκανοποιημένος.

Ὅλοι οἱ νέοι καὶ αἱ νέαι τῆς Ἑλλάδος ποὺ ἔχουν ἐνστερνισθῆ τὰς ἀρχὰς τοῦ Μεγάλου μας Ἀρχηγοῦ, βαδίζουν μὲ πίστιν πρὸς τὸν θρίαμβον ποὺ τοὺς ὁδηγεῖ. Ὁ δύσκολος, ἀλλὰ καὶ ὁ ὁδηγῶν πρὸς τὴν νίκην δρόμος, δίδει εἰς τοὺς νέους τῆς Ἑλλάδος τὴν ψυχικὴν ὁρμὴν ποὺ διὰ πρώτην φορὰν ᾐσθάνθησαν νὰ γεμίζῃ τὰ στήθη τους. Συμβάλλουν καὶ αὐτοὶ εἰς τὸ Μέγα Ἔργον ποὺ ἀνέλαβεν ὁ Ἀρχηγός.

Τὸ θέαμα ποὺ ἀντίκρυσεν ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος κατὰ τὴν περιοδείαν του εἶναι ἀνώτερον περιγραφῆς. Οἱ νέοι τῆς Ε. Ο. Ν. Μακεδονίας καὶ Θράκης ἐν ἐξάλλῳ ἐνθουσιασμῷ συνεκεντρώθησαν ὅπου ἐπρόκειτο νὰ διέλθῃ γιὰ νὰ ζητωκραυγάσουν ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως, τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ τῆς 4ης Αὐγούστου. Φαλαγγῖται, Φαλαγγίτισσαι, Σκαπανεῖς, Σκαπάνισσαι μὲ πρόσωπα ἡλιοκαμένα ἀπὸ τὸν λαμπερὸν ἥλιο τῆς ἐνδόξου Μακεδονίας καὶ Θράκης, μὲ τὴν ψυχὴ γεμάτη ἀπὸ αἰσιοδοξίαν γιὰ τὸ λαμπρὸ μέλλον ποὺ ἑτοιμάζει γι' αὐτοὺς ὁ Ἀρχηγός, ἐπανηγύρισαν τὴν διέλευσιν τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου ὡς νέου ποὺ ἦλθε πρὸς νέους γιὰ νὰ μεταδώσῃ τὶς προσταγὲς Ἐκείνου.

Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος ἐξέφρασε τὸν ἐνθουσιασμό του διὰ τὰς ὀργανωτικὰς προόδους τῆς Ε. Ο. Ν. Μακεδονίας καὶ Θράκης, καὶ διὰ τὴν πειθαρχίαν καὶ τὴν ἀφοσίωσιν πρὸς τὸ καθῆκον τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Φαλαγγιτισσῶν, τὴν εὐαρέσκειάν του δὲ πρὸς τοὺς Διοικητὰς καὶ βαθμοφόρους τῶν Σχηματισμῶν καὶ Τμημάτων τῆς Ε.Ο.Ν. Μακεδονίας καὶ Θράκης.

Ε. Σ. Κ.

Μερικὰ στιγμιότυπα ἀπὸ τὴν περιοδείαν τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου κ. Ἀλέκου Κανελλοπούλου εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ Θράκην.

Οἱ παραστρατημένοι ἐπιστρέφουν εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου

Καὶ ἄλλη μετάνοια ἀρχικομμουνιστοῦ

Ἕνας ἀκόμη κομμουνιστής, καὶ αὐτὴν τὴν φορὰν ἀπὸ τοὺς πλέον σημαντικούς, δηλώνει μετάνοιαν. Καὶ δὲν ἀρκεῖται μόνον νὰ ἀποκηρύξη τὰς παλαιάς του ἰδέας, ἀλλὰ καὶ αἰσθάνεται τὴν ὑποχρέωσιν νὰ τὰς πολεμήση.

Καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ φυσικώτερον. Καὶ αὐτὸ ἀποδεικνύει ὅτι ἡ μετάνοιά του εἶναι εἰλικρινὴς καὶ δὲν ὀφείλεται εἰς προσωρινὴν ἀποκαρδίωσιν ἀπὸ τὸν ἄχαριν ἀγῶνα τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος, οὔτε εἰς συμφεροντολογικοὺς ὑπολογισμούς. Εἶναι φυσικὸν δι' ἕνα ἄνθρωπον εὐσυνείδητον, ὅταν πιστεύη, ν' ἀφοσιοῦται εἰς τὴν πίστιν του καὶ ἀποδεικνύει εὐγένειαν ψυχικὴν καὶ ἀνωτερότητα, ὅταν ὑπὲρ τῆς πίστεως αὐτῆς προβαίνη εἰς θυσίας σοβαράς.

Ὁ Μανωλέας — διότι περὶ αὐτοῦ πρόκειται — καίτοι ἦτο πολὺ καλὸς τεχνίτης καὶ εἶχεν ὅλα τὰ δεδομένα νὰ σταδιοδρομήση, ὡς ἕνας καλὸς νοικοκύρης, κατήντησεν ἀλήτης. Δὲν σημαίνει τίποτε ἂν ἀνεδείχθη, δι' ὀλίγον χρονικὸν διάστημα, βουλευτής. Ὁ Μανωλέας καὶ ὡς βουλευτὴς ἦτο φανατικὸς ἐπαναστάτης τῶν πεζοδρομίων, ὅπως δὲ πάντοτε, τὸ αἰώνιον θῦμα τῶν συνθημάτων τῆς Γ' Διεθνοῦς.

Καὶ τώρα θὰ ἐξετάσωμεν πῶς ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς παρεσύρθη ἀπὸ τὸν Κομμουνισμόν, εἰς τὸν ὁποῖον τόσας σπουδαίας ὑπηρεσίας προσέφερε καὶ διὰ ποῖον λόγον τώρα εἰλικρινῶς μετανοεῖ καὶ τὸν δεχόμεθα εἰς τὰς κοινωνικάς μας ἀγκάλας μετὰ χαρᾶς, ὅπως τὸν ἄσωτον τοῦ Εὐαγγελίου.

Ὁ Μανωλέας καὶ οἱ σὺν αὐτῷ ἔφερον εἰς τὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα μαζὶ μὲ τὴν οἰκονομικήν των πτωχείαν καὶ τὴν πνευματικήν των ἀνεπάρκειαν. Ὅλοι δὲ ἐκεῖνοι, τοὺς ὁποίους παρέσυραν εἰς τοὺς ἀντικοινωνικούς των ἀγῶνας, ἦσαν ἄνθρωποι καλοὶ καὶ τίμιοι καὶ φιλόπονοι, ἀλλὰ ἐστερημένοι ἐπαρκοῦς μορφώσεως καὶ ἀνίκανοι νὰ κρίνουν ὅπως ἔπρεπε τα κοινωνικά μας ζητήματα. Μέσα δὲ εἰς τὸ κομμουνιστικὸν κίνημα, ὅπου ἔλαβε μέρος ἕκαστος ὀλίγον ἢ πολύ, ἐνθουσιωδῶς καὶ ἐπιμόνως ἢ παρεμπιπτόντως καὶ κατὰ τύχην καὶ κατὰ συγκατάβασιν, ἔλαβον νέαν μόρφωσιν καὶ ὑπέστησαν νέαν ἐξαντλητικὴν διδασκαλίαν, καταστρέφουσαν τὰς παλαιάς των δοξασίας καὶ δημιουργοῦσαν ἐντὸς αὐτῶν νέας κοινωνικὰς ἀντιλήψεις.

Εἶναι λοιπὸν φυσικὴ καὶ πηγαία ἡ χαρά μας ὅταν βλέπωμεν ἀνθρώπους, ὡς ὁ Μανωλέας, νὰ ἐπανέρχωνται εἰς τὴν ἀνθρωπιστικήν μας οἰκογένειαν, ὡς ἄσωτοι υἱοί, διότι πράγματι ἦσαν νεκροὶ καὶ ἀνέζησαν, ἀπωλολότες καὶ εὑρέθησαν. Ἡ ὕπαρξις ὅμως τοιούτων νεκρῶν ἔξω τῶν κοιμητηρίων καὶ ἀπωλολότων ἐντὸς τῆς κοινῆς καὶ συνδυασμένης κοινωνικῆς πορείας μας πρέπει βεβαίως νὰ μᾶς ἀνησυχῇ, ἀφοῦ μάλιστα αὐτοὶ οἱ ἀναζῶντες καὶ ἐπανευρισκόμενοι εἶναι ὀλίγοι, ἀπέναντι ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἐξακολουθοῦν νὰ μολύνουν τὴν κοινωνικήν μας ἀτμόσφαιραν.

Ὀφείλομεν νὰ ἀναγνωρίσωμεν ὅτι, διὰ νὰ σημειώση τόσας μέχρι σήμερον ἐπιτυχίας ὁ κατὰ πολὺ ἄγνωστος καὶ ἀπροσδιόριστος ἐχθρός μας, πρέπει εἰς κάτι νὰ πταίωμεν καὶ ἡμεῖς. Καὶ πταίομεν, διότι ἀφήσαμεν ἀπροστατεύτους τοὺς νέους ἀπὸ τὴν κομμουνιστικὴν ἐπιδρομήν. Καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἡ Ἐπιστήμη, κρίνασα καὶ μελετήσασα τὰς νέας κοινωνικὰς καταστάσεις καὶ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὴν ἐπελθοῦσαν ζύμωσιν τῶν ἰδεῶν καὶ τὴν κατάστασιν τῶν πνευμάτων τοῦ λαοῦ, ἵδρυσεν ὡς μόνην ἀποκήρυξιν καὶ μόνον ἀναθεματισμὸν τοῦ Μαρξισμοῦ τὸν ἀπὸ καθέδρας σοσιαλισμόν, τὸν ὁποῖον μάλιστα ἀνέλαβε νὰ διδάξη καὶ εἰς τὰ Πανεπιστήμια.

Πῶς λοιπὸν νὰ μὴ παρασυρθῇ ὁ ἀτυχὴς Μανωλέας ἀπὸ τὰς κομμουνιστικὰς σειρῆνας; Πῶς νὰ μὴ πιστεύση εἰς τὰς νέας ἰδέας του, διὰ τὰς ὁποίας εὗρεν ἄφθονον βιβλιογραφίαν διὰ νὰ τὰς πλουτίση καὶ πλείστους ἀφιλοκερδεῖς καὶ προθυμοτάτους καθηγητὰς νὰ τὸν χειραγωγήσουν καὶ νὰ τὸν ἐνθουσιάσουν; Πῶς νὰ μὴ θυσιασθῇ ὑπὲρ τῶν ἰδεῶν αὐτῶν, ἀφοῦ ἐπίστευσε πλέον ὅτι ὅλοι ἡμεῖς οἱ ἄλλοι εἴμεθα πληρωμένα ὄργανα τῶν κοινωνικῶν τυράννων ἢ ἀμόρφωτοι καὶ ἀκαταλόγιστοι κοιμισμένοι σκλάβοι των;

Τοῦ ἐδώκαμεν ἡμεῖς οἱ ἴδιοι πλῆρες τὸ δικαίωμα ν' ἀποκομίση τὴν ἐλαχίστην πνευματικὴν κληρονομίαν, ἡ ὁποία ὡς ἄτομον τοῦ ἀνῆκε καὶ τὴν ὁποίαν ὡς ἄτομον εἶχεν ἀφομοιώσει μέσα εἰς τὴν νεανικὴν καὶ ἐνθουσιώδη κεφαλήν του καὶ νὰ τὴν φέρη ἐκτὸς τοῦ κύκλου μας καὶ εἰς τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον τῆς κοπιώδους καὶ δυσχερεστάτης κοινωνικῆς μας προσπαθείας, διὰ νὰ τὴν σπαταλήση ἐναντίον μας καὶ ὑπὲρ τῆς κακοβούλου ἀντιδράσεως.

Ἀλλὰ διατὶ μετενόησεν ὁ Μανωλέας καὶ πῶς κατανοεῖ καὶ δικαιολογεῖ τὴν ἀνάνηψίν του; Ποῦ ὀφείλεται αὐτὴ ἡ ἄρδην μεταβολὴ τοῦ τρόπου ἀντανακλάσεως τοῦ ἐξωτερικοῦ κόσμου μέσα εἰς τὴν συνείδησιν ἑνὸς ἀτυχοῦς ἀνθρωπίνου ὄντος;

Αἱ δικαιολογίαι, τὰς ὁποίας ὁ ἴδιος κατορθώνει νὰ ἀρθρώση, δὲν εἶναι καθόλου ἐπαρκεῖς. Τὸ ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐφήρμοσεν ἐργατικὰς μεταρρυθμίσεις καὶ ἐν γένει πολὺ ἀρτιωτέραν καὶ δικαιοτέραν κοινωνικὴν πολιτικήν, δὲν εἶναι λόγος ἱκανὸς νὰ μεταπείση ἕνα κομμουνιστὴν μάρκας Μανωλέα.

Διατελεῖ ἀσφαλῶς ἀκόμη ὑπὸ τὴν ζάλην τῆς ἀποτόμου καὶ βαθυτάτης ψυχολογικῆς μεταβολῆς του καὶ ἴσως ἀκόμη νὰ μὴ ἔχη τὴν δύναμιν νὰ ἐκφράση ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον καταυγάζει σήμερον τὴν σκέψιν του καὶ δίδει νέας δυνάμεις εἰς τὴν ψυχήν του. Αὐτὸ δὲν εἶναι οὔτε ὁ ἀποτροπιασμός, τὸν ὁποῖον πιθανώτατα αἰσθάνεται ἀπὸ τὴν παχυλὴν ἀναισθησίαν καὶ ἀνηθικότητα τῶν ἀρχηγῶν τοῦ Κομμουνισμοῦ, τὴν ὁποίαν ἐσχάτως εἶχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀντιληφθῇ.

Αἱ ἰδέαι κεῖνται πάντοτε ὑπεράνω τῶν προσώπων καὶ πολὺ ὀλίγον ἐπηρεάζονται ἀπὸ τὰς κακίας των, ἐφ' ὅσον πρόκειται πράγματι περὶ ἰδεῶν. Ἀλλὰ ἐδῶ ἀκριβῶς ἔγκειται τὸ ὅλον ζήτημα. Ὁ Κομμουνισμὸς εἶναι πράγματι ἰδέα ἢ εἶναι ἁπλούστατα παγὶς διὰ τοὺς ἰδεολογοῦντας καὶ ἐκμετάλλευσις τῶν μὴ καλῶς ἐπεξειργασμένων καὶ καθαρῶς ἀποκρυσταλλωμένων κοινωνικῶν ἰδεῶν; Αὐτὸ εἶναι ἀκριβῶς ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἀσφαλῶς διαισθάνεται σήμερον ὁ Μανωλέας καὶ τὸ ὁποῖον πιθανώτατα δὲν ἔχει τὴν ἀπαιτουμένην μόρφωσιν καὶ πνευματικὴν διαύγειαν διὰ νὰ ἐκφράση.

Δὲν εἶναι τοῦ παρόντος νὰ ἐπιληφθῶμεν τῆς θεωρητικῆς ἀναλύσεως τοῦ Μαρξισμοῦ διὰ ν' ἀποδείξωμεν ὅτι δὲν εἶναι καθόλου ἰδέα, ἀλλὰ ἁπλούστατα πολὺ ταπεινὸς καὶ ἐγωϊστικώτατος λογαριασμὸς καὶ συμφεροντολογία. Τοῦτο μόνον θὰ τονίσωμεν ἐπιτροχάδην: Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχη ἀξιώσεις ἰδέας μία προσπάθεια, στρεφομένη ἐναντίον τοῦ κόσμου τῶν ἀνθρώπων ἐν ὀνόματι μιᾶς μόνον κοινωνικῆς τάξεως (ἑνὸς δηλαδὴ μόνου μέρους τῆς ἀνθρωπότητος) καὶ ἐνεργοῦσα διὰ λογαριασμὸν τῆς τάξεως αὐτῆς. Δὲν εἶναι ἐπίσης δυνατὸν νὰ θεωρηθῇ ὡς ἰδέα κοινωνικὴ καὶ πανανθρώπινος μία προσπάθεια νὰ ἐνταθοῦν μέχρι τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου των αἱ ὑπάρχουσαι κακῇ τῇ μοίρᾳ κοινωνικαὶ ἀντιθέσεις μας καὶ ἐξαρτῶσα ἀπὸ τὴν ὄξυνσιν τῶν ἀντιθέσεων τούτων τὴν ἐπιτυχίαν καὶ τὴν πρόοδόν της.

Ἀνεξαρτήτως ὅμως τοῦ χαρακτηριστικοῦ τούτου γνωρίσματος τῆς ἐσκεμμένης ἀντιδραστικότητος, ἥτις κρύπτεται ὑπὸ τὴν μάσκαν τῆς Κομμουνιστικῆς μαφίας, ὀφείλομεν ν' ἀναγνωρίσωμεν ὅτι, παρὰ τὴν θεμελιώδη καὶ βασικὴν διακήρυξιν τοῦ Κομμουνισμοῦ ὅτι ὅλαι αἱ ἰδέαι ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὰς οἰκονομικὰς συνθήκας καὶ δημιουργοῦνται ὑπ' αὐτῶν, ἡ κοινωνία μας ἔδειξεν ἀφάνταστον ἐμμονὴν εἰς τὰς ἠθικὰς ἀρχάς, αἱ ὁποῖαι τὴν διέπουν, παρὰ τὴν ἐπιπολάζουσαν κοινωνικὴν ἀνισότητα καὶ ἀδικίαν καὶ ἀληθῶς καταπλήσσουσαν ἀντοχὴν εἰς τὸ ἀληθοφανὲς ἰδεολογικὸν δέλεαρ τῆς κομμουνιστικῆς ἐπιβουλῆς. Ἀπόδειξις καὶ ἐπιβεβαίωσις τούτου εἶναι καὶ ἡ ἐπιστροφὴ εἰς τοὺς κόλπους της τοῦ Μανωλέα καὶ τῶν ὁμοίων του.

Ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

ΜΕΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΟΥ ΑΕΙΜΝΗΣΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Τὸ ἀνεκδοτολογικὸ ὑλικὸ τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Δυναστείας, τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Α΄, εἶναι πλουσιώτατο. Πνευματώδης, ἑτοιμόλογος, λεπτὸς εἰς τὴν ἐμφάνισίν του, δημοτικώτατος, ἕτοιμος νὰ πιάση κουβέντα μέσα στὸ δρόμο, ἄφησε εἰς τὴν Ἱστορίαν τὰ ὡραιότερα ἀνέκδοτα, τόσα ὅσα ἴσως κανεὶς Βασιλεὺς τοῦ κόσμου δὲν ἔχει νὰ ἐπιδείξη... Σήμερα θὰ διηγηθῶ ἐδῶ μιὰ σειρὰ ἀπὸ ἀνέκδοτά του που ἀναφέρονται στὴν ἀγάπη του στὰ παιδιά. Καὶ δὲν πρόκειται, βέβαια, ἐδῶ νὰ μιλήσουμε γιὰ τὸν Ἀρχηγὸ τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας καὶ τὴν ὑποδειγματική του στοργὴ στὰ παιδιά του καὶ τοὺς ἐγγονούς του, ποὺ τὰ ἔπαιρνε καὶ τὰ ἔπαιζε στὰ γόνατά του, εὐτυχισμένος πατέρας καὶ πάππος. Ἴσως κάποτε νὰ γράψουμε καὶ γι' αὐτά, ἀναζητώντας διάφορα περιστατικὰ ἀπὸ τὴν τρυφερή του ἀφοσίωσι στὴν Βασιλικὴ Οἰκογένεια... Ἀλλὰ σήμερα θὰ μιλήσουμε ἀποκλειστικὰ γιὰ τὴν ἀγάπη του στὰ παιδιά, τὰ ξένα, τὰ παιδιὰ τῶν ὑπηκόων του, τὸ παιδὶ γενικά!..

• • •

Κάποτε — ἐπέστρεφε τότε ἀπὸ τὴν Ἀγγλία — ἔμεινε μερικὲς ἡμέρες στὰς Πάτρας. Μανιώδης περιπατητής, εγκατέλειπε μόνος του τὰ ἀνάκτορα χωρὶς συνοδείαν καὶ περιεπλανᾶτο εἰς διάφορα μέρη τῆς πόλεως... Σὲ μιά του ἔξοδο τὸν ἀνεγνώρισαν δυὸ - τρία παιδιὰ καὶ τὸν παρακολουθοῦσαν ἐκδηλώνοντα τὴ χαρά τους γιὰ τὸ Βασιλέα τους... Ὁ ἀείμνηστος Γεώργιος Α΄ δὲν εἶπε τίποτε. Μὰ δὲν εἶχε περπατησει 300—400 μέτρα καὶ ἡ παιδικὴ ἀκολουθία του εἶχε πληθυνθῆ. Ὅταν πιὰ ἔφτασε στὰ Ψηλὰ Ἀλώνια ἑκατοντὰς ὁλόκληρος παιδιῶν τὸν ἀκολουθοῦσε. Μπῆκε τότε στὸν ἰδιόκτητο κῆπο του τῶν Ψηλῶν Ἀλωνιῶν καὶ διέταξε νὰ ἐπιτρέψουν τὴν εἴσοδο καὶ στὰ παιδιά!...

— Παίζετε, τοὺς εἶπε, διασκεδάζετε, τρέχετε... Ἀλλὰ προσοχή! Μὴ κόβετε τὰ καϋμένα τὰ λουλούδια!

Ὁ Βασιλεὺς μάλιστα ἐχάϊδεψε καὶ δυὸ - τρία ἀπὸ τὰ παιδιὰ καὶ τὰ ἐρώτησε γιὰ τὸν πατέρα τους, τὴ δουλειά του, τὸ σχολεῖο τους! Ἀνάμεσα στὰ παιδιὰ στὸν Βασιλικὸ του κῆπο ὁ Βασιλεὺς ἔμεινε πάνω ἀπὸ μιὰ ὥρα· ὅταν βγῆκε οἱ μικροί του φίλοι τὸν ἀκολούθησαν!... Ὅταν ἔφθανε εἰς τὸ ἀνάκτορόν του πίσω ἀπὸ τὸν Βασιλικὸ κῆπο εἶχε σχηματισθῆ μιὰ τεραστία παιδικὴ διαδήλωσι, ποὺ χαλοῦσε τὸν κόσμο ἐπευφημῶντας Τον.

Τότε δύο χωροφύλακες ἐνόμισαν πὼς θὰ μποροῦσαν νὰ εὐχαριστήσουν τὸν Βασιλέα ἐὰν ἀπεμάκρυναν τὰ παιδιά. Μὰ ὁ Βασιλεὺς τοὺς ἀπέτρεψε.

— Ἀφῆστε, τοὺς εἶπε, τὰ παιδιά...

Καὶ περιστοιχούμενος ἀπὸ αὐτὰ ἔφθασε στὸ ἀνάκτορον!...

• • •

Κάποτε πάλι ὁ Βασιλεὺς βρισκόταν ἰνκόγνιτο εἰς τὴν Βιέννην... Μιὰ μέρα ἔκανε τὸν περίπατό του εἰς ἕνα ἀπὸ τὰ πάρκα τῆς μεγαλοπόλεως αὐτῆς, ὅπου οἱ νταντάδες μὲ τοὺς μπεμπέδες ἦσαν οἱ τακτικώτεροι ἐπισκέπται. Ὁ Γεώργιος σὲ μιὰ στιγμὴ ἦλθε ἀντιμέτωπος μὲ ἕνα παιδάκι...δύο μόλις χρονῶν! Εἶχε πέσει ἐπάνω του καὶ μπερδεύτηκε στὰ πόδια του. Ὁ Βασιλεὺς τὸ πῆρε στὴν ἀγκαλιά του, τὸ χάϊδεψε. Μ' αὐτὸ βρῆκε τὴν εὐκαιρία ν' ἀπαντήση στὰ χάδια τοῦ Βασιλέως μὲ τὸ ἅρπαγμα τῆς χρυσῆς ἁλυσίδας του, ἡ ὁποία συγκρατοῦσε τὸ χρυσὸ ὡρολόγι του. Ἡ μικρούλα κατώρθωσε νὰ βγάλη ἀπὸ τὴν τσέπη τοῦ Βασιλέως τὸ ὡρολόγι καὶ τὸ πῆρε στὸ χέρι της. Μόλις ἡ νταντά της, ποὺ ἐν τῷ μεταξὺ εἶχε τρέξει, προσπαθοῦσε νὰ τῆς τὸ πάρη ἡ μικρούλα ἔβγαλε δυνατὲς φωνες:

Ὁ Βασιλεὺς ἀναγκάσθηκε νὰ ὑποκύψη. Ἔβγαλε τη. [illegible] καὶ τη. ἄφηκε στη μικρὴ νὰ παίξη — Πέρασαν ἔτσι λίγα λεπτά. Ὁ Βασιλεὺς διεσκέδαζε... Ἀλλὰ [illegible] δὲν [illegible] ἡ [illegible] νὰ ἐπιστρέψη τὸ ὡρολόγι ὁ Βασιλεὺς μετεχειρίσθη ἕνα τέχνασμα. Ἔβγαλε ἀπὸ τὴν τσέπη του ἕνα ὡραῖο καθρεφτάκι καὶ τὸ ἔδωσε στὸ κοριτσάκι, τὸ ὁποῖον ἔσπευσε εὐχαρίστως νὰ ἀνταλλάξη τὸ ὡρολόγιον μὲ τὸ νέον παιγνιδάκι.

Τὰ πρῶτα παιδιὰ τοῦ Γεωργίου Α΄: ὁ διάδοχος Κωνσταντῖνος καὶ οἱ πρίγκηπες Γεώργιος, Ἀλεξάνδρα καὶ Νικόλαος.

• • •

Ὁ Βασιλεύς μας, ἰνκόγνιτο, περπατοῦσε κάποτε στοὺς δρόμους τοῦ Παρισιοῦ, ποὺ τότε ἦταν τῆς μόδας ἡ βρισιὰ «Φογκός».

Σὲ μιὰ στιγμὴ νά σου ἕνα φουρναρόπουλο μὲ ἕνα ταψὶ γεμᾶτο κουλούρια στὸ κεφάλι του... Ὁ Βασιλεύς, χωρίς, βέβαια, νὰ τὸ θέλη, σκούντησε τὸ φουρναρόπουλο καὶ τά... κουλούρια χύθηκαν κάτω.

— Φογκός, λέει μὲ ἀγανάκτησι τὸ παιδί, ἀπευθυνόμενο πρὸς τὸν Βασιλέα. Εἶσαι ἕνας φογκός!...

Ὁ Βασιλεὺς κούνησε τὸ κεφάλι του:

— Στὸν τόπο μου κανένα παιδὶ δὲν θὰ μοῦ μιλοῦσε ἔτσι, τοῦ εἶπε.

— Καὶ τί εἶσθε στὸν τόπο σας;

— Βασιλεύς! ἀπήντησε ὁ Γεώργιος γελώντας.

Καὶ τοῦ ἔδωσε ἕνα χρυσὸ Ναπολέονι, ποὺ ὁ μικρὸς τὸ πῆρε χάσκοντας ἀπὸ κατάπληξι.

Αγγ. Μ.

Ἡ Χιονάτη καὶ οἱ ἑφτὰ νάνοι

Ἀπὸ τὴν περασμένη Δευτέρα, δυὸ μεγάλα κινηματοθέατρα τῶν Ἀθηνῶν προβάλλουν τὴ «Χιονάτη μὲ τοὺς ἑπτὰ Νάνους». Τὴν ὑπόθεσί της, ποὺ εἶναι παρμένη ἀπὸ τὸ παραμῦθι τῶν Ἀδελφῶν Γκρίμμ «Ἡ Πεντάμορφη Χιονάτη», θα τὴν βρῆτε στὸ τέλος. Μα πρέπει να μάθετε καὶ πῶς ἔγινε τὸ θαῦμα αὐτὸ ἀπὸ τὸν Ντίσνεϋ, γιατὶ ὡς «θαῦμα» ἐχαρακτηρίσθη ἀπὸ ὅλον τὸν κόσμο.

Ἡ «Χιονάτη μὲ τοὺς ἑπτὰ Νάνους» εἶναι κάτι τὸ Νέο στὴν κινηματογραφικὴ τέχνη... Ἔπειτα ἀπὸ τὰς «κινουμένας εἰκόνας» ποὺ στὴν ἐποχή τους ἔπαιξαν κι' αὐτὲς τὸ ρόλο τους καὶ συγκέντρωσαν τὸ θαυμασμό, ἦλθε ὁ βωβὸς κινηματογράφος... Ἀπὸ βελτίωσι σὲ βελτίωσι, φθάσαμε στὸν ἠχητικό. Ταὐτόχρονα μᾶς ἐμφανισθῆκαν τὰ Μίκυ Μάους καὶ κατόπιν ὁ ὁμιλῶν... Μᾶς δόθηκαν οἱ περίφημες ἔγχρωμες ταινίες, μᾶς δόθηκε ὅ,τι μποροῦσε καὶ τὸ πιὸ εὐφάνταστο μυαλὸ νὰ συλλάβῃ. Τώρα μᾶς ἔρχεται ἡ νέα ἐφεύρεσις μὲ πρῶτο ἔργο τὴ «Χιονάτη».

Τί εἶναι τέλος πάντων αὐτὴ ἡ νέα ἐφεύρεσις; Εἶναι.... Ἀλλ' ἂς πάρουμε τὰ πράγματα μὲ τὴν σειρά τους.

Ὁ Ντίσνεϋ στὴν Ἀμερικὴ εἶχε ἀπὸ τὸ 1934 τὴν ἔμπνευσι. Δηλαδὴ μὲ χάρτινους ἀνθρώπους κατώρθωσε νὰ ἀντικαταστήσῃ τοὺς ἀστέρας κι' ἐπέτυχε ἔπειτα ἀπὸ πειράματα ἀρκετῶν ἐτῶν νὰ δώσῃ ψυχὴ στὰ ἄψυχα, στὸ χαρτόνι. Οἱ χάρτινοι ἄνθρωποι μιλοῦν, κινοῦνται, ζοῦν. Οἱ μορφασμοί τους δὲν γίνονται ὅπως στὸ Μίκυ Μάους. Γίνονται μὲ μιὰ τέτοια φυσικότητα, ποὺ νομίζει κανεὶς πὼς δὲν εἶναι ἄψυχα, ἀλλὰ ζωντανά! Οἱ ἄνθρωποι δὲν γελοῦν ἢ δὲν κλαῖνε «γελοιογραφικά», ὅπως γίνεται στὸ Μίκυ Μάους! Κλαῖνε, ἀναπνέουν, αἰσθάνονται, μιλοῦν, ζοῦν ὅπως ἡ Γκρέττα Γκάρμπο, ἡ Ἄννα Μπέλλα, ἡ Ντανιὲλ Ντ' Ἀριέ, ὁ Χάρρυ Κοῦπερ, ὁ Ἔρολ Φλὶντ καὶ οἱ ἄλλοι ἀστέρες. Σοῦ δημιουργοῦν τὴν παραίσθησι ὅτι εἶναι ἄνθρωποι. Καὶ δὲν ἀντικαθιστοῦν μόνο τὰ ζωντανὰ πράγματα. Καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ ἄψυχα ἢ τὰ φυσικὰ φαινόμενα. Τὸ ρολόϊ μὲ τοὺς κτύπους του, τὴ βροχή, τὶς ἀστραπές, ὅλα ψεύτικα χάρτινα, πύργοι χάρτινοι, ζωὴ χάρτινη, τὰ πάντα ἀπὸ χαρτὶ ἀλλὰ μὲ ζωὴ καὶ νομίζει κανεὶς μὲ ὀστᾶ καὶ μὲ σάρκα.

Πῶς τὸ κατώρθωσε αὐτό!... Γιὰ νὰ φτιάσῃ τὶς μακέττες, τὰ σκίτσα, ἀπησχόλησε πάνω ἀπὸ 500 ζωγράφους! Πόσα ἑκατομμύρια σκίτσα... γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ δώσουν ζωὴν στὸ χαρτί! Ὁ Θεὸς ἔφτιαξε ἕνα χωμάτινο ἄνθρωπο, τοῦ φύσηξε στὸ στόμα καὶ ἡ ὑπόθεσις ἐτελείωσε. Σὲ μιὰ μέρα ὅλα ἦσαν ἕτοιμα. Ὁ Ντίσνεϋ ὅμως δὲν εἶναι θεός. Καὶ μὲ «φύσημα» δὲν δίδει ζωήν: Ἐστρατολόγησε τεχνίτες, καλλιτέχνες, εἰδικούς! Καὶ ἐπέτυχε στὸ τέλος. Πῶς, Ξοδεύοντας ἐνάμισυ ἑκατομμύριο δολλαρίων, δηλαδὴ 165 ἑκατομμύρια δραχμῶν!... Τί ἔκαμε, Δὲν εἶναι εὔκολο νὰ προσδιορισθῇ. Κατώρθωσε μόνο νὰ δώσῃ μὲ συνδυασμὸ μουσικῆς, καλλιτεχνίας, τέχνης καὶ μηχανικῆς ζωὴ στοὺς χάρτινους ἥρωας του. Ἐπέτυχε... Ἐπέτυχε γιὰ νὰ διαψεύσῃ ὅλους ἐκείνους, ποὺ στὴν ἀρχὴ τῶν προσπαθειῶν του τὸν εἶχαν πάρει γιὰ τρελλό!...

Καὶ θὰ ρωτήσετε μὲ ἀπορία: Καὶ πῶς μιλοῦν αὐτοὶ οἱ «ἄψυχοι» ἥρωες τοῦ ἔργου; Δοκιμάσθηκαν πολλοὶ μῖμοι γιὰ νὰ βρεθῇ ὁ καλλίτερος ποὺ θὰ δάνειζε τὴ φωνή του. Ὅπως γιὰ νὰ δοθῇ ἡ φυσιογνωμία στὴ «Χιονάτη» βρέθηκε καί, ἂς ποῦμε ἔτσι, τὸ μοντέλο της. Καὶ αὐτό, στὴν περίπτωσι αὐτή, εἶναι μιὰ ὥμορφη κοπελλοῦλα 18 ἐτῶν ποὺ ἀνεκάλυψε ὁ Ντίσνεϋ.

Καὶ τώρα τί θὰ γίνῃ; Ἡ νέα «τεχνοτροπία» στὴν Κινηματογραφία θὰ ἔχῃ ὁ τεχνίτης; Μήπως θὰ θέσῃ εἰς κίνδυνον τὶς ἀγαπημένες μας στάρ; Δὲν τὸ πιστεύομε. Μὰ ἡ νέα τέχνη εἶναι κάτι ποὺ δὲν μποροῦμε παρὰ νὰ θαυμάσουμε. Καὶ ποιὸς ξέρει τί ἄλλο ἀκόμη θὰ ὑποχρεωθοῦμε νὰ θαυμάσουμε...

Τὸ παραμῦθι τῆς «Χιονάτης»

Κάποια χειμωνιάτικη μέρα, μιὰ βασίλισσα καθόταν κοντὰ σ' ἕνα παράθυρο. Ξαφνικὰ τσιμπήθηκε ἀπὸ τὴ βελόνα στὸ δάχτυλο καὶ μιὰ σταλαγματιὰ αἷμα χύθηκε ἀπὸ τὸ παράθυρο ἀπάνω στὸ χιόνι. Τότε ἡ βασίλισσα στέναξε καὶ εἶπε:

—Ἂς ἦταν, Θεέ μου, ν' ἀποκτήσω μιὰ κόρη ἄσπρη σὰν τὸ χιόνι, κόκκινη σὰν τὸ αἷμα καὶ μαύρη σὰν τὸν ἔβενο!

Ἡ ἐπιθυμία της ἀκούστηκε ἀπ' τὸ Θεὸ καὶ γέννησε μιὰ κοροῦλα ποὺ τὴν ἔβγαλαν Χιονάτη. Τὸ παιδὶ μεγάλωσε κι' ἔγινε μιὰ πολὺ ὥμορφη κόρη κι' ὅλος ὁ κόσμος τὴν ἀγαποῦσε κι' ἔλεγε ὅταν μιλοῦσε γι' αὐτήν: ἡ Χιονάτη ἡ πεντάμορφη.

Ἀλλὰ ὕστερα ἀπὸ λίγα χρόνια πέθανε ἡ βασίλισσα κι' ὁ βασιλῆας παντρεύτηκε ἄλλη γυναῖκα. Ἡ καινούργια βασίλισσα ἦταν ἐπίσης πολὺ ὥμορφη, ἀλλὰ καὶ πολὺ σκληρόκαρδη.

Εἶχε ἕναν καθρέφτην μαγικὸ ποὺ μιλοῦσε. Μιὰ μέρα ἡ βασίλισσα, καθὼς τὸ εἶχε συνήθεια, πλησίασε τὸν καθρέφτη καὶ τὸν ρώτησε:

«Καθρέφτη μου, καθρέφτη μου, ἔλα καὶ πές μου τώρα, ποιά εἶν'
ἡ ὠμορφότερη σὲ τούτη δῶ τὴ χώρα;»

Κι' ὁ καθρέφτης ἀπάντησε:

«Ὥμορφη εἶσαι καὶ καλὴ εἶσαι, μὰ πεντάμορφη δὲν εἶσαι!»

Ἡ βασίλισσα ἤξερε ποιὰ ἦταν ἡ πεντάμορφη κι' ἀπὸ τότε ἄρχισε νὰ τὴν μισῇ. Μιὰ μέρα φώναξε ἕναν ἀπ' τοὺς κυνηγούς της καὶ τοῦ παράγγειλε νὰ πιάσῃ τὴ Χιονάτη, νὰ τὴν πάρῃ μέσα στὸ δάσος καὶ νὰ τὴ σκοτώσῃ. Ὁ κυνηγὸς πῆρε τὴν πεντάμορφη Χιονάτη καὶ ἔφυγε στὸ δάσος, ἀλλὰ στὸ δρόμο, μὲ τὰ πολλὰ παρακάλια τῆς κόρης, τὴν λυπήθηκε καὶ δὲν εἶχε πιὰ τὸ θάρρος νὰ τὴ σκοτώσῃ. Τὴν ἄφηκε μέσα στὸ δάσος καὶ τῆς εἶπε:

—Φύγε, νὰ μὴν τύχῃ καὶ σὲ ξαναϊδῇ ἡ βασίλισσα ποτέ!

Ἡ Χιονάτη βρέθηκε ὁλομόναχη μέσα στὸ δάσος. Κατὰ τὸ βράδυ, ἔφθασε κοντὰ σ' ἕνα σπιτάκι καὶ μπῆκε νὰ ξεκουραστῇ.

Στὴν κρεββατοκάμαρα βρῆκε ἑφτὰ μικρὰ κρεββάτια. Ἡ πεντάμορφη Χιονάτη ἔπεσε στὸ ἕβδομο, ἔκανε τὴν προσευχή της κι' ἀποκοιμήθηκε, γιατὶ ἦταν κουρασμένη.

"Όταν τὸ βράδυ οἱ νοικοκυραῖοι τοῦ σπιτιοῦ, ἑφτὰ νᾶνοι, γύρισαν ἀπ' τὴ δουλειά τους, βρῆκαν τὴ Χιονάτη νὰ κοιμᾶται καὶ θάμαξαν τόσο πολὺ τὴν ὀμορφιά της, ποὺ ἔτρεξαν κι' ἄναψαν κερὰ γιὰ νὰ φωτίζεται καλλίτερα τὸ πρόσωπό της καὶ νὰ τὴν χαίρωνται πιὸ καλά. Δὲν τὴν ξύπνησαν. Τὴν ἄφησαν νὰ κοιμᾶται, ἔτσι καθὼς ἔμοιαζε σὰν ἄγγελος.

Τὴν ἄλλη μέρα, ἡ πεντάμορφη Χιονάτη διηγήθηκε τὴν περιπέτειά της καὶ οἱ νᾶνοι τὴν παρακάλεσαν νὰ μείνη κοντά τους νὰ τοὺς κάνη τὸ νοικοκυριὸ καὶ νὰ τοὺς μαγειρεύη. Ἡ Χιονάτη δέχτηκε κι' ἔμεινε μαζί τους.

Τὴν ἀγαποῦσαν σὰν βασίλισσά τους καὶ γιὰ νὰ μὴν τὴν χάσουν, τῆς παράγγειλαν κάθε πρωῒ νὰ μὴν ἀνοίγη τὴν πόρτα σὲ κανένα, γιὰ νὰ μὴ μάθη ποτὲ ἡ κακιὰ μητρυιά της ὅτι ζῆ.

Μιὰ μέρα ἡ βασίλισσα ρώτησε πάλι τὸν καθρέφτη:

«Καθρέφτη μου, καθρέφτη μου, ἔλα καὶ πές μου τώρα, ποιὰ εἶν' ἡ ὀμορφότερη σὲ τούτη τὴ χώρα;»

Ὁ καθρέφτης ἀποκρίθηκε πάλι καὶ εἶπε:

«Ὄμορφη εἶσαι καὶ καλὴ εἶσαι, μὰ πεντάμορφη δὲν εἶσαι!»

Ἡ βασίλισσα συγχύστηκε καὶ ξαναρώτησε τὸν καθρέφτη ποῦ βρίσκεται αὐτὴ ἡ πεντάμορφη.

— Πίσω ἀπὸ τὰ ἑφτὰ βουνά, κοντὰ στοὺς ἑφτὰ νάνους, ἀποκρίθηκε ὁ καθρέφτης.

Τότε ἡ βασίλισσα ἀποφάσισε νὰ σκοτώση τὴ Χιονάτη μὲ τὰ ἴδια της τὰ χέρια. Δυὸ φορὲς μεταμορφώθηκε καὶ πέρασε τὰ ἑφτὰ βουνὰ καὶ πῆγε στὸ σπίτι τῶν νάνων. Τὴν πρώτη φορὰ τῆς πρόσφερε μιὰ ζώνη, ποὺ ἂν τὴν φοροῦσε στὴ μέση της θὰ τὴν ἔσφιγγε καὶ θὰ τὴν ἔσκαζε. Τὴ δεύτερη φορὰ τῆς πρόσφερε μιὰ φαρμακερὴ χτένα που μόλις θα την ἔβαζε στα μαλλιά της, θάπεφτε νεκρή.

Ἀλλὰ κάθε φορὰ ποὺ οἱ νᾶνοι ἀντίκρυζαν τὴν κόρη πεθαμένη, εὕρισκαν τὴν αἰτία τοῦ κακοῦ καὶ τὴν ξανάφερναν στὴ ζωή.

Ἔτσι, ὅσο ἡ κακιὰ μητρυιὰ πήγαινε καὶ ρωτοῦσε τὸν καθρέφτη της, ἔπαιρνε πάντα τὴν ἀπάντηση ὅτι ἡ πεντάμορφη ζοῦσε. Τότε ἡ βασίλισσα πέρασε γιὰ τρίτη φορὰ τὰ ἑφτὰ βουνὰ κι' ἔφτασε στὸ σπίτι τῶν νάνων, ντυμένη γρηὰ καὶ μὲ πρόσωπο μουντζουρωμένο καὶ πρόσφερε στὴν κόρη ἕνα μῆλο φαρμακερό, ποὺ μόλις τὸ δάγκασε, ἡ Χιονάτη ἔπεσε νεκρή.

Οἱ νᾶνοι τὴν ξαναβρῆκαν πεθαμένη, ἀλλὰ αὐτὴ τὴ φορὰ δὲν κατώρθωσαν νὰ τὴν συνεφέρουν. Συλλογίστηκαν ὅλους τοὺς τρόπους κι' ὅλα τὰ μάγια, ὅμως στάθηκε ἀδύνατο τῶν ἀδυνάτων. Ἐπὶ τρεῖς μέρες ἔκλαιγαν τὴν Χιονάτη τους. Ἔπρεπε νὰ τὴν θάψουν. Ἀλλὰ τὸ χρῶμα της ἦταν ζωηρὸ καὶ τὰ μάγουλα κόκκινα σὰν νὰ ζοῦσε.

— Δὲν μποροῦμε νὰ τὴν θάψουμε! εἶπαν.

Καὶ γιὰ νὰ τὴν ἔχουν κοντά τους νὰ τὴ θαυμάζουν, τὴν ἔβαλαν σ' ἕνα κρυστάλλινο κιβούρι, ποὺ τὸ τοποθέτησαν ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι στὸ δάσος καὶ τὴν φύλαγαν ἕνας ἕνας μὲ τὴ σειρά.

Μιὰ μέρα, ἕνα βασιλόπουλο ποὺ κυνηγοῦσε στὸ δάσος, εἶδε ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι τῶν νάνων τὸ κιβοῦρι μὲ τὴ Χιονάτη. Ἡ πεντάμορφη ἔμοιαζε σὰν νὰ κοιμῶταν. Τὸ βασιλόπουλο, ποὺ δὲν εἶχε ματαδῆ τέτοια ὀμορφιά, παρακάλεσε τοὺς νάνους νὰ τοῦ χαρίσουν τὸ κιβοῦρι. Οἱ νᾶνοι εἶχαν καλὴ καρδιὰ καὶ τοῦ τὸ χάρισαν. Ἀλλὰ μόλις σήκωναν τὸ κιβοῦρι, ποὺ τὸ εἶχαν κάτω ἀπὸ ἕνα μεγάλο δέντρο, χτύπησε τὴ ρίζα του, κουνήθηκε καὶ ἀμέσως ἀπ' τὸ στόμα τῆς Χιονάτης βγῆκε καὶ κατρακύλησε τὸ δαγκαμένο μῆλο. Τότε ἡ Χιονάτη ἄνοιξε τὰ μάτια καὶ σηκώθηκε στὰ πόδια. Εἶχε σωθῆ.

Τὸ βασιλόπουλο τὴν πῆρε στὴν ἀγκαλιά του καὶ μπῆκαν ὅλοι μέσα στὸ σπίτι.

Ὕστερα ἀπὸ λίγες μέρες τὸ βασιλόπουλο, ἡ Χιονάτη καὶ οἱ ἑφτὰ νᾶνοι ἔφυγαν γιὰ τὸ παλάτι, ὅπου ἔγιναν οἱ γάμοι μὲ χοροὺς καὶ μεγάλα πανηγύρια.

Ἐκεῖνες τὶς μέρες, ἡ κακιὰ βασίλισσα ρώτησε πάλι τὸν καθρέφτη της:

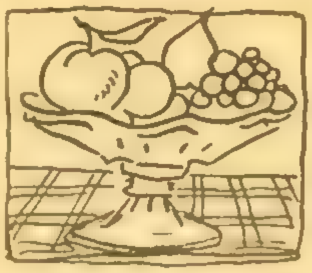
«Καθρέφτη μου, καθρέφτη μου, ἔλα καὶ πές μου τώρα, ποιὰ εἶν' ἡ ὀμορφότερη σὲ τούτη ἐδῶ τὴ χώρα;

Καὶ ὁ καθρέφτης ἀπάντησε:

«Ὄμορφη εἶσαι καὶ καλὴ εἶσαι, μὰ πεντάμορφη δὲν εἶσαι».

Τότε ἡ βασίλισσα δὲ βάσταξε ἀπὸ τὸ κακό της κι' ἔσκασε.

ΥΓΙΕΙΝΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

Τροφὴ

Πολλὲς ἀσθένειες προέρχονται ἀπὸ τὴν πολυφαγία ἢ ἀπὸ ἀκατάλληλη τροφή.

Ὁ Νέος πρέπει νὰ γνωρίζη πῶς πρέπει νὰ προσέχη τὸν ἑαυτόν του, ἄλλως εἶναι ἄχρηστος. Πρέπει νὰ τὸν διατηρῇ εὐκίνητον καὶ ζωηρόν.

Ἡ εὐθηνοτέρα καὶ καλλιτέρα τροφὴ εἶναι ἡ φακή, τὰ φασόλια, γεώμηλα, ἄλευρον, τυρὸς κλπ. Ἐπίσης καλὴ τροφὴ εἶναι καρποί, λαχανικά, ἰχθύες, αὐγά, κάρυα, ὀρύζα καὶ γάλα καὶ ἕκαστος δύναται νὰ ζήση μὲ αὐτὰ δίχως κρέας.

Ἐὰν ἔχῃς ἄφθονον καθαρὸν ἀέρα, δὲν ἔχεις ἀνάγκην πολλῆς τροφῆς· ἐὰν ἀφ' ἑτέρου μένῃς στὸ σπίτι καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν, ἡ πολλὴ τροφὴ σὲ καθιστᾷ βαρὺ καὶ νυσταλέο. Τούτου ἕνεκα καλλίτερα νὰ τρέφεσαι ἐλαφρῶς. Οἱ νέοι κατὰ τὴν ἀνάπτυξιν πρέπει νὰ τρώγουν καλά.

Παῦσε ἐντελῶς νὰ τρώγῃς φαγητό, τοῦ ὁποίου τὴν γεῦσιν αἰσθάνεσαι ἐπὶ μακρὸν εἰς τὸ στόμα σου

Χώνευσις

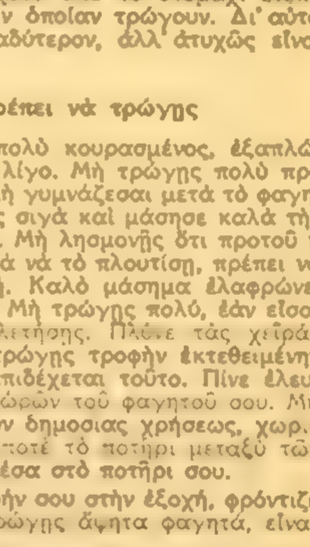
Ὅταν εἰς τὸ στόμα ἔχῃς τὴν γεῦσιν φαγητοῦ τινος, σημαίνει ὅτι ἡ χώνευσίς του εἶναι δύσκολος. Μερικοὶ ἀδυνατοῦν νὰ φάγουν κρεμμύδια, ἄλλοι τρώγουν ἐλευθέρως ποσότητας ἀπ' αὐτά. Οἱ μὲν πρέπει ν' ἀποφασίσουν νὰ τὰ καταργήσουν ὁλοκληρωτικὰ ἀπὸ τὸ φαγητόν των, οἱ δὲ νὰ τὰ τρώγουν μὲ ὄρεξιν. Ἕκαστος πρέπει νὰ εὕρῃ μόνος του τὴν δίαιταν τῆς τροφῆς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ ἀκολουθῇ διὰ νὰ μὴν ὑποφέρῃ. Πολλοὶ κατεστράφησαν, διότι παρέλειψαν τοῦτο. Ἁπλῆ δίαιτα εἶναι καὶ ἡ προτιμοτέρα. Πολλὰ παιδιὰ πάσχουν ἀπὸ τὸ στομάχι ἕνεκα τῆς πολυτελοῦς τροφῆς, τὴν ὁποίαν τρώγουν. Δι' αὐτὰ ἡ μετάνοια εἶναι πικρὰ βραδύτερον, ἀλλ' ἀτυχῶς εἶναι πλέον ἀργά.

Πῶς καὶ πότε πρέπει νὰ τρώγῃς

Μὴ τρώγῃς ὅταν εἶσαι πολὺ κουρασμένος, ἐξαπλώσου πρῶτον καὶ ἀναπαύσου λίγο. Μὴ τρώγῃς πολὺ πρὸ πάσης ἀσκήσεως, ἢ μᾶλλον μὴ γυμνάζεσαι μετὰ τὸ φαγητόν σου. Συνήθισε νὰ τρώγῃς σιγὰ καὶ μάσησε καλὰ τὴν τροφὴν προτοῦ τὴν καταπιῇς. Μὴ λησμονῇς ὅτι προτοῦ ἡ τροφὴ εἰσέλθῃ εἰς τὸ αἷμα διὰ νὰ τὸ πλουτίσῃ, πρέπει νὰ γίνῃ ὅσον τὸ δυνατὸν λεπτή. Καλὸ μάσημα ἐλαφρώνει τὸν στόμαχον καὶ τὰ ἔντερα. Μὴ τρώγῃς πολύ, ἐὰν εἶσαι συγχυσμένος ἢ ἔχῃς νὰ μελετήσῃς. Πλύνε τὰς χεῖρας σου πρὸ τοῦ φαγητοῦ. Μὴ τρώγῃς τροφὴν ἐκτεθειμένην εἰς σκόνην, πλύνε την ἐὰν ἐπιδέχεται τοῦτο. Πίνε ἐλευθέρως νερὸ στὸ μεταξὺ τῶν ὡρῶν τοῦ φαγητοῦ σου. Μὴ μεταχειρίζεσαι ποτὲ κύπελλον δημοσίας χρήσεως, χωρὶς νὰ τὸ καθαρίσῃς. Μὴ θέτῃς ποτὲ τὸ ποτήρι μεταξὺ τῶν χειλέων σου· θέτε τὰ χείλη μέσα στὸ ποτήρι σου.

Ὅταν ἑτοιμάζῃς τὴν τροφήν σου στὴν ἐξοχή, φρόντιζε νὰ εἶναι καλὰ ψημένη. Μὴ τρώγῃς ἄψητα φαγητά, εἶναι βλαβερά.

Πολλὲς ἀσθένειες ἐπίσης ὀφείλονται στὴν κακὴ συνήθεια τοῦ νὰ παίρνῃ κανεὶς φάρμακα γιὰ τὸ ἐλάχιστον. Τὸ καλλίτερο φάρμακο εἶναι ὁ καθαρὸς ἀέρας καὶ τὰ γυμνάσματα, ἕνα ποτήρι καλοῦ νεροῦ τὸ πρωΐ, ἐὰν εἶσαι κακοστομαχιασμένος καὶ 100 δράμια χλιαροῦ νεροῦ προτοῦ κατακλιθῇς.

Ἡ ἐσωτερικὴ ἐνδυμασία τοῦ νέου πρέπει ν' ἀποτελῆται ἀπὸ φανέλλας ἢ μάλλινο ὕφασμα, γιατὶ αὐτὰ στεγνώνουν εὔκολα. Βαμβακερὸ ὕφασμα ἐπὶ τοῦ σώματος δὲν εἶναι καλόν, ἐκτὸς ἐὰν τὸ ἀλλάζῃς ἀμέσως ἀφοῦ βραχῇ, ἐπειδὴ τὰ βαμβακερὰ δὲν ἀπορροφοῦν καλῶς τὸν ἱδρῶτα.

Ἕνα ὁλόκληρο ἀπόγευμα μὲ τὰ εὐτυχισμένα παιδάκια

ΣΤΑ "ΚΕΝΤΡΑ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΧΑΡΑΣ,,

Ὅταν βλέπω ὁμάδες μικρῶν παιδιῶν ποὺ παίζουν, ἀμέριμνα κι' ἀμέτοχα ἀπ' τὶς σκοτοῦρες ποὺ βασανίζουν τοὺς μεγάλους, ἀναρωτιέμαι ἂν θὰ μπορέση ποτὲ ἀνθρώπινο χέρι νὰ περιγράψη ἀπάνω σ' ἕνα κομμάτι χαρτὶ ἢ νὰ ζωγραφίση μὲ ὄμορφα χρώματα τὰ αἰσθήματα ποὺ πλημμυρίζουν αὐτὲς τὶς πάναγνες ψυχές.

Καὶ νομίζω, πὼς δὲν ἔχω καὶ πολὺ ἄδικο σὰν φθάνω στὸ συμπέρασμα «ὅτι δὲν θὰ βρεθῆ ποτὲ αὐτὸ τὸ χέρι» ἀφοῦ οὔτε ὁ λογοτέχνης, οὔτε ὁ ζωγράφος θὰ μπορέσουν νὰ μᾶς κάνουν ν' ἀκούσωμε τὴν ἀγγελικὴ φωνὴ τοῦ παιδιοῦ...

Μιὰ φωνούλα, ἕνα γελάκι βγαλμένα ἀπ' τὴν ψυχούλα τοῦ μικροῦ, εἶναι μιὰ ὁλόκληρη λειτουργία εὐχαριστίας στὸν Πανάγαθο Θεὸ ποὺ τὰ προστατεύει.

Εἶναι ἡ ἴδια ἡ φωνὴ τοῦ Δημιουργοῦ, ποὺ βγαίνει ἀπὸ τὸ στόμα τῶν ἀγγέλων.

Κι' ἐγὼ ἄκουσα αὐτὴ τὴ φωνὴ καὶ εἶδα τοὺς ἀγγέλους νὰ παίζουν, εἶδα τὸ Σύμπαν νὰ χαίρεται· εἶδα τὴ Χαρὰ τῆς ζωῆς.

Ἐλᾶτε τώρα καὶ σεῖς μαζὶ μὲ μένα νὰ κάνουμε ἕνα περίπατο ὡς τὰ «Κέντρα Παιδικῆς Χαρᾶς».

Θὰ σᾶς κάνω τὸν ξεναγό...

Ἐλᾶτε πᾶμε!

Ἄ μιὰ στιγμὴ ὅμως σᾶς παρακαλῶ. Πρὶν ξεκινήσωμεν, πρέπει νὰ σᾶς θυμίσω μιὰ γνωριμία ποὺ ἔχετε. Ἕνα κύριο ποὺ θὰ συναντᾶμε παντοῦ ὅπου ὑπάρχει χαρούμενος ὅμιλος παιδιῶν, κρατῶντας τὸ μπαστοῦνι του καὶ χαριεντιζόμενος μ' αὐτά.

Εἶστε ὅμως λίγο πονηροί, φίλοι μου, γιατὶ βλέπω πὼς καταλάβατε ποιὸν θέλω νὰ σᾶς πῶ.

..

Καὶ βέβαια Αὐτὸς εἶναι!...

Εἶναι ὁ Ἀρχηγός μας, ὁ καλός μας πατέρας. Ἀλλὰ γιὰ νὰ μὴν καθυστεροῦμε ἀπ' τὴν περιοδεία ποὺ σᾶς ὑποσχέθηκα, θὰ σᾶς πῶ ἕνα μυστικὸ καὶ θὰ ξεκινήσουμε ἀμέσως.

Διάσημος γιατρός, εἶπε πὼς ὁ Ἀρχηγός μας δὲν ἔχει πιὰ καρδιὰ γιατὶ τοῦ τὴν πῆρε ἡ Νεολαία καὶ δὲν μπορεῖ νὰ τὴν ξαναπάρη, ἀλλὰ οὔτε κι' ἡ Νεολαία τοῦ τὴν ξαναδίνει πίσω.

Καὶ τώρα ἐμπρός! Πᾶμε!

. . . .

Αὐτὰ τὰ κρυσταλλένια κάστρα ποὺ κατοικεῖ ἡ Χαρὰ τῶν παιδιῶν, τὰ ξέρομε μὲ τὸ ὄνομα «Κέντρα Παιδικῆς Χαρᾶς». Λειτουργοῦν μὲ εἰδικὸ κανονισμὸ καὶ ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὸ «Κέντρον Νεότητος».

Τὰ «Κέντρα Παιδικῆς Χαρᾶς» λοιπόν, ἔχουν σκοπὸ νὰ κάνουν τὸ παιδὶ ν' ἀγαπήση τὴ ζωὴ τοῦ ὑπαίθρου. Νὰ θεμελιώσουν σὲ γερὰ κορμιὰ τὶς κοινωνικὲς καὶ ἠθικὲς ἀρετὲς τῆς φυλῆς μας καὶ νὰ μᾶς κάνουν ν' ἀγαπήσωμεν ὅ,τι ὡραῖο ὑπάρχει στὴ φύσι.

Γιὰ τὴν ἐπιτυχία ὅμως καθενὸς ἀπ' αὐτὰ ὑπάρχει καὶ τὸ κατάλληλο μέσο.

Σωματικαὶ ἀσκήσεις, παιγνίδια, ψυχαγωγικὲς ἐκδρομές, μορφωτικὲς ἐπισκέψεις καὶ κατασκηνώσεις, χορός, τραγούδι, διδασκαλίαι, διηγήσεις, κατάλληλος γιὰ παιδιὰ κινηματογράφος, κουκλοθέατρο καὶ ἕνα σωρὸ ἄλλα πράγματα καὶ μέσα.

Σ' αὐτὰ γίνονται δεκτὰ ὅλα τὰ παιδάκια καὶ τὰ κοριτσάκια, ἀπὸ 6 ἕως 12 χρόνων, ἀρκεῖ νὰ μὴν εἶναι ἄρρωστα. Γι' αὐτὸ προτοῦ γραφοῦν στὸ Κέντρο τῆς γειτονιᾶς τους, ἕνας εἰδικὸς γιατρὸς τὰ ἐξετάζει μὲ προσοχή, κι' ἂν τὰ βρῆ γερά, ἂν δὲν ἔχουν δηλαδὴ καμμιὰ μεταδοτικὴ ἀρρώστεια, ὅπως τραχώματα, φθίσι ἢ τίποτ' ἄλλο, τοὺς δίνει τὴν καρτούλα τους καὶ τὰ γράφει στὸ βιβλίο.

Καὶ γιὰ τὰ ἄρρωστα ὅμως παιδιὰ ὁ στοργικός μας Ἀρχηγὸς ἔχει λάβει τὰ μέτρα του, κι' ἔτσι δὲν στεροῦνται κι' αὐτὰ τὴ χαρά. Γι' αὐτὰ ὅμως θὰ ποῦμε ἄλλη φορά.

Ἂν πάλι ἕνα παιδὶ δώση ἀφορμὲς δυσαρεσκείας μέσα σ' ἕνα μῆνα ἀπὸ τὴν ἐγγραφή του διαγράφεται ἀπὸ τὸ Κέντρο καὶ χάνει τὴ χαρὰ ποὺ εἶχε.

• • •

Ἀλλά, νά! φθάσαμε κι' ὅλας σ' ἕνα ἀπ' αὐτά! Κυττᾶξτε πῶς τρέχουν καὶ χοροπηδοῦν τ' ἀμέριμνα ἀγγελούδια!

Κυττᾶξτε πόσο εἶναι εὐτυχισμένα καὶ χαρούμενα!....

Ὤ! αὐτὸς ὁ στρουμπουλὸς μικρούλης ποὺ πάει κι' ἔρχεται μὲ τὴ κούνια του... ὅλο καὶ σφίγγεται γιὰ νὰ πάη πιὸ ψηλά...

Λέει κι' ἕνα τραγουδάκι· τὸν ἀκοῦτε;

«Κι' ὁ μεγάλος Κυβερνήτης πάντα 'μπρὸς μᾶς ὁδηγεῖ».

Ἔτσι τραγουδῶντας ὁ μικρούλης, εὐχαριστεῖ Αὐτὸν ποὺ τοῦ προσφέρει τὴ χαρά, ὅπως τὸ πουλάκι ὁλημερὶς εὐχαριστεῖ τὸν Πλάστη του.

Ἀλλὰ ἐκεῖ τί γίνεται!!...

Τί φωνές, τί κακό, τί χαρὲς καὶ γέλια ἀπάνω σ' αὐτὸ

τὸ μύλο! Μὰ πόσα εἶναι ἀπάνω; ἕνα, δύο... πέντε.... δέκα.. Καὶ τί ὡραῖο παιγνίδι αὐτὸς ὁ μύλος.... Γυρίζει μὲ ταχύτητα καὶ τραγουδοῦν τὰ παιδάκια: «Ἐμπρὸς γιὰ μιὰ Ἑλλάδα Νέα».

— Ἐμπρὸς λοιπόν! τρέξτε, κι' ἡ Μεγάλη Μητέρα, ἡ Νέα Ἑλλάδα, σᾶς περιμένει μὲ ἀνοιχτὴ τὴν ἀγκαλιά....

Ἀμ' αὐτοὶ οἱ κούτσικοι;...κυττᾶχτε πῶς σκαρφαλώνουν ἀπάνω στὴ σκάλα... ὅλο προσπάθεια καὶ ἅμιλλα ποιὸς θὰ φθάση πρῶτος ψηλότερα. Τὰ μαγουλάκια τους κοντεύουν νὰ σκάσουν. Ἕνας φτάνει στὴ κορφὴ καὶ φωνάζει:

«Ζήτω ὁ Μεταξᾶς».

Ἀλλὰ τί νὰ πρωτοδῆ κανείς... Τὶς τραμπάλες, τὶς τσουλίθρες, τὶς ἀεροπεταστές, τὸ κρεμαστὸ βαρκάκι, τὶς γέφυρες, τὰ μονόζυγα, ποὺ ὅλα εἶναι γεμᾶτα ἀπὸ φτωνὰ χαριτωμένα ἀγγελούδια, ποὺ παίζουν καὶ χαίρουνται σὰν σὲ παράδεισο!

* * *

Βλέπετε λοιπὸν ποὺ σᾶς εἶπα πὼς ὅπου ὑπάρχει χαρὰ θὰ συναντᾶμε τὸ λατρευτό μας Ἀρχηγό;

Ἒ λοιπὸν καλοί μου ἀναγνῶσται, ἤρθατε μαζί μου καὶ ζήσατε καὶ σεῖς ἀνάμεσα ἀπ' τοὺς συνομηλίκους σας ποὺ σᾶς μίλησαν μὲ τὴν ἴδια, τὴ δικιά σας τὴν παιδικὴ τὴ γλῶσσα, ποὖναι ἡ γλῶσσα τῆς ψυχῆς, καὶ εἴδατε μὲ τὰ μάτια σας κι' ἀκούσατε μὲ τ' αὐτιά σας τί σᾶς εἶπαν. Τὰ ἴδια θὰ δῆτε καὶ τὰ ἴδια θ' ἀκούσετε καὶ στὰ δέκα πέντε «Κέντρα τῆς Παιδικῆς Χαρᾶς» ποὺ βρίσκουν τὴν εὐτυχία χιλιάδες παιδάκια. Τὰ ἴδια θὰ σᾶς ποῦν καὶ τὰ παιδιὰ τῶν «Κέντρων Παιδικῆς Χαρᾶς» ποὺ βρίσκονται στὰ Χανιά, στὴν Καρδίτσα καὶ τὸ Ἡράκλειο, στὴ Πάτρα καὶ στὴν Τρίπολι ποὺ ἑτοιμάζονται μὲ τὴ μεγαλόπνοη θέλησι Ἐ-[illegible]

Ποιὸς σᾶς ἀγάπησε ποτὲ περισσότερο, ποιὸς ἐνδιαφέρθηκε περισσότερο, ποιὸς σᾶς ἔδωσε τὸ περισσότερο μέρος τῆς ζωῆς του;

Κανείς. Κανεὶς ποτέ!!

Κανεὶς ποτὲ δὲν σᾶς λυπήθηκε καὶ δὲν σᾶς περιμάζεψε ὅσο ὁ Ἀρχηγός μας.

Ὁ Ἀρχηγός μας, ποὺ τὸ κέφι του καὶ τὸ κουράγιο του τὸ παίρνει ἀπ' τὴν Ἑλληνικὴ Νεότητα. Ποῦ ξεχνᾷ τὴν κούρασί του ἀπ' τὴ δύσκολη ἐργασία του σὰν βρίσκεται ἀνάμεσά της.

Κι' ἡ ἀγάπη του αὐτὴ πρὸς τὴ νεότητα τὸν ἔφερε ἀκόμη πιὸ κοντά της.

Μ. Γ. ΔΕΙΜΕΖΗΣ

Ἕνα ἀριστουργηματικὸ διήγημα τοῦ D'Esparbés

ΜΙΑ ΝΥΧΤΑ ΜΕ ΤΗ ΦΡΟΥΡΑ

Στὸ διήγημα αὐτὸ τοῦ D'Esparbés (ποὺ μεταφράζομε ἀπὸ τὰ Γαλλικὰ) φαίνεται ὅλη ἡ ἀγάπη καὶ ἡ λατρεία ποὺ ἔτρεφε ἡ παλαιὰ Αὐτοκρατορικὴ Φρουρὰ στὸν Ναπολέοντα. Περιστοιχιζόμενος ἀπὸ τὴν ἀφοσίωσι αὐτὴ τῶν στρατιωτῶν του, ὁ μεγάλος ἐκεῖνος ἀρχηγὸς κατώρθωσε νὰ μεγαλουργήση. Τὴν ἀφοσίωσι καὶ τὴν ἐμπιστοσύνη αὐτὴ ζητοῦμε εἰς τὰ ἀνώτατα ὅριά της νὰ ἔχουν ὅλοι οἱ Ἕλληνες, ὅλων τῶν τάξεων καὶ σὲ ὅλους τοὺς κύκλους τῆς δράσεως, πρὸς τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου καὶ τὸν Ἀρχηγὸν ὁ ὁποῖος ὡραματίσθη τὴν Ἑλλάδα ἀνακτῶσαν τὴν παλαιάν αἴγλην της καὶ συνενοῦσαν ὅλα τὰ τέκνα της κάτω ἀπὸ μίαν σημαίαν ἀγάπης, προόδου, εὐημερίας ἀτομικῆς καὶ τοῦ συνόλου, ἀλλὰ καὶ ἰσχύος τοιαύτης, προκαλούσης τὸν σεβασμὸν εἰς τοὺς ἄλλους καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην εἰς τοὺς φίλους.

«Η ΝΕΟΛΑΙΑ»

ΔΙΑ νὰ κτυπήση τελειωτικὰ ὁ Ναπολέων τὴν Ἱσπανία, πῆρε μαζί του καὶ τὴν παληά του φρουρά, τὴ σιωπηλὴ παληὰ Αὐτοκρατορικὴ Φρουρά, ποὺ χρόνια ὁλόκληρα τώρα, περήφανη καὶ μελαγχολική, μὲ τὸ ὅπλο στὸ χέρι, παρατεταγμένη ὅπως σὲ γιορτή, παρακολουθοῦσε τοὺς πολέμους σὰ βουβὸς θεατής. Κανένας δὲν τολμοῦσε νὰ τὴ στείλη σὲ μάχη, ἀπὸ φόβο μὴ καταστραφῆ· κι' ὁ Ναπολέων, ἀπὸ πρωτεύουσα σὲ πρωτεύουσα, τὴν ἔσερνε ξοπίσω του σὰν σκιάχτρο τρομαχτικό.

Σὰν φτάσανε στὴν Καταλωνία, μὲ τοὺς ἤχους τῆς μουσικῆς, οἱ νέοι στρατιῶτες ποὺ βρίσκονταν ἐκεῖ τρέξανε νὰ τοὺς προϋπαντήσουν. Καὶ μ' ἕνα χαμόγελο εἶπαν:

— Καλῶς μᾶς ὥρισαν τὰ γκρίζα μουστάκια!

Ὁ Ναπολέων ἄρχισε ἀμέσως τὴν ἐπίθεσι. Οἱ Ἱσπανοὶ συγκεντρώσανε τὰ στρατεύματά τους κάτω ἀπὸ τὰ τείχη τοῦ Μποῦργκος καὶ περίμεναν.

Ἡ μάχη ἔγινε στὶς 9 τοῦ Σεπτέμβρη, μὰ ἡ ἀντίστασι τῶν Ἱσπανῶν δὲ βάστηξε πολύ. Μπροστὰ στοὺς Γάλλους ὑπεχώρησαν καὶ ὁ Ναπολέων τράβηξε νικητής.

Ἕνα βράδυ, στὴν κοιλάδα τοῦ Ἀράντα, στὶς ὄχθες ἑνὸς ποταμοῦ, οἱ Γάλλοι σταματήσανε γιὰ νὰ περάσουν τὴ νύχτα. Σκοτείνιαζε.

Ὁλοῦθε κατέβαιναν ἀπὸ τὰ βουνὰ χίλιες ἀόριστες φωνές, γέλια, βρισιές.. Ἀναρίθμητες φωτιὲς λαμπύριζαν καὶ καπνοὶ ἀνέβαιναν στροβιλιζόμενοι στὸν οὐρανό... Μυρωδιὲς διάφορες χύνονταν στὴ νύχτα ποὺ γινόταν ὁλοένα ψυχρότερη. Ἦταν ἡ ὥρα τοῦ δείπνου.

Στὴ συντροφιὰ τῶν Γρεναδιέρων τῆς Φρουρᾶς πρὸ πάντων οἱ φωνὲς ἦσαν ζωηρότερες. Εἶχαν λεηλατήσει τὴ Λέρμα. Μεγάλα κομμάτια ἀπὸ προβατίσιο κρέας, περασμένα στὶς μπαγιονέττες, ψήνονταν στὴ φωτιά. Μὰ τὸ Σύνταγμα ὁλόκληρο ἦταν στὸ πόδι. Στρατιῶτες ἄφοβοι, μὲ τὸ παράσημο τοῦ Σταυροῦ, μὲ γυμνὰ τὰ κεφάλια καὶ ἀγριωποί, οὔρλιαζαν κοντὰ στὴ φωτιά:

— Θέλουμε νὰ φύγουμε!

—Ἤ εἴμαστε στρατιῶτες ἢ δὲν εἴμαστε. Νὰ σκέπτεται κανεὶς μονάχα πῶς ἐδῶ καὶ λίγες μέρες στὸ Μποῦργκος, τὰ κοθώνια, οἱ νεοσύλλεκτοι, μᾶς κοροϊδεύαν.

—Ἔχουμε πέντε χρόνια νὰ πολεμήσουμε. Μὲ τὶς φανφάρες μᾶς ὁδηγάει στὸν πόλεμο. Καὶ ξάφνου: «Δεξιά, ἄλτ! Δὲν προχωροῦμε παραπέρα!». Μπρὸς στὰ μάτια μας εἴδαμε τοὺς φίλους μας νὰ πεθαίνουν. Ἡ μιὰ ἐκστρατεία τελειώνει καὶ ἀρχίζει ἡ ἄλλη. Καὶ πάντα τὰ ἴδια: «Δεξιά, ἄλτ! Στρατιῶτες τῆς Ἐθνοφρουρᾶς μου μὴ προχωρήσετε παραπέρα. Εἶστε οἱ Ἀθάνατοι!» Στὸ διάβολο! Ἂν πάη ἔτσι τὸ πρᾶμα θὰ πεθάνουμε σὰν κουραμπιέδες!

—Ἀθάνατοι! γκρίνιασε ἕνας ἄλλος. Νά, γιατί γέλασαν τὰ Γιαννάκια.

Ὅλο τὸ Σύνταγμα μαζεύτηκε δίπλα στὶς φωτιὲς καὶ ὠργισμένες φωνὲς σηκώθηκαν στὴ νύχτα.

— Πρέπει νὰ τοῦ τὸ ποῦμε: Ἐσύ, Ρικάρ, νὰ πᾶς στὴ σκηνή του.

— Θὰ παραιτηθοῦμε ἀπὸ τὴν Ἐθνοφρουρὰ καὶ ἀπὸ τὸν τίτλο τοῦ Ἀθάνατου...

—...Θὰ καταταχθοῦμε σὲ ἄλλα Συντάγματα.

—...Σ' αὐτὰ ποὺ πολεμοῦνε.

—...Κι' ὅπου πεθαίνουν, εἶπε ἕνας ἀξιωματικός, ἕνας μεγαλόσωμος ἄνδρας, ποὺ δὲν εἶχε μιλήσει ὡς τότε, μὰ ποὺ ἔνευε ἐπιδοκιμαστικὰ μὲ τὸ χοντρό του κεφάλι.

Αὐτὴ τὴ στιγμή, πίσω τους, ἕνας ἄνθρωπος σταμάτησε καὶ μιὰ φωνὴ μὲ ἰταλικὴ προφορά, ἔρρινη, ρώτησε:

— Ποιὸς μὲ κάλεσε;

Μὲ μιᾶς οἱ στρατιῶτες γύρισαν.

Ἦταν ὁ Αὐτοκράτωρ.

Μικρός, μὲ τὰ χέρια πίσω ἀπὸ τὴν πλάτη, μὲ σκυφτὸ τὸ κεφάλι μπροστά, κύτταξε τοὺς στρατιῶτες. Ἔμοιαζε σ' αὐτὴ τὴ στάσι, σὰ θηρίο, σὰ νυχτοπούλι. Μονάχα τὸ βλέμμα του ἔλαμπε καὶ τὸ σπαθί του. Σκεπτικός, ἀκίνητος μέσ' στὸ σκοτάδι, εἶχε τοὺς ὤμους σηκωμένους, ἕτοιμος, θαρρεῖς, νὰ χυθῆ ἴσια μπροστά. Ἦταν κάτι τὸ ὑπέροχο καὶ φρικιαστικὸ μαζί.

Οἱ ἄνδρες ἔτρεμαν.

— Ποιὸς θέλει, λοιπόν, νὰ μοῦ μιλήση; ρώτησε.

Οὔτε ἀναπνοή.

Ὁ Ναπολέων χαμογέλασε· ἔκανε μερικὰ βήματα πρὸς τὴ φωτιὰ καὶ ἅπλωσε τὰ χέρια του.

— Δὲν εἶσαι σύ, Ρικάρ, ποὺ στέκεις ἐκεῖ; Γιατί δὲν ἔχεις τὸ παράσημο; Θυμᾶμαι πῶς σοῦ τὄχω ὑποσχεθῆ.

— Πέρασαν δυὸ χρόνια ἀπὸ τότε.

— Θὰ τὸ πάρης... Καὶ σύ, ὁ ἄλλος, δὲν εἶσαι ὁ ὑπολοχαγὸς Σαμπό;

— Παρών, Μεγαλειότατε.

Ὁ Ναπολέων ἀναγνώρισε ἔτσι καμμιὰ δεκαριὰ καὶ τοὺς μίλησε μὲ τὰ ὀνόματά τους. Ὅλη τὴ Φρουρά του τὴν ἤξερε.

— Εἶστε οἱ καλύτεροι καὶ οἱ ἀνδρειότεροι στρατιῶτες μου, εἶπε.

Καὶ πρόσθεσε:

— Οἱ ἀνδρειότεροι τοῦ κόσμου.

Μηχανικὰ ἅπλωσε τὰ χέρια του πάνω ἀπὸ τὴ φωτιά, γιὰ νὰ τὰ ζεστάνη.

Κάποιος εἶπε μεγαλόφωνα:

— Κρυώνει!

Ἦταν ἕνας δραγόνος, ποὺ πλησίασε ἐκεῖ τραβηγμένος ἀπὸ τὴ μυρωδιὰ τοῦ ψητοῦ. Ἡ θέα τοῦ Αὐτοκράτορος σὰν νὰ τὸν κάρφωσε ἐπὶ τόπου.

Στὴ στιγμὴ μερικοὶ στρατιῶτες ἔφυγαν καὶ ὁ Ρικὰρ εἶπε:

— Κάθησε, Μεγαλειότατε.

Ἔφερε μιὰ πολυθρόνα ἀπὸ δαμασκηνὸ καὶ χρυσωμένο ξύλο, κρατῶντάς την πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι του. Τὴν ἔβαλε μπροστὰ στὴ φωτιά. Ὁ Αὐτοκράτωρ ὑπάκουα κάθησε.

Ἀπ' τὰ τέσσερα ἄκρα τῆς πεδιάδας ἔφθαναν συντροφιὲς ἀόρατες μέσ' στὸ σκοτάδι. Ἡ λάμψι τῆς φωτιᾶς τοὺς μάζευε ἀπὸ μακριά. Ἄλλοι ἔρχονταν, ἄλλοι ἔφευγαν ἀφίνοντας τὶς θέσεις τους στοὺς νιοφερμένους κι' ὁ Αὐτοκράτωρ, μόνος, βυθισμένος στὴν πολυθρόνα του, μὲ τὸ βλέμμα χαμηλά, ἀκολουθοῦσε τὸ σκυθρωπό του ὄνειρο.

— Δὲν ὑπάρχουν ἄλλα ξύλα καὶ ἡ φωτιὰ πάει νὰ σβύση, εἶπε ὁ ὑπολοχαγός.

— Ὄχι μ' αὐτό... φώναξε ἕνας δραγόνος κι' ἔδειξε δυὸ στρατιῶτες ποὺ κρατοῦσαν στὰ χέρια κάτι κάσες καὶ πήγαιναν μπροστὰ ἀπὸ ἕνα βαρὺ κάρρο.

—Ὤ! τί φωτιὰ ποὺ θὰ κάνουμε! εἶπε ὁ πρῶτος.

Ὁ ἄλλος ἔσπασε τὶς κάσες χτυπῶντάς τες μὲ τὸ πόδι. Ἔχωσε τὰ χέρια του μέσα καὶ παίρνοντας ἕνα μάτσο ξάσπρες τὶς ἔρριξε στὴ φωτιὰ ποὺ ἔσβυνε. Σηκώθηκαν εὐθὺς φλόγες.

— Αὐτοκρατορικὴ φωτιά! εἶπε ὁ Σαμπό.

Ἄλλοι ἔρχονταν ὁδηγῶντας μουλάρια φορτωμένα μαντίλια. Κόκκινες, μπλέ, τόσο λεπτές, σὰ λουρίδες ἀπὸ

ἰριδένια σύννεφα. Δὲν πρόφταιναν ν' ἀγγίξουν τὴ γῆ. Ἡ χρυσὴ πνοὴ τὶς ἀνασήκωνε, τὶς ξεδίπλωνε στὸν ἀέρα, τὶς σκορποῦσε γύρω σὰ βροχὴ ἀπὸ μικρὲς φλογίτσες.

Στὴ στιγμή, σὰ νὰ τοὺς κυρίεψε μανία, ὅλοι χύθηκαν στὸ κάρρο.

Ἐκεῖ βρίσκονταν οἱ θησαυροί τους. Ὅλα τὰ πολύτιμα λάφυρα ποὺ κουβαλοῦσαν στὴ Γαλλία ἀπὸ τὴ διαρπαγὴ τοῦ Μπούργκος.

Ὁ Αὐτοκράτωρ, ποὺ ἀντιπαθοῦσε φοβερὰ τὸ πλιάτσικο, σὰ νὰ μὴ τοὺς ἔβλεπε. Τὰ χέρια του ἦταν μαλακὰ ἀκουμπισμένα στὰ γόνατα, τὸ πηγούνι του ἀπάνω στὸ στῆθος.

— Κοιμᾶται, εἶπε κάποιος.

Καὶ ὁ ἕνας μὲ τὸν ἄλλο, οἱ στρατιῶτες ὁλόγυρα ψιθύρισαν:

— Κοιμᾶται... Κοιμᾶται!

Ἕνας θωρακοφόρος ἔρριξε μιὰ κάσα. Ἦταν ἀνοιχτή, γιομάτη ἀπὸ βεντάλιες. Ὁ θόρυβος πῆγε νὰ ξυπνήση τὸν Αὐτοκράτορα.

— Θὰ τὸν ξυπνήσης! εἶπε μὲ πνιγμένη φωνὴ ὁ Σαμπό. Μὲ μιὰ γροθιὰ ἀπομάκρυνε τὸν θωρακοφόρο, ἔχωσε τὰ χέρια του στὴ φωτιὰ καὶ ἁρπάζοντας τὸ φλεγόμενο κιβώτιο τὸ πέταξε πέρα γελῶντας. Τρεῖς ἄλλες παρόμοιες κάσες ἄδειασαν. Ἀπ' ὅλα τὰ μέρη οἱ βεντάλιες ξετυλίγονταν στὸν ἄνεμο σὰν πεταλοῦδες καὶ στριφογύριζαν πάνω ἀπὸ τὶς φλόγες.

Τὶς ἔβλεπαν νὰ χύνωνται ἀπὸ τὴ σκιά, νὰ λάμπουν ξαφνικά, μὲ τοὺς ταύρους ζωγραφισμένους πάνω στὰ φτερά τους καὶ μὲ μιὰ ὡραία λέξι ποὺ χρύσωνε τὴ βάσι τους: «Ἐνθύμιο».

Βεντάλιες, στολίδια τῆς ἰσπανικῆς νωθρότητας, κατὰ χιλιάδας χύνονταν ἀνοιχτὲς σὰ σμῆνος, στριφογύριζαν, ξέφευγαν· καίγονταν τὰ λεπτὰ φτερά τους, ἐνῶ τὰ σκαλισμένα ξύλα, τὸ φίλντισι σωρεύονταν ἀπάνω στὴ στάχτη σὰν μικροὶ σκελετοί. Ἔκαιγαν ἕνα θησαυρό...

Ὁ Αὐτοκράτωρ κοιμῶταν πάντα.

Τώρα δεκαπέντε χιλιάδες ἄνθρωποι τὸν κύκλωναν... Στὴν πρώτη γραμμὴ βρισκόταν ἡ φρουρά του, καὶ πιὸ πέρα ἀπὸ τὸν κύκλο ποὺ φωτιζόταν, ἕνα ἀπέραντο πλῆθος ποὺ θορυβοῦσε ἀπὸ ἐνθουσιασμό, μὲ μάτια ποὺ πετοῦσαν φλόγες...

— Νὰ οἱ ζωγραφιές! φώναξε κάποιος.

Ἕνας ὅμιλος ἀπὸ πυροβολητὲς φάνηκε.

Κρατοῦσαν μεγάλους πίνακες φοβερούς, ματωμένες εἰκόνες, ὅπου οἱ δήμιοι μαστίγωναν ἕνα ὠχρὸν ἄνθρωπο, ὅπου γυναῖκες ἁγνὲς ὑψώνονταν μέσα σὲ μιὰ γαλάζια ἀτμόσφαιρα ἀνάμεσα σὲ ἀγγέλους.

— Σταθῆτε!

Ἕνας συνταγματάρχης πλησίασε, θέλοντας νὰ στιγματίση τὸ κακό... Μὰ βλέποντας μὲ τί μοῦτρα τὸν ὑπεδέχθησαν, ὑποχώρησε. Ἀκουμπῶντας μὲ τὸ ἕνα χέρι στὸ σπαθί του, περιωρίσθηκε νὰ πῆ σ' ἕναν ἀξιωματικὸ ποὺ στεκόταν πίσω του:

— Αὐτὸς ὁ πίνακας. Μοντέλ, εἶναι τοῦ Ριβέρα! Βλέπεις;

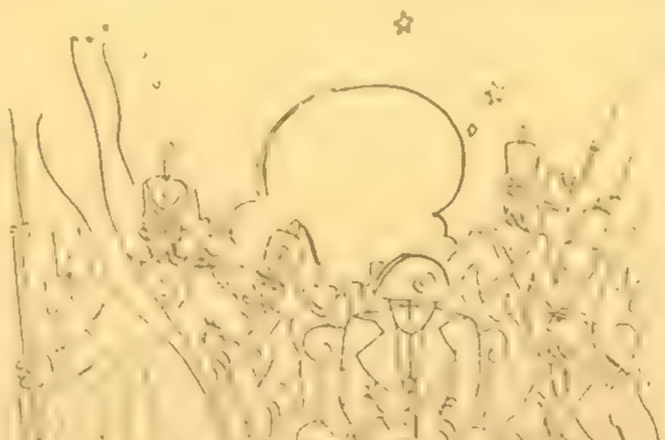
Καὶ ἐνῷ τὰ ἑκατομμύρια κυλοῦσαν στὶς φλόγες, πρόσθεσε:

— Νὰ ἕνας Μουρίλλο... Ἕνας Βελάσκεθ... Ἕνας Γκόγια...

Ὁ Αὐτοκράτωρ κοιμῶταν ἀσάλευτος.

Μακριά, τὰ συντάγματα ἀναταράχθηκαν.

— Ὁ «Κουρεμένος» πῆγε νὰ περάση τὴ νύχτα του μὲ τὴ Φρουρά...

Ὁ Ναπολέων ἦταν συμμαζεμένος στὴν πολυθρόνα του

Μιὰ βουὴ σὰν τῆς θάλασσας γέμισε τὴν πεδιάδα. Ἀντήχησε στὰ βουνά... Τ' ἄλογα χλιμίντρησαν, οἱ ρόδες κύλισαν... Οἱ στρατιῶτες μὲ τὰ τσεκούρια ἄνοιγαν τὶς κάσες. Γιὰ νὰ ζεσταθῆ ὁ Αὐτοκράτωρ, ὅλος ὁ ἀφάνταστος θησαυρός τους ρίχτηκε στὶς φλόγες. Οἱ μεταξωτὲς κουρτῖνες καίγονταν σὰν παραμυθένια πέπλα, καθὼς καὶ οἱ κόκκινες ζῶνες, ποὺ ἔμοιαζαν μὲ φτερωτὰ φίδια... Κύματα ἀπὸ δαντέλλες, θαυμάσια ταμπουρέττα, τρίποδα ἀπὸ σεντέφι, καθρέφτες ποὺ μέσα τους Ἰσπανίδες καμάρωναν τὴν ὀμορφιά τους, κιθάρες, ντέφια μὲ ἀσημένια κουδούνια, καστανιέττες ἀπὸ πολύτιμο ξύλο, ὡς καὶ μαχαίρια ποὺ οἱ φαρδειές τους λεπίδες ἄστραφταν στὴ φωτιὰ σὰν γλῶσσες ἑρπετῶν.

Ἕνας δραγόνος ἔρριξε ἀκόμα καὶ μυρωδικά.

Ὁ Αὐτοκράτωρ κοιμῶταν πάντα.

Ὅλες οἱ κάσες εἶχαν ἀδειάσει...

Ἦταν μεσάνυχτα. Ἡ φωτιά, ποὺ ὅλος αὐτὸς ὁ θησαυρὸς τὴν εἶχε ζωντανέψει, ἄρχισε νὰ σβύνη. Οἱ φλόγες της χαμήλωναν, σὰν νὰ τὶς ρουφοῦσε τὸ χῶμα... Τὸ κρύο τῆς νύχτας ἐρχόταν, γλυστροῦσε ἀνάμεσα στοὺς ἀνθρώπους, πάγωνε τὴ φωνή τους.

— Δὲν ἔχομε πιὰ τίποτα, εἶπε κάποιος.

Ξαφνιάστηκαν. Τότε ἀκούστηκε ὁ Αὐτοκράτωρ ποὺ ψιθύριζε μυστηριώδεις λέξεις στ' ὄνειρό του... Τ' ἀκίνητα πλεγμένα χέρια του μοιάζανε πέτρινα.

Οἱ στρατιῶτες τῆς Φρουρᾶς, ἀποφασισμένοι νὰ μείνουν ἐκεῖ ὡς τὸ πρωΐ, μ' ἕνα κίνημα κάθησαν κάτω, τυλιγμένοι στοὺς μανδύες τους.

Πιὸ πέρα οἱ οὐσάροι, οἱ δραγόνοι, οἱ θωρακοφόροι ἔκαναν τὸ ἴδιο. Τριάντα χιλιάδες ἄνδρες τριγύριζαν τὸν Αὐτοκράτορα σιωπηλοί, μελαγχολικοί.

Ὁ Αὐτοκράτωρ κοιμῶταν πάντα. Ὅσοι ἦσαν πιὸ κοντὰ ἄκουσαν τὴν ἀναπνοή του.

— Ὁ μικρούλης... μουρμούρισε μιὰ φωνή. Ἡ πολυθρόνα του χωράει ἄλλους τρεῖς σὰν κι' αὐτόν.

— Πήγαινε βρές τους, ἂν μπορῆς.

— Κύττα τὰ χέρια του τί μικρὰ ποὺ εἶναι.

— Ἀμ' οἱ μπόττες του! Θαρρεῖς πὼς ἔχει πόδι κινέζικο.

— Ἄκου τον, παραμιλάει.

Ὁ Αὐτοκράτωρ παραμιλοῦσε. Μεγάλες λέξεις ἔπεφταν ἀπὸ τὰ χείλη του: «Ἡ Ἀγγλία... Ἡ Ἀνατολή.. Τὰ ἔθνη... Τὸ σπαθί μου... Ὅλη ἡ γῆ...».

— Τί λέει, τί λέει; ρώτησαν μερικὲς φωνές.

Ἡ πεδιάδα ταράζεται· ἴσκιοι ὀρθώνονται· θέλουν νὰ μάθουν.

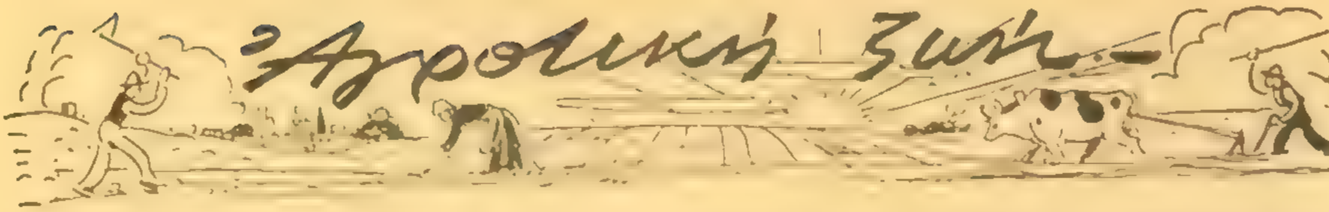
— Ἡ φωτιὰ σβύνει, γκρίνιασε ὁ Σαμπό.

Ἀπὸ χέρι σὲ χέρι, πάνω ἀπὸ τὰ κεφάλια, ἔφεραν ἕνα δέμα, ὅ,τι ἀπόμεινε ἀπὸ τὸ θησαυρό τους: τὰ μουσικὰ ὄργανα.

— Ρίξε τα, Ρικάρ.

Ὁ Ρικὰρ τἄρριξε καὶ εὐθὺς ἡ πεθαμένη φωτιὰ ζωντάνεψε.

Οἱ χορδὲς τῶν μανδολίνων, πὶγκ-πίγκ, πὶγκ-πίγκ, ξεσποῦσαν σὰν ἀδύνατο κλάμα στὴ φωτιά. Χωρίς καμμιὰ θλίψη γιὰ τὸν πλοῦτο ποὺ θυσίαζαν, τριγυρίζοντας τὸν Αὐτοκράτορα μὲ τὰ παχειά τους μουστάκια, οἱ στρατιῶτες τῆς Φρουρᾶς, ἔδειχναν ἀναμεταξύ τους τὴν πολυθρόνα καὶ τὸ συμμαζεμένο πάνω της μικρὸ φάντασμα. Ἀποροῦσαν ποὺ τὸν ἔβλεπαν τόσο ἀδύνατο, γελοῦσαν, κλαίγανε, ψιθύριζαν, κάνανε νοήματα μὲ τὸ δάχτυλο στὸ στόμα, σὰν τοὺς γέρους ποὺ βλέπουν τὸ ἐγγονάκι τους νὰ κοιμᾶται.

Οἱ ἐργασίες τοῦ καλλιεργητοῦ κατὰ τὸν Δεκέμβριον

Οἱ ἐργασίες τοῦ ἀνθοκόμου:

Πρῶτ' ἀπ' ὅλα προφυλάσσομε τὰ λουλούδια ποὺ δύσκολα ἀντέχουν στὸ πολὺ κρύο καὶ τὶς παγωνιές.

Ἂν ἡ θερμοκρασία δὲν ἔχη ἀκόμη πολὺ κατεβῆ ἐξακολουθεῖτε τὸ φύτεμα τριανταφυλλιῶν καὶ μερικῶν διακοσμητικῶν θάμνων, ὄχι ἀειθαλῶν.

Σκαλίζετε προσεκτικὰ τὸ περιβόλι σας γιὰ νὰ μὴ καταστρέψετε τὶς ρίζες τῶν φυτῶν ποὺ βρίσκονται σὲ μικρὸ

βάθος κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια τῆς γῆς.

Στὶς σέρρες ἀρχίζει ἡ περιποίησις τῶν διαφόρων διακοσμητικῶν θάμνων καὶ τῶν βολβορρίζων λουλουδιῶν, δηλαδὴ τῶν ζιμπουλιῶν, τῶν τουλιπῶν, τῶν ναρκίσσων κτλ.

Σπάνια εἶναι τὰ λουλούδια ποὺ σπείρονται κατ' αὐτὸν τὸν μῆνα ἀπ' εὐθείας στὴ γῆ. Ἂν δὲν κάνη πολὺ κρύο μποροῦμε νὰ σπείρωμε ρεζεντὰ γιὰ νὰ κάνη τὰ πρῶτα λουλούδια της τὸν Ἀπρίλη.

Σ' ὅσα μέρη τοῦ τόπου μας ὁ χειμῶνας δὲν εἶναι ἀκόμα βαρὺς μποροῦμε ἐπίσης νὰ καλλιεργήσωμε στὸ ὕπαιθρο βιολέττες, μιμόζες καὶ μερικὰ εἴδη γαρυφάλλων.

Τὰ λουλούδια ποὺ τὰ διατηροῦμε στὰ σαλόνια μας καὶ μέσα σὲ γλάστρες ἢ κασόνια πρέπει νὰ τὰ τοποθετοῦμε κοντὰ στὰ παράθυρα γιὰ νὰ φωτίζωνται καλά.

Στὸ τέλος τοῦ μηνὸς μπορεῖτε νὰ σπείρετε σὲ κασόνια, ποὺ νὰ τὰ διατηρῆτε μέσα σὲ σέρρα, μπιγκόνιες καὶ γλοξίνιες.

Οἱ ἐργασίες τοῦ λαχανοκόμου:

Αὐτὸ τὸ μῆνα καλλιεργοῦνται κάτω ἀπὸ παχὺ στρῶμα ἀχύρου ἢ κάτω ἀπὸ σασί, σπαράγγια, καρόττα, φραγκομαϊντανός, μανιτάρια ἄσπρα, ραδίκια ἄγρια, μαρούλια, πράσσα καὶ ραπάνια.

Ξερριζῶστε καὶ ξαναφυτέψετε τὰ κατσαρὰ μαρούλια καὶ τὰ κουνουπίδια ποὺ σπείρατε τὸν προηγούμενο μῆνα.

Προφυλάξετε τὰ λαχανικὰ ποὺ διατηροῦνται ἀκόμα στὸ περιβόλι σας ἀπὸ τὸ κρύο, σχηματίζοντας γύρω τους παραπέτασμα ἀπὸ ἄχυρο ἢ λινάτσες. Ἂν ὁ καιρὸς εἶναι πολὺ ψυχρὸς τότε σκεπάζετε μὲ λεπτὸ στρῶμα ἀπὸ ἄχυρο τὰ λάχανα καὶ τὰ σπανάκια, τὰ ὁποῖα κόβετε ἅμα θέλετε παραμερίζοντας τὸ ἄχυρο.

Σκάβετε καὶ καθαρίζετε τὸ περιβόλι σας μόνον ὅταν εἶναι καλὸς καιρὸς καὶ ποτὲ ὅταν βρέχη ἢ χιονίζη.

Οἱ ἐργασίες τοῦ ὀπωροκόμου:

Πρῶτα ἀπ' ὅλα φυτέψετε διάφορα ὀπωροφόρα δένδρα πρὶν ἀκόμη ἀρχίση τὸ πολὺ κρύο. Ὡς πρὸς τὸ φύτεμα τῶν ὀπωροφόρων δένδρων σᾶς συνιστῶ νὰ προτιμᾶτε τὰ καλὰ ἀνεπτυγμένα δένδρα γιατὶ μόνον αὐτὰ μποροῦν νὰ διατηρηθοῦν πολλὰ χρόνια.

Ἐπίσης αὐτὸς ὁ μῆνας εἶναι ὁ καταλληλότερος γιὰ τὸ κλάδεμα τῶν ὀπωροφόρων δένδρων. Στὰ ψυχρότερα μέρη τὸ κλάδεμα ἀρχίζει κατὰ τὰ τέλη Μαρτίου.

Πρῶτα ἀρχίζομε τὸ κλάδεμα τῶν δένδρων ποὺ κάνουν καρπὸ μὲ κουκούτσι καὶ ἰδίως τὶς ἀχλαδιές. Τὶς μηλιὲς μποροῦμε νὰ τὶς κλαδέψουμε κι' ἀργότερα.

Τὰ δένδρα ποὺ κάνουν καρπὸ μὲ πυρῆνα, καὶ ἰδίως τὰ ροδάκινα, πρέπει νὰ περιμένουμε ν' ἀρχίσουν νὰ βγάζουν μάτια γιὰ νὰ μὴ κλαδέψουμε κατὰ λάθος τὰ κλαδιὰ ποὺ πρόκειται νὰ δώσουν καρπούς.

Σκαλίζετε καὶ κοπρίζετε τὸ μέρος ποὺ ἔχετε τὰ ὀπωροφόρα δένδρα σας.

Καθαρίστε τὰ δένδρα σας ἀπὸ τὶς λειχῆνες καὶ τὰ βρύα καὶ ἀσβεστώνετέ τα, γιατὶ τὸ ἀσβέστωμα εἶναι ὁ καλλίτερος τρόπος νὰ τὰ προφυλάξετε ἀπ' τὶς διάφορες κρυπτογαμικὲς ἀρρώστειες ποὺ τυχὸν μποροῦν νὰ τὰ προσβάλουν.

Ὑποδειγματικὴ καλλιέργεια φράουλας

Στὴν ἀμπελουργία:

1) Ὁ ἀμπελουργὸς ἐξακολουθεῖ τὸ ξελάκκωμα, τὸ καθάρισμα (κάθαρο) καὶ τὸ κόπρισμα τῶν ἀμπελιῶν.

2) Ὅπου εἶναι στεγνὸ τὸ ἔδαφος κάμνει ἐγκεντρισμοὺς στὰ ἀμπέλια καὶ βάζει καταβολάδες. Καθαρίζει γιὰ τὰ ἀποστραγγίσματα τὰ χαντάκια.

3) Ξύνει τὴν ξερὴ φλοῦδα ἀπὸ τὸν κορμὸ τῶν κλημάτων μ' ἕνα ἀλυσοπλεγμένο γάντι

λινάτσας ἢ μὲ ὁποιοδήποτε ἄλλο μέσο. Οἱ ξερὲς φλοῦδες δὲν πρέπει νὰ πέφτουν στὸ ἔδαφος ἀλλὰ πάνω σὲ λινάτσες, ποὺ στρώνει κάτω ἀπὸ τὰ κλήματα καὶ ἔπειτα καίει τὶς φλοῦδες.

4) Αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ κάνη γιατὶ μ' αὐτὸ τὸν τρόπο καταστρέφει τὰ βλαβερὰ ἔντομα καὶ ἰδιαίτερα ἐκεῖνα ποὺ προσβάλλουν τὰ σταφύλια, τὰ γνωστὰ σκουλήκια τῆς πυραλίδος, τῆς εὐδημίδος καὶ τῆς ὀοχυλίδος.

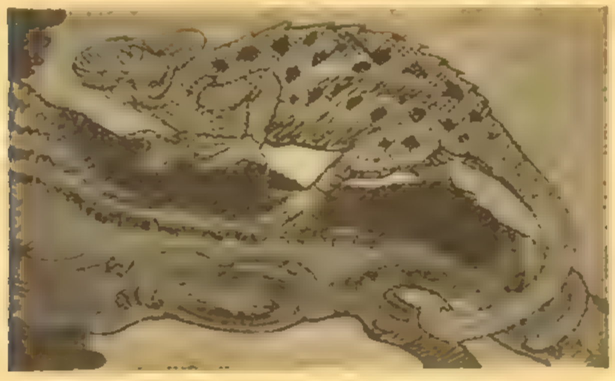
5) Ἀφοῦ ἔτσι ξύση τὰ κλήματα, ἔπειτα τὰ ἐπιχρίει, μὲ τὴ βοήθεια μιανῆς βούρτσας ἢ ψεκάζει τοὺς κορμοὺς τῶν κλημάτων μὲ ἕνα ἐντομοκτόνο ὑγρόν, ὅπως εἶναι ἡ διάλυσις μὲ θειϊκὸ ὀξὺ (βιτριόλι) 8—10 ὀκάδες στὶς 100 ὀκάδες νεροῦ, ἢ μὲ 4 ὀκάδες λυζὸλ Νο 2 καὶ σὲ διάλυσι 4 %. (Τὸ φάρμακο αὐτὸ πωλεῖται στὰ φαρμακεῖα).

6) Ἂν τ' ἀμπέλια ἐπάθανε ἀπὸ χλώρωσι (κιτρινάδα) τῶν φύλλων κλαδεύονται τὸ Νοέμβρη ἢ τὸ Δεκέμβρη καὶ ἀλείφονται μὲ μιὰ διάλυσι 3 ὀκάδες θειϊκοῦ σιδήρου (καραμπογιᾶς) σὲ 10 ὀκάδες νερό. Ἀλείφονται μὲ βούρτσα καὶ πρὸ πάντων στὶς τομές.

Ὁ σπόρος

Βλαστικὴ ἱκανότης θὰ πῆ ἡ τάσις ποὺ ἔχει ὁ σπόρος νὰ βλασταίνη ἅμα ἔχει τὴν ἀπαιτουμένην ὑγρασία καὶ θερμότητα. Γιὰ νὰ βλαστήση τὸ σιτάρι πρέπει τὸ χῶμα νὰ ἔχη ἀρκετὴ ὑγρασία καὶ θερμοκρασία ἀνώτερη ἀπὸ 5ο. Ὅσο πιὸ ψηλὴ εἶναι ἡ θερμοκρασία τόσο ταχυτέρα εἶναι ἡ βλάστησι. Πιὸ πάνω ὅμως ἀπὸ τοὺς 42,5 βαθμοὺς θερμοκρασία τὸ σιτάρι δὲν φυτρώνει πιά.

Ἡ μέση θερμοκρασία ἡ κατάλληλη γιὰ τὸ φύτρωμα εἶναι 28.5 βαθμοί. Ὅσον πλησιάζομεν πρὸς τὴν θερμοκρασίαν αὐτὴν τόσον ἡ βλάστησις εἶναι ἀσφαλέστερη.

Ο ΧΑΜΑΙΛΕΩΝ

Ἕνα παληὸ παραμύθι τῆς χώρας τῶν Κάφρων διηγεῖται πῶς ὁ ὕπατος θεὸς Οὐγκουλουγκοῦλο μιὰ μέρα ποὺ εἶχε καλὴ διάθεσι ἔστειλε στοὺς Κάφρους ποὺ εἶναι μαῦροι σὰν τὴν πίσσα μιὰ εὐχάριστη εἴδησι.

Διάλεξε λοιπὸν γιὰ ἀγγελιαφόρο τὸν χαμαιλέοντα καὶ τοῦ εἶπε:

— Τρέξε νὰ τοὺς πῆς πὼς δὲν θὰ πεθάνουν πιὰ καὶ νὰ μ' εὐχαριστήσουν ὅπως πρέπει.

Ὁ χαμαιλέοντας, γεννημένος τεμπέλης, ἔχασε καιρὸ στὸ δρόμο καὶ ὁ Οὐγκουλουγκοῦλο, μὴ βλέποντας νὰ τοῦ ἀποδίδουνε τὶς τιμὲς ποὺ τοῦ ὤφειλαν, φωνάζει μιὰ σαύρα καὶ τῆς λέγει:

— Τρέξε νὰ πῆς στοὺς Κάφρους πὼς θὰ πεθάνουν.

Ἡ σαύρα δὲν ἔδωκε στὸν θεὸ τὸν καιρὸ νὰ τῆς ἐπαναλάβη δυὸ φορὲς αὐτὴν τὴν διαταγὴ κι' ἔτρεξε γρήγορη νὰ φέρη τὴν κακὴ αὐτὴν εἴδησι.

Οἱ Κάφροι ἀπελπισθήκανε κι' ἀπὸ τότε ἔπρεπε νὰ πεθαίνουν ὅταν θὰ ἐρχότανε ἡ ὥρα τους. Ἔπειτα ἀπὸ πάρα πολὺν καιρὸ νὰ ὁ χαμαιλέων μὲ τὴν καλὴ εἴδησι, μὰ αὐτὴ πιὰ καμμιὰ ἀξία δὲν εἶχε γιατὶ πρὶν ἀπ' αὐτὴν εἶχε φθάσει ἡ ἀνάκλησί της.

Τὸ παραμυθάκι αὐτὸ ποὺ διηγοῦνται οἱ Κάφροι θὰ μποροῦσε ν' ἀποδείξη δύο πράματα· τὸ ἕνα πὼς ἡ δυσάρεστες εἰδήσεις ἔρχονται πάντοτε πολὺ γρήγορα, τὸ ἄλλο δὲ πὼς ὁ χαμαιλέων εἶναι ἕνας μεγάλος τεμπέλης στὸν ὁποῖο καλὸ θὰ ἦταν νὰ μὴν ἀναθέτη κανεὶς ἐπείγουσες ἀποστολές.

Κι' ἀληθινὰ τεμπέλικο εἶναι αὐτὸ τὸ παραδοξότατο ζῶο. Φαντασθῆτε ποὺ ἐπὶ δύο μακρὲς περιόδους τὸν χρόνο κοιμᾶται: ὅταν κάνη πολὺ κρύο καὶ ὅταν κάνη πολὺ ζέστη. Κουβαριάζεται, κρύβεται κάτω ἀπὸ τὴν ἄμμο καὶ καληνύχτα, ὅποιος τὸν εἶδε τὸν εἶδε. Ὁ κόσμος ἂς πηγαίνη ὅπου θέλει, ἐκεῖνος ἀναπαύεται.

Οἱ χαμαιλέοντες διαιροῦνται σὲ καμμιὰ ὀγδονταριὰ εἴδη, μὰ ὅλοι ἔχουνε τὸ ἴδιο χρῶμα καὶ τὶς ἴδιες συνήθειες. Ὀνομάζονται Ληπτόγλωσσοι ἀπὸ τὴν γλῶσσα τους.

Αὐτὴ ἡ γλῶσσα εἶναι πολὺ περίεργη. Ὅταν τὸ στόμα εἶναι κλειστό, ἡ γλῶσσα, φυσικά, δὲν φαίνεται καθόλου. Νά, ὁ χαμαιλέων ἥσυχος, μὲ μισόκλειστα μάτια, φαίνεται ἀδιάφορος. Ἔξαφνα μιὰ ἀθῶα μῦγα κάθεται σὲ κάποια ἀπόστασι ἀπὸ αὐτόν. «Τσάκ» ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ χαμαιλέοντος. Βγαίνει μιὰ γλῶσσα πιὸ μακρυὰ ἀπὸ τὸ ἴδιο, καὶ τόσο γρήγορη ποὺ πιάνει σὰν νὰ μὴν ἦτανε τίποτα τὴν μῦγα, τοσούτῳ μᾶλλον καθ' ὅσον ἡ ἄκρη τῆς γλώσσας ποὺ ἔχει σχῆμα ροπάλου, ἐκτὸς ποὺ δίνει στὸ δύστυχο ἔντομο ἕνα χτύπημα ἀρκετὰ δυνατό, εἶναι σκεπασμένη ἀπὸ μιὰ κολλητικὴ οὐσία, ἡ ὁποία δὲν ἐπιτρέπει στὸ κακόμοιρο νὰ ἐλευθερωθῆ κι' ἔτσι γίνεται θῦμα τῆς λαιμαργίας τοῦ ζώου.

Τὸ παράξενο αὐτὸ ζῶο ἔχει πόδια μὲ δάχτυλα μακρυὰ σὰν τοῦ ἀνθρώπου. Μιὰ οὐρὰ ὀφιοειδῆ μὲ τὴν ὁποία τυλίγεται στὰ κλαδιὰ τῶν δένδρων κι' ἀφήνει κατόπι τὸν ἑαυτό του νὰ κρέμεται καὶ νὰ κουνιέται. Δυὸ μεγάλα ὑγρὰ μάτια ποὺ στρέφονται πρὸς ὅλα τὰ σημεῖα καὶ παρακολουθοῦν τὶς κινήσεις τῶν ἐντόμων ἀπὸ τὰ ὁποῖα τρέφεται. Μὰ ἐκτὸς ἀπὸ τὰ μάτια του καὶ τὴν γλῶσσα του, ποὺ εἶναι τὰ πιὸ ζωηρά του μέλη, ὁ χαμαιλέων εἶναι βραδύς, πολὺ βραδὺς καὶ προτιμᾶ νὰ κάθεται ἐπάνω στὴν κοιλιά του ἀντὶ νὰ κινῆται.

Δειλός, μὲ χαρακτῆρα θυμώδη, ἔχει τὴν παράδοξη ἰδιότητα ν' ἀλλάζη χρῶμα ὑπὸ τὴν ἐπίδρασι τοῦ θυμοῦ ἢ τῶν διαφόρων συγκινήσεων ποὺ τὸν κυριεύουν. Συνήθως εἶναι γκρίζος· τὴν νύκτα γίνεται ἄσπρος· ὅταν εἶναι ἀνήσυχος νᾶτον ποὺ γίνεται κόκκινος, πράσινος ἢ κίτρινος καὶ κάποτε ὁλωσδιόλου μαῦρος.

Τοποθετεῖ τὰ αὐγά του μέσα στὴν ἄμμο καὶ λίγον καιρὸ κατόπι τοῦ γεννιοῦνται ἕνα πλῆθος ἀπὸ χαμαιλεονταράκια ποὺ ἀκολουθοῦν τὶς κινήσεις του.

Ὁ χαμαιλέων ζῆ στὴν Βόρειο Ἀφρική, στὴν Ἀμερική, στὴν Ἀραβία, στὴν Μαδαγασκάρη, στὶς Ἰνδίες· ὑπάρχουν χαμαιλέοντες ἀκόμα καὶ στὴν Ἀνδαλουσία κι' αὐτοὶ συνηθισμένοι στὰ κλίματα τὰ εὐρωπαϊκὰ πουλιοῦνται στὰ θηριοτροφεῖα, τὰ ὁποῖα τοὺς περιφέρουν καὶ τοὺς μαθαίνουν νὰ κάνουν διάφορα πράγματα.

Δὲν εἶναι περίεργο ἂν γιὰ τὶς περίεργες ἰδιότητές του καὶ τὴν τρομερή του ἀσχημιά, οἱ ἀρχαῖοι τὸν θεωροῦσαν σὰν μιὰ ἐνσάρκωσι τοῦ διαβόλου. Λέγανε πὼς ζῆ μὲ ἀέρα καὶ πὼς πηδοῦσε τόσο ψηλὰ ποὺ στὸ τέλος ἔφθασε ἐπάνω ἀπὸ τὰ σύννεφα, ὅπου γι' αὐτὸν ὑπῆρχε ἕνος ἀέρας ποὺ τὸν ἔτρεφε.

Αὐτὰ ὅλα ἦταν ἀνοησίες· γιατὶ αὐτὸ τὸ ζῶο τρέφεται ἀπὸ ἔντομα. Κι' ἐν τούτοις ἔμεινε τὸ ρητὸ «νὰ τρέφεται κανεὶς μὲ ἀέρα ὅπως ὁ χαμαιλέων».

Ὁ ἕνας ἔλεγε πὼς ἦταν φαρμακερός, ὁ ἄλλος ἀπ' ἐναντίας ἔβαζε σκόνη ἀπὸ ξηραμένο χαμαιλέοντα μέσα σὲ ὡρισμένα γιατρικά. Στὶς Ἰνδίες ἐν τούτοις τὸν θεωρούσανε, καὶ δὲν εἶναι γνωστὸ γιὰ ποιά του προσόντα, ὡς τὸν θεὸ τοῦ πλούτου καὶ μάλιστα ἐβεβαίωναν ὅτι ὁ Κουβέρας, θεὸς τοῦ χρυσοῦ, εἶχε κρυφθῆ κάτω ἀπὸ τὸ δέρμα χαμαιλέοντος γιὰ νὰ φοβίση τοὺς ἐχθρούς του. Ὄχι μόνο οἱ ἐχθροί του, μὰ κι' αὐτὸς ἀκόμη ὁ ὄφις, θεὸς τοῦ θεοῦ, τὸν φοβήθηκε τόσο πολὺ ποὺ ποτὲ πιὰ δὲν τὸν ἐπείραξε.

Κι' ἔτσι ἀπὸ τὴν πιὸ μακρυνὴ ἀρχαιότητα ὥς τοὺς δικούς μας χρόνους ὅλοι ἔχουν ἀσχοληθῆ μὲ τὸν χαμαιλέοντα, γραφήκανε γιὰ τὶς ἰδιότητές του ὁλόκληρα βιβλία καὶ πραγματεῖες. Ὅλοι εἴπανε τὸν λόγο τους καὶ γι' αὐτὸ θὰ ποῦμε κι' ἐμεῖς τὸν δικό μας. Ὁ χαμαιλέων εἶναι ἕνα καλότατο ζῶο, παράδοξο στὴν θέα, μὰ τὸ ὁποῖο εὔκολα ἡμερώνεται καὶ γίνεται πιστὸς καὶ ἀφωσιωμένος σύντροφος τοῦ ἀνθρώπου ποὺ τὸν ἔχει κοντά του.

Στὴν Ἀνδαλουσία κάθε σπίτι ἔχει ἕνα χαμαιλέοντα, ὁ ὁποῖος κυνηγᾷ τὶς μῦγες κι' ἔτσι ἀπομακρύνει ἀπὸ τοὺς κατοίκους τοῦ σπιτιοῦ τὸν κίνδυνο τῆς μεταδόσεως ἀσθενειῶν. Κι' αὐτὸ λίγο εἶναι;

Ἡ μαθήτρια κι' ὁ αὐτοκράτορας

Βγαίνοντας κάποτε ἕνας αὐτοκράτορας σὲ περιοδεία, μπῆκε σὲ ἕνα χωριό, ποὺ εἶχε καὶ δημοτικὸ σχολεῖο. Οἱ μαθηταὶ σὰν ἄκουσαν πὼς ἦλθε, ἔτρεξαν ὅλοι μαζὶ νὰ τοῦ προσφέρουν τὰ σεβάσματά τους.

Ὁ Αὐτοκράτορας ὑποδέχθηκε τὰ παιδιὰ φιλόφρονα καὶ ἀφοῦ τὰ εὐχαρίστησε γιὰ τὰ καλά τους λόγια καὶ τὰ δῶρα, πῆρε ἕνα πορτοκάλλι καὶ ἄρχισε νὰ ρωτάη τὸ κορίτσι ποὺ ἦτανε πιὸ κοντά του:

— Σὲ πιὸ βασίλειο ἀνήκει τοῦτο δῶ, παιδί μου;

— Στὸ φυτικό, Μεγαλειότατε, τοῦ ἀπάντησε ἀμέσως.

Ὕστερα ἔβγαλε ἀπ' τὴν τσέπη του ἕνα χρυσὸ νόμισμα.

— Κι' αὐτὸ σὲ ποιὸ βασίλειο ἀνήκει; ρώτησε ξανά.

— Στῶν ὀρυκτῶν τὸ βασίλειο, ἦταν ἡ ἀπάντησις.

— Καὶ σὲ ποιὸ βασίλειο τότε ἀνήκω ἐγώ; ξαναρώτησε.

Στὴν ἐρώτησι αὐτὴ τὸ κορίτσι, ἐνῷ σκεπτότανε νὰ βρῆ τί θα ἀπαντήση, τῆς ἦλθε ἔξαφνα στὸ μυαλό, ὅτι ὁ Θεὸς ἔπλασε τὸν ἄνθρωπο «κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν ἰδίαν». Καὶ ἔτσι, ἀφοῦ σήκωσε τὰ μάτια της καὶ εἶδε τὸν Αὐτοκράτορα, εἶπε μὲ χαρά: «Στὸ βασίλειο τοῦ Θεοῦ, Μεγαλειότατε!».

Μόλις τὴν ἄκουσε ὁ Αὐτοκράτορας, συγκινήθηκε τόσον πολύ, ὥστε τὰ μάτια του βούρκωσαν. Καὶ ἀφοῦ ἔπιασε τὸ κεφαλάκι τῆς μικρῆς, εἶπε μὲ συγκίνησι:

— Ὁ Θεὸς νὰ δώση, παιδί μου, νὰ γίνω ἄξιος τῆς βασιλείας του.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Τὸ περιβόλι αὐτό, ἂν καὶ μικρό, εἶχε γιὰ μᾶς μεγάλη σημασία, γιατὶ μᾶς ἔτρεφε. Ἐκτὸς ἀπὸ στάρι, μᾶς ἔδινε ὅ,τι ἄλλο τρώγαμε: πατάτες, κουκκιά, λάχανα, μπρόκολα, κρομμύδια, γογγύλια, καρότα. Γι' αὐτὸ δὲν περίσσευε οὔτε τόσος - δὰ τόπος ἐκεῖ μέσα. Μ' ὅλον τοῦτο, ἡ μάννα - Μπαρμπερίνα μοῦ εἶχε παραχωρήσει ἕνα κομματάκι, ὅπου ἐφύτευα κάθε ἀπόγευμα ἀνάκατα, χωρὶς καμμιὰ τάξι, ὅσα παράξεν' ἀγριόχορτα κι' ἀγριολούλουδα εὕρισκα καὶ ξερρίζωνα κάθε πρωΐ, ἀπὸ τὴν ἀκροδασιὰ ἢ ἀπὸ τὸ φράχτη, τότε ποὺ ἔβοσκα τὴν ἀγελάδα μας.

Δὲν ἦταν βέβαια κανένα ὄμορφο περιβόλι, χωρισμένο σὲ δρομάκια ἀμμόστρωτα καὶ σὲ τετράγωνα κανονικά, γεμᾶτα σπάνια λουλούδια. Κανένας διαβάτης δὲ σταματοῦσε νὰ τὸ κυττάξῃ, ἀπάνω ἀπ' τὸν ἀγκαθόπλεχτο φράχτη του. Μὰ κι' ἔτσι ὅπως ἦταν, ἐγὼ τ' ἀγαποῦσα γιατ' ἦταν δ ι κ ό μ ο υ. Καὶ κτῆμα μου κι' ἔργο μου. Τὤκανα ὅ,τι ἤθελα, ὅπως μοῦ ἄρεσε, κι' ὅσες φορὲς μιλοῦσα γι' αὐτό, — δηλαδὴ χίλιες φορὲς τὴν ἡμέρα, — ἔλεγα: «τὸ περιβόλι μου».

Ὅ,τι ἐφύτευα στὸ περιβόλι μου, τὸ περιποιούμουν μ' ἀγάπη καὶ τὸ [illegible] Ἦταν ὅμως καὶ μιὰ γωνίτσα, ποὺ τὴν πρόσεχα τώρα καὶ τὴν ἀγαποῦσα περισσότερο. Γιατὶ ἐκεῖ, κρυφὰ ἀπὸ τὴ μάννα - Μπαρμπερίνα, εἶχα φυτέψει κάτι πατάτες ποὺ μοῦ εἶχαν δώσει, ἄγνωστες σχεδὸν στὸ χωριό μας. Τὶς ἔλεγαν γ λ υ κ ο π α τ ά τ ε ς καὶ μ' ἐβεβαίωναν πὼς ἦταν πολὺ τὸ ἴδιο νόστιμες ἀπὸ τὶς συνηθισμένες ποὺ τρώγαμε καὶ πολὺ πιὸ θρεπτικές. Ἐλογάριαζα λοιπὸν νὰ κάμω μιὰ ἔκπληξι στὴ μάννα - Μπαρμπερίνα. Δὲ θὰ τῆς ἔλεγα τίποτα γιὰ τὸ δῶρο ποὺ μοῦ εἶχαν κάνει. Ὅταν θὰ φύτρωναν οἱ σπόροι, θἄβλεπε βέβαια τὰ βλαστάρια, μὰ θὰ τἄπαιρνε γιὰ τίποτ' ἀγριόχορτα. Θὰ τὴν ἄφινα μὲ τὴν ἰδέα της. Καὶ μιὰ μέρα, ὅταν θὰ γίνουνταν πιὰ οἱ γλυκοπατάτες, θὰ φύλαγα καμμιὰ ὥρα ποὺ ἡ μάννα - Μπαρμπερίνα θὰ ἔλειπε, θὰ τὶς ἔβγαζ' ἀπὸ τὸ χῶμα καὶ θὰ τὶς μαγείρευα μόνος μου. Πῶς; κι' ἐγὼ δὲν ἤξερα καλὰ - καλά. Ἡ φαντασία μου ὅμως δὲν σταματοῦσε ἀπὸ τόσο τιποτένιο ἐμπόδιο, παρὰ ἔτρεχε ὡς τὴ στιγμὴ ποὺ θὰ γύριζε ἡ μάννα - Μπαρμπερίνα κι' ἐγὼ θὰ τῆς παρουσίαζα τὸ φαγητό μου.

Ποιὸς θὰ σάστιζε τότε; Ἡ μάννα - Μπαρμπερίνα!

Καὶ ποιὸς θὰ εὐχαριστούνταν; Πάλι ἡ μάννα - Μπαρμπερίνα!

Κι' ὁ ἐφευρέτης τοῦ καινούργιου αὐτοῦ φαγητοῦ θἄμουν ἐγώ, ὁ Ρεμῆς! Θἄχαμε νὰ τρῶμε κάτι καλύτερο ἀπ' τὶς αἰώνιες πατάτες κι' ἡ μάννα - Μπαρμπερίνα δὲν θὰ στενοχωριούνταν πιὰ τόσο ποὺ ἀναγκάσθηκε νὰ πουλήσῃ τὴν Κοκκίνω.

Μ' αὐτὸ τὸ σχέδιο στὸ κεφάλι, φαντάζεσθε πιὰ πόσο πρόσεχα τὶς γλυκοπατάτες μου. Κάθε μέρα κύτταζα τὴν ἀκρίτσα ὅπου τὶς εἶχα φυτεμένες καί, ἀπὸ τὴ μεγάλη μου ἀνυπομονησία, μοῦ φαινότανε πὼς δὲ θὰ γίνουν ποτέ!

Ἐκεῖ εἶχα πάει καὶ τώρα. Γονατιστός στὸ χῶμα, στηριγμένος στὰ δυό μου χέρια, σκυμμένος ὅλος ἀπάνω στὶς γλυκοπατάτες, ἄκουσ' ἄξαφνα τὄνομά μου.

Ὁ Μπαρμπερῆς μὲ φώναζε.

Τί νὰ μὲ ἤθελε;

Τσακίστηκα νὰ γυρίσω στὸ σπίτι.

Μὲ πόση μου ἔκπληξι εἶδα ἐκεῖ, μπροστὰ στὸ τζάκι, τὸν Βιτάλη μὲ τὰ σκυλιά του!

Ἀμέσως κατάλαβα τί μὲ ἤθελε ὁ Μπαρμπερῆς.

Ὁ Βιτάλης ἦλθε νὰ μὲ πάρῃ καί, γιὰ νὰ μὴν εἶναι κεῖ νὰ μὲ ὑπερασπισθῇ ἡ μάννα - Μπαρμπερίνα, ὁ Μπαρμπερῆς τὴν εἶχε στείλει ἀπὸ τὸ πρωΐ στὸ χωριό.

Ἐπειδὴ ἀπὸ τὸν ψευτοπατέρα μου δὲν περίμενα οὔτε νὰ μὲ βοηθήσῃ, οὔτε νὰ μὲ λυπηθῇ, ἔτρεξα ἴσια στὸν Βιτάλη.

— Ἄχ, κύριε! φώναξα· σᾶς παρακαλῶ, μὴ μὲ πάρετε!

Κι' ἔβαλα τὰ κλάματα.

— Μὴν κλαῖς, παιδί μου, εἶπε κεῖνος μαλακά, καὶ μαζί μου δὲν θἄσαι δυστυχισμένος. Ἐγὼ δὲν δέρνω τὰ παιδιὰ καὶ θἄχῃς καὶ τὴ συντροφιὰ τῶν ἠθοποιῶν μου, ποὺ εἶναι πολὺ διασκεδαστικοί. Τί λυπᾶσαι ποὺ ἀφίνεις ἐδῶ:

— Τὴ μάννα - Μπαρμπερίνα!

— Ἔννοια σου καὶ μόνο ἐδῶ δὲν θὰ μείνῃς! ἐφώναξε ὁ Μπαρμπερῆς, ἁρπάζοντας πάλι τ' αὐτί μου. Ἢ τὸν κύριο, ἢ τὸ Κατάστημα. Διάλεξε!

— Ὄχι! Τὴ μάννα - Μπαρμπερίνα!

— Ἄ, μὰ μὲ παρασκότισες. Τὸ ξέρεις; ξεφώνησε ὁ Μπαρμπερῆς μὲ θυμὸ φοβερό. Ἂν θὲς νὰ σὲ διώξω ἀπὸ δῶ μέσα μὲ τὸ ξύλο, κι' αὐτὸ γίνεται.

— Τὸ παιδὶ λυπᾶται τὴν παραμάννα του, εἶπε ὁ Βιτάλης. Δὲν πρέπει νὰ τὸ δέρνῃς γι' αὐτό· ἔχει καρδιά· καλὸ σημάδι.

— Μὴν τὸ ὑπερασπίζεσαι, γιατὶ τσιρίζει χειρότερα.

— Ἔλα τώρα, τὴ δουλειά μας.

Ὁ Βιτάλης ἀράδιασε στὸ τραπέζι ὀκτὼ ἀσημένια πεντόφραγκα, ποὺ τ' ἅρπαξε ἀμέσως ὁ Μπαρμπερῆς καὶ τἄχωσε στὴν τσέπη του.

— Ποῦ εἶναι ὁ μπόγος; ρώτησε ὁ θιασάρχης.

— Νά τος, ἀποκρίθηκε ὁ Μπαρμπερῆς, δείχνοντας ἕνα μπαμπακερὸ μαντήλι γαλάζιο, κομποδεμένο στὶς τέσσερις ἄκρες.

Ὁ Βιτάλης ἔλυσε τοὺς κόμπους καὶ κύτταξε τί εἶχε μέσα: δυὸ πουκάμισά μου κι' ἕνα πάνινο πανταλόνι.

— Δὲν ἐσυμφωνήσαμε ἔτσι, εἶπε ὁ Βιτάλης· εἴπαμε νὰ μοῦ δώσῃς τὰ ροῦχα του καὶ δὲν βλέπω ἐδῶ μέσα παρὰ κουρέλια.

— Δὲν ἔχει ἄλλα.

— Ἂν ρωτοῦσα τὸ παιδί, θἄλεγε, εἶμαι βέβαιος, πὼς αὐτὸ δὲν εἶν' ἀλήθεια. Μὰ δὲν ἔχω καιρὸ γιὰ φιλονικίες. Πρέπει νὰ φεύγουμε. Ἔλα, μικρέ μου...Πῶς τὸν λένε;

Ρεμῆ.

Ἔλα, Ρεμῆ, πάρε τὸ μπογαλάκι σου καὶ τράβα μπροστὰ μὲ τὸν Καπῆ. Περπάτει!

Κοιτάξι μὴν τῆς λέξι.

Ἅπλωσα τὰ χέρια σ' αὐτόν, ἔπειτα στὸ Μπαρμπερῆ· ἀλλὰ κι' οἱ δυὸ γύρισαν ἀλλοῦ τὸ κεφάλι κι' αἰσθάνθηκα πὼς ὁ Βιτάλης μ' ἔπιασε ἀπὸ τὸ χέρι.

Ἔπρεπε νὰ περπατήσω.

Ἆ, καϋμένο σπιτάκι!... Τὴ στιγμὴ ποὺ βγῆκ' ἀπὸ τὴν πόρτα του, μοῦ φάνηκε πὼς ἄφησα 'κεῖ ἕνα κομμάτι ἀπ' τὸ πετσί μου.

Κύτταζα ὁλόγυρα, μὰ τὰ μάτια μου, θολὰ ἀπ' τὰ δάκρυα, δὲν ἔβλεπαν κανένα γιὰ νὰ γυρέψω βοήθεια. Ψυχὴ στὸ δρόμο, ψυχὴ στὰ χωράφια!

Ἄρχισα νὰ φωνάζω:

— Μαμά!... Μάννα-Μπαρμπερίνα!

Κανένας δὲν ἀποκρίθηκε στὴ φωνή μου, ποὺ πνίγηκε σ' ἕνα λυγμό.

Ἔπρεπε ν' ἀκολουθῶ τὸν Βιτάλη, ποὺ δὲν μ' ἄφινε τὸ χέρι.

— Καλὸ ταξίδι! μᾶς φώναξε ὁ Μπαρμπερῆς.

Καὶ μπῆκε στὸ σπίτι.

Ἀλλοίμονο, τελείωσε!

— Ἐμπρός, Ρεμῆ! παῖρνε τὰ πόδια σου, παιδί μου! εἶπε ὁ Βιτάλης.

Καὶ μ' ἐτράβηξε.

Ἄρχισα τότε νὰ περπατῶ στὸ πλάϊ του. Εὐτυχῶς δὲν ἔτρεχε πολύ· μοῦ φαίνεται μάλιστα πὼς ἐκανόνιζε τὸ βῆμα του μὲ τὸ δικό μου. Ὁ δρόμος ποὺ πηγαίναμε, ἀνέβαινε τὸ βουνὸ γυριστὸς καὶ σὲ κάθε του γύρισμα ἔβλεπα τὸ σπίτι τῆς μάννας-Μπαρμπερίνας ποὺ μίκραινε ὁλοένα. Πολλὲς φορὲς εἶχα κάμει τὸ δρόμο αὐτὸ κι' ἤξερα πὼς ἅμα φτάναμε στὸ τελευταῖο γύρισμα, θάβλεπα τὸ σπίτι ἀκόμα μιὰ φορὰ κι' ἔπειτα, ἅμα κάναμε καὶ λίγα βήματα στὸ ἴσιωμα, τίποτα πιά! Θὰ τὄχανα ἀπ' τὰ μάτια μου γιὰ πάντα. Μπροστά μου τὸ ἄγνωστο, καὶ πίσω μου τὸ σπιτάκι ἐκεῖνο, ὅπου εἶχα ζήσει ὡς τώρα τόσο εὐτυχισμένος καὶ ποὺ βέβαια δὲν θὰ τὸ ξανάβλεπα ποτέ!...

Ὁ ἀνήφορος ἦταν μακρύς, μὰ ἐπὶ τέλους φθάσαμε στὸ ἴσιωμα. Ὁ Βιτάλης δὲ μ' εἶχε ἀφήσει ἀπ' τὸ χέρι.

— Μ' ἀφίνετε λιγάκι νὰ ξεκουρασθῶ; τοῦ εἶπα.

— Εὐχαρίστως, παιδί μου, ἀποκρίθηκε.

Καὶ μ' ἄφησε. Τὸν εἶδα ὅμως νὰ κυττάζῃ τὸν Κάπη καὶ νὰ τοῦ κάνῃ ἕνα νεῦμα ποὺ ὁ σκύλος τὸ κατάλαβε. Γιατί ἐγὼ πῆγα μὲ μπροστά, ἦρθε ἀμέσως καὶ στάθηκε ἀπὸ πίσω μου. Ὁ Κάπης ἦταν ὁ φύλακάς μου. Μόλις ἔκανα νὰ φύγω, θὰ μ' ἅρπαζε ἀπὸ τὰ πόδια.

Πῆγα νὰ καθήσω στὸ πεζούλι. Ὁ Κάπης μ' ἀκολούθησε.

Καθισμένος ἐκεῖ-πάνω, ζητοῦσα μὲ τὰ δακρυσμένα μου μάτια τὸ σπίτι τῆς μάννας-Μπαρμπερίνας.

Νά το, ἐκεῖ κάτου, μοναχικό, τὸ μητρικὸ σπιτάκι ὅπου εἶχα μεγαλώσει! Εὔκολα τὸ βρῆκα ἀνάμεσα στὰ δένδρα, γιατὶ τὴ στιγμὴ ἐκείνη μιὰ μικρὴ στήλη κίτρινου καπνοῦ ἔβγαινε ἀπὸ τὴν καμινάδα του, ἀνέβαινε ἴσια στὸν ἥσυχο ἀέρα κι' ἔφθανε ὡς ἐμᾶς.

Ἀλήθεια ἦταν, ἰδέα μου ἦταν; δὲν ξέρω· μὰ μοῦ φάνηκε πὼς αἰσθάνθηκα τὴ μυρωδιὰ ἀπ' τὰ ξερόκλαδα τῆς βαλανιδιᾶς ποὺ καίγαμε ὅλο τὸν χειμῶνα, σὰ νὰ καθόμουν ἀκόμα ἐκεῖ, δίπλα στὸ τζάκι, στὸ σκαμνάκι μου, μὲ τὰ πόδια στὴ στάχτη, ὅπως τότε ποὺ εἰσωρμοῦσε ὁ ἄνεμος ἀπὸ τὴν καμινάδα καὶ μᾶς ἔρριχνε τὸν καπνὸ στὸ πρόσωπο.

Μ' ὅλη τὴν ἀπόστασι ποὺ μᾶς χώριζε, ὅλα τὰ πράγματα διακρίνουνταν καθαρά· μόνο ποὺ τἄβλεπα μικρότερα. Ἡ κόττα μας, ἡ τελευταία ποὺ μᾶς ἔμενε, πηγαινόρχουνταν ἀπάνω στὴν κοπριά, μὰ φαίνουνταν τόσο μικρὴ πού, ἂν δὲν τὴν ἐγνώριζα, θὰ τὴν ἔπαιρνα γιὰ κοττοπούλι. Στὴν ἄκρη τοῦ σπιτιοῦ ἔβλεπα τὴν ἀχλαδιὰ μὲ τὸ στραβό της κορμό, ποὺ τόσες φορὲς τὸν εἶχα κάνει ἄλογο. Δίπλα στὸ ρυάκι, ποὺ γλιστροῦσε ἄσπρη γραμμὴ μέσ' στὸ πράσινο χορτάρι, μοῦ φαινόταν πὼς βλέπω τὸ κανάλι ποὺ μὲ τόσους κόπους εἶχα σκάψει, γιὰ νὰ περάσῃ τὸ νερὸ καὶ νὰ κινήσῃ τὴ ρόδα κάποιου μύλου, ποὺ εἶχα κάμει μὲ τὰ χέρια μου, μὰ ποὺ ποτέ της δὲν μπόρεσε νὰ γυρίσῃ μ' ὅλη τὴν ἐργασία ποὺ μοῦ στοίχισε!

Ὅλα ἦταν ἐκεῖ, στὴ θέσι τους, καὶ τὸ καρροτσάκι μου, καὶ τ' ἀλέτρι μου ποὺ εἶχα φτιάσει μ' ἕνα στραβόξυλο, καὶ τὸ σπιτάκι τῶν κουνελιῶν, — σὰν εἴχαμε κουνέλια, — καὶ τὸ περιβόλι μου, τ' ἀγαπημένο μου περιβολάκι! Ποιὸς θὰ χαίρουνταν τώρα τὰ καϋμένα μου τὰ λουλούδια; Ποιὸς θἄτρωγε τὶς ὡραῖες γλυκοπατάτες μου; Ὁ Μπαρμπερῆς βέβαια, ὁ κακὸς Μπαρμπερῆς.

Ἀκόμα ἕνα βῆμα, κι' ὅλ' αὐτὰ θὰ τἄχανα γιὰ πάντα!

Μαμά!...Μάννα Μπαρμπερίνα.

Ἄξαφνα, στὸ δρόμο ποὺ ἀπ' τὸ χωριὸ ἀνέβαινει στὸ σπίτι, εἶδα μακρυὰ σὰν ἕν' ἄσπρο κεφαλομάντηλο. Κρύφτηκε πίσω ἀπὸ κάτι δένδρα, κι' ὕστερα πάλι ξαναφάνηκε.

Ἡ ἀπόστασι ἦταν τόση, ὥστε δὲν ἔβλεπα παρὰ τὴν ἀσπρίδα, ποὺ σὰν ἀνοιξιάτικη πεταλούδα πετοῦσε ἀνάμεσα στὰ κλαριά.

Μὰ εἶναι στιγμὲς ποὺ ἡ καρδιὰ βλέπει καλλίτερα καὶ μακρύτερα ἀπὸ τὰ πιὸ διαπεραστικὰ μάτια. Ἐγνώρισα τὴ μάννα - Μπαρμπερίνα· ἦταν αὐτή· ἤμουν βέβαιος· τὸ αἰσθανόμουν.

— Τί λές; μὲ ρώτησε ὁ Βιτάλης· ξεκινᾶμε;

— Ἄχ, κύριε... σᾶς παρακαλῶ!

— Καλὰ λοιπὸν ἔλεγαν πὼς δὲν ἔχεις πόδια! Τόσο λίγος δρόμος σὲ κούρασε; Ἄμ ἂν εἶν' ἔτσι, παιδί μου, καλημέρα!

Δὲν ἀποκρίθηκα· κύτταζα.

Ἦταν ἡ μάννα-Μπαρμπερίνα· ἦταν τὸ ἄσπρο της κεφαλομάντηλο, ἦταν τὸ μπλέ της φουστάνι, ἦταν αὐτή!

Περπατοῦσε γρήγορα, σὰ νὰ βιάζουνταν νὰ φθάσῃ στὸ σπίτι.

Ἅμα ἔφθασε στὴν καγκελλόπορτα, τὴν ἔσπρωξε, μπῆκε στὴν αὐλὴ καὶ τὴν πέρασε γοργά.

Ἀνέβηκα πάνω στὸ πεζούλι, χωρὶς νὰ συλλογισθῶ τὸν Κάπη, ποὺ πήδησε κι' αὐτὸς κοντά μου.

Ἡ μάννα-Μπαρμπερίνα δὲν ἔμεινε πολὺ μέσα στὸ σπίτι. Ξαναβγῆκε στὴν αὐλὴ κι' ἄρχισε νὰ τρέχῃ ἐδῶ κι' ἐκεῖ, ἁπλώνοντας τὰ χέρια.

Μὲ γύρευε!

Ἔσκυψα μπροστὰ καὶ μ' ὅλη μου τὴ δύναμι ἄρχισα νὰ φωνάζω:

— Μαμά! Μαμά!

Μὰ ἡ φωνή μου δὲν μποροῦσε νὰ κατεβῇ, οὔτε νὰ νικήσῃ τὸν κρότο τοῦ ρυακιοῦ. Χάνουνταν στὸν ἀέρα.

— Τί ἔπαθες; ἔκαμε ὁ Βιτάλης. Παλάβωσες;

Χωρὶς ν' ἀποκριθῶ, ἔμεινα ἐκεῖ ὀρθός, μὲ τὰ μάτια καρφωμένα στὴ μάννα-Μπαρμπερίνα. Δὲν ἤξερε πὼς ἤμουν τόσο κοντά της καὶ δὲν συλλογίσθηκε νὰ σηκώσῃ τὸ κεφάλι.

Πέρασε πάλι τὴν αὐλή, ξαναβγῆκε στὸ δρόμο καὶ κύτταζε σ' ὅλες τὶς μεριές.

Φώναξα δυνατώτερα, μὰ πάλι τοῦ κάκου!

Τότε ὁ Βιτάλης, μαντεύοντας τί τρέχει, ἀνέβηκε κι' αὐτὸς στὸ πεζούλι. Καὶ δὲν ἄργησε νὰ διακρίνῃ τὸ ἄσπρο κεφαλομάντηλο.

— Τὸ καϋμένο! ψιθύρισε.

Ὁ λόγος αὐτὸς ὁ συμπονετικὸς μοῦδωσε θάρρος.

— Ὤ, σᾶς παρακαλῶ, φώναξα· ἀφῆστε με νὰ γυρίσω!

Ἀλλὰ ἐκεῖνος μ' ἔπιασε ἀπ' τὸ χέρι καὶ μὲ κατέβασε στὸ δρόμο.

— Φθάνει σου, μοῦ εἶπε, ξεκουράστηκες, περπάτει!

Ἔκαμα νὰ τοῦ φύγω, μὰ μὲ κρατοῦσε δυνατά.

— Κάπη! φώναξε· Ζερμπίνε!

Κι' οἱ δυὸ σκύλοι μὲ περικύκλωσαν: ὁ Κάπης πίσω, ὁ Ζερμπίνος μπροστά.

Ἔπρεπε ν' ἀκολουθήσω τὸν Βιτάλη.

Ὕστερ' ἀπὸ λίγα βήματα, γύρισα τὸ κεφάλι μου.

Εἴχαμε περάσει τὴν κορφὴ τοῦ βουνοῦ.

(Συνέχεια εἰς τὸ ἑπόμενο)

Τὸ Βῆμα τῶν Νέων

Γενικαὶ Ὁδηγίαι

Ὅσοι ἀποστέλλουν συνεργασία γιὰ τὸ «Βῆμα τῶν Νέων» πρέπει νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψει των: 1ον) Τὸ κομμάτι νὰ μὴ εἶναι μεγαλείτερο ἀπὸ μιὰ σελίδα κόλλας διαγωνισμοῦ. 2ον) Ἀπολύτως καθαρογραμμένον καὶ μὲ μελάνι. 3ον) Ἐὰν ἀποστέλλωνται σὲ σελίδες χαρτιοῦ μικροῦ σχήματος, πρέπει νὰ εἶναι μόνον ἀπὸ τὴν μιὰ μεριὰ γραμμένες. 4ον) Δὲν πρέπει νὰ εἶναι περισσότερα ἀπὸ ἕνα ποίημα ἢ ἕνα πεζό. Ἡ συνεργασία παραδίδεται εἰς ἁρμοδίαν Ἐπιτροπὴν Κρίσεως, ἡ ὁποία καὶ ἀποφασίζει γιὰ τὴν δημοσίευσιν ἢ μή. Συνεργασία μὴ δημοσιευθεῖσα ἐντὸς μηνὸς θεωρεῖται ἀπορριφθεῖσα.

ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΖΑΛΟΓΓΟ

[illegible] του φῶς τριγύρω. Ὁ γκιώνης τραγουδεῖ [illegible] κοπα τὸ τραγούδι. Ἀπὸ μακρυὰ πίσω [illegible] βουνοπλαγιὲς καὶ τὶς γύρω λαγκαδιὲς [illegible] ται τ' ἄγρια γαυγίσματα τῶν [illegible]

[illegible]

[illegible] τὸ αἷμα τῶν ἡρωικῶν γυναικῶν τοῦ Σουλιοῦ, ποὺ χορεύοντας μὲ τὰ παιδιά τους στὴν ἀγκαλιά, τὸν ἀθάνατον χορὸν τοῦ Ζαλόγγου γκρεμίζονταν μιὰ - μιὰ κάτω στὸ βάραθρο γιὰ νὰ γλυτώσουν ἀπ' τὴν θηριωδία τοῦ αἱμοβόρου Ἀλῆ - Πασσᾶ;

ΧΡΗΣΤΟΣ Ν. ΚΟΥΛΟΥΡΗΣ

★

ΔΥΟ ΔΟΞΑΣΜΕΝΑ ΧΡΟΝΙΑ

Ἔκλεισαν δυὸ ὁλόκληρα χρόνια δοξασμένα καὶ εἰρηνικὰ καὶ τώρα βαίνουμε πρὸς τὸ τρίτο, ἀφ' ὅτου ὁ μεγάλος Ἀρχηγός μας ἀπὸ κοινοῦ μὲ τὸν λατρευτό μας Βασιλῆα ἔκοψαν τὸ γόρδιο δεσμὸ τοῦ διοικητικοῦ προβλήματος τῆς Ἑλλάδος καὶ ἔθεσαν νέους δρόμους ζωῆς, δρόμους μεγαλειώδεις καὶ εὐγενικούς, ποὺ ἔδωσαν νέαν ζωὴν εἰς τὴν φθίνουσαν Ἑλλάδα μας! Ναί, τὰ δυὸ διαμαντένια αὐτὰ λατρευτά μας πρόσωπα ἔβαλαν σὰν ἄλλοι Τιτᾶνες τὸν θεμέλιο λίθο γιὰ ἕναν νέο Πολιτισμό.

Βαδίζομε σταθερὰ τὸ τρίτον ἔτος τῆς εὐτυχισμένης ζωῆς ὅλοι μας καὶ ἀκόμη περισσότερο ἐμεῖς, τὰ νειᾶτα καὶ τὸ μέλλον τῆς Πατρίδος μας, ποὺ εἴχαμε πρῶτα ξεπέσει τόσο, ὥστε βρωμούσαμε ἀπὸ μακρυά. Ναί, ἐμεῖς, οἱ νέοι τῆς Ἑλλάδος «ἡ ἐλπίδα καὶ τὸ καμάρι της», ἔχουμε ἀναγεννηθῆ, ἀνασυγκροτηθῆ ἀπὸ ἐκείνη τὴν ἀθάνατη ἱερὴ στιγμή, ποὺ ὁ Ἀρχηγὸς μὲ τὴν ὑπεράνθρωπη πύρινη φωνή του ἐφώναζε τό: «Σήκω ἐπάνω Ἑλληνικὴ Νεολαία!»....

Ἦταν τὸ ἐθνοσωτήριο μελῳδικὸ καὶ πανώριο σάλπισμα, ποὺ ἐσελάγισε καὶ σελαγίζει ἀπ' ἄκρου σ' ἄκρη τὴν Ἑλληνικὴ Γῆ, ποὺ συνεκίνησε καὶ συγκινεῖ κάθε Ἑλληνικὴ ψυχή

Α. Α. ΚΑΡΔΑΣΗΣ

Στὴ Σημαία μας

Αὐτὴ τὴ στιγμὴ ὑπερήφανη ὀρθώνεται ἐμπρός μας ἡ γαλανόλευκη σημαία μας, σύμβολον τοῦ αἰωνίου Ἑλληνικοῦ μεγαλείου. Οἱ καρδιὲς πάλλονται ἀπὸ συγκίνησι καὶ τὰ μάτια βουρκώνουν στὸ ἀντίκρυσμα τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ συμβόλου. Γαλανόλευκη! Γαλάζιο εἶναι τὸ φόντο σου σὰν τὸ χρῶμα τοῦ γελαστοῦ οὐρανοῦ τῆς Χώρας μας καὶ σὰν τὸ χρῶμα τῆς θάλασσας ποὺ ὁλόγυρα ζώνει τὶς ἀκτὲς τῆς Ἑλλάδας μας. Λευκὸς εἶν' ὁ Σταυρός σου. Ἔχει τὸ χρῶμα τῆς ἁγνότητας, τῆς ἁγνότητας τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς καὶ τῶν ἰδανικῶν της· ἔχει τὸ χρῶμα τ' ἀπάτητου χιονιοῦ τῶν κορυφῶν τοῦ Ὀλύμπου, τῆς κατοικίας τοῦ Δωδεκαθέου στὴν ἀρχαιότητα καὶ τοῦ καταφυγίου τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ 21. Κι' ἐπάνω ψηλά, ὁ χρυσὸς Σταυρός σου ρίχνει χρυσὲς ἀνταύγειες. Ὁ Σταυρός, τὸ σύμβολον τῆς θρησκείας μας, ὁ Χριστιανισμὸς ἁρμονικὰ ἑνωμένος μὲ τὸν Ἑλληνισμό, ὁ Γολγοθᾶς μὲ τὸν Παρθενῶνα. Ὁ Ναζωραῖος Ἰησοῦς ἁπλώνοντας τὸ θεϊκό του χέρι δίνει τὴν εὐλογία του στὸν ἑλληνικὸ λαό, ποὺ ριζωμένα βαθειὰ στὴν καρδιά του ἔχει τὰ διδάγματα τοῦ Μάρτυρος μὲ τὸ γλυκὸ θεϊκὸ χαμόγελο.

Ἑλληνικὴ πανένδοξη σημαία! Σὲ πόσα πράγματα φτερουγίζει ἡ σκέψις μας ὅταν εὐλαβικὰ σ' ἀντικρύζομε; Μᾶς θυμίζεις τὴν ἀρχαία Ἑλλάδα, τὴν Ἑλλάδα τῶν ἀρχαίων προγόνων μας, τὴν φωτοβόλα ἑστία τῶν μεγάλων ἀρχῶν, ποὺ διέχυσε τὰ φῶτα τοῦ πολιτισμοῦ στοὺς βυθισμένους σὲ πνευματικὸ σκοτάδι λαοὺς τῆς Δύσεως· τὴν Ἑλλάδα, τὴν πηγὴν τῆς αἰωνίας ἐλευθερίας μὲ τὴν δύναμιν τῆς ὁποίας ἐμεγαλούργησε καὶ πάντα θὰ μεγαλουργῆ. Μᾶς θυμίζεις τὸν Χρυσοῦν Αἰῶνα τοῦ Περικλέους, τότε ποὺ ἀνέτειλε ὁ ἥλιος μιᾶς ψυχικῆς εὐδιαθεσίας καὶ οἱ ἀκτῖνες του γέμισαν τὸ πᾶν μὲ φῶς ἄπλετον, λευκόν, ἀναπτερωτικόν, φῶς ἀγαλλιάσεως. Μᾶς θυμίζεις, ὦ Σημαία, τὸν Κόδρον, τὸν Μιλτιάδη, τὸν Κίμωνα, τὸν Λεωνίδα μὲ τοὺς Τριακοσίους· τὸν Ὅμηρο, τὸν Πίνδαρο, τὴν Σαπφώ, τοὺς τρεῖς μεγάλους μας τραγικούς.

Μὲ τῆς ψυχῆς τὰ μάτια ἀντικρύζομε τοὺς ἀγωνιστὰς τοῦ 21 ποὺ κατὰ ἑκατόμβας ἐθυσιάσθησαν στῆς Ἐλευθερίας τὸν βωμό.

ΜΑΡΙΑ Α. ΚΟΥΤΣΕΛΟΥ

ΠΑΤΡΙΔΑ

«Πατρίδα, σὰν τὸν ἥλιο σου, ἥλιος ἀλλοῦ δὲν λάμπει».

[illegible] λάδα, ποὺ τὴν [illegible] ρες, τὴν ξυπνάει [illegible] δίνει θέσι ξεχωρι[illegible] λιος ποὺ μόνον σ[illegible] μενα καὶ μὲ ζωή. Ξαπλώνει [illegible] νες του πέρα ὣς πέρα, μὰ τὶς πιὸ [illegible] στέλνει στὴ χώρα τῶν Ἑλλήνων [illegible] πλαγιὲς· τὶς στέλνει νὰ καθρεφτισθοῦν στὰ [illegible] ἀκρογιάλια καὶ στὶς λίμνες, μέσα στὰ [illegible], γιὰ νὰ φηθοῦν τὰ στάρια κι' οἱ καρ[illegible]. Τ' ἀγριολούλουδα χαρωπὰ θὲ νὰ ξεμπουμπουκιάσουν γιὰ ν' ἀντικρύσουν τὸ ἐξαίσιο φῶς τοῦ ἥλιου, τοῦ ἥλιου, ποὺ ἀλλοῦ ἔτσι δὲν λάμπει... Τὰ δάση πρόσχαρα σκύφτουν τὶς [illegible] ...ιο καὶ μὲ χαρὰ ξεχύνουν τὴν ξεχωριστὴ εὐ[illegible] στὴ φύσι κι' ὅλα μοσχοβολοῦν, γιατὶ [illegible] ὁ ἥλιος χαρωπὰ μόνον στὴ [illegible] Ἑλλήνων... Στὴ χώρα αὐτή, ποὺ δόξασαν τὰ ἔνδοξα παιδιά της καὶ ξακούστηκε στὴν οἰκουμένη ὅλη γιὰ τὸν πολιτισμό της, φωτίστηκε [illegible] ἄπλετα τὸ ἔστειλε τὴ χώρα νὰ φωτίσῃ δὲν γι[illegible] Πνεῦμα τῶν προγόνων μας, κι' ἐφούντωσε ἡ σοφία, καὶ ἐξεχύθη μακρυὰ σὲ κόσμους καὶ αἰθέρες, ἀσόφους νὰ κάνῃ σοφοὺς κι' ὅλους νὰ πολιτίσῃ, νὰ παρασύρῃ τὰ ἔθνη σ' ἅμιλλα στὸ Στάδιο τοῦ Κλέους, νὰ ἀναδείξῃ πνεύματα, δη[illegible]

[illegible] ΧΩΡΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ!

Ι. ΚΑΤΣ[illegible]

★

ΧΩΡΙΣΜΟΣ

Μάννα μου ἦρθε ὁ καιρὸ[illegible]
[illegible] ἀνάγκη [illegible] ἀφήσω
[illegible] γλυκειά πατρίδα μας
θὰ πάω νὰ πολεμήσω.

Ὄχι, μὴν κλαῖς μαννούλα μου
[illegible] θέλω νὰ δακρύσῃς
[illegible] μου μονάχα μιὰν εὐχ[illegible]
κι' ἔλα νὰ μὲ φιλήσῃς.

Στὸν πόλεμο μαννούλα μου
[illegible]
καὶ γιὰ γλυκειά παρηγορι[illegible]
θὰ ἔχω τὸ φιλί σου.

Μὴν κλαῖς καὶ νικητὴς γοργὰ
[illegible]
Τώρα [illegible]άννουλα μου ἔχε γειὰ
πάω νὰ πολεμήσω.

ΝΤΟΡΑ ΑΡΤΕΛΑΡΗ

Ὁ μικρότερος Σκαπανεύς.

Έφιππον τμήμα και ποδηλάται τής Περιφερειακής Διοικήσεως Ε. Ο. Ν. Φλωρίνης.

Ὁ Κυβερνητικός Ἐπίτροπος κ. Ἀλέκος Κανελλόπουλος, κατά τήν περιοδείαν του, ὁμιλῶν εἰς τούς Φαλαγγίτας Ἀξιουπόλεως Κιλκίς.

Παρέλασις τμήματος Ε.Ο.Ν. Λακωνίας.

Παρέλασις Φαλαγγιτῶν τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Λέσβου.

Φαλαγγῖται ἀπὸ τὰ τμήματα τῶν Ἐπαρχιῶν μας.

Ὁ Νομάρχης Τρικκάλων καὶ Γενικὸς Ἐπόπτης τῆς Ε.Ο.Ν. ἀνοίγων τὸν πρῶτον λάκκον διὰ τὴν περιφερειακὴν δενδροφύτευσιν τοῦ Σταδίου Τρικκάλων.

Η ΣΕΛΙΣ τῶν κοριτσιῶν

Φιλικὲς κουβέντες

ΕΣΟ ΦΙΛΟΚΑΛΟΣ...

Μιὰ κοπέλλα εἶναι ἀπαραίτητο νὰ προσέχῃ τὴν ἐμφάνισίν της. Εἶναι μία ἰδιότης κυρίως γυναικεία καὶ πρέπει νὰ τὴν θυμώμαστε σὲ ὅλα μας τὰ χρόνια.

Τὸ ζήτημα τῆς καλαισθησίας τὸ θεωρῶ ἕνα ἀπὸ τοὺς σπουδαιοτέρους παράγοντας στὴ ζωή. Τὴν φιλοκαλία ὅμως τὴν μὴ νοσηρὰ καὶ παραγνωρισμένη, τὴν φιλοκαλία ποὺ δὲν βγαίνει ἀπὸ τὰ ὅρια καὶ ποὺ εἶναι ἀπαραίτητος.

Δὲν ἀπαιτοῦνται χρήματα γιὰ νὰ εἶναι κανεὶς εὐπαρουσίαστος. Καὶ ἡ πιὸ φτωχὴ κοπέλλα μπορεῖ νὰ εἶναι πάντα εὐπαρουσίαστη, προσέχοντας στοὺς βασικοὺς νόμους μιᾶς καθώς πρέπει ἐμφανίσεως. Κι' αὐτοὶ εἶναι ἡ καθαριότης τοῦ σώματος καὶ τῆς ἐνδυμασίας. Δὲν ὑπάρχει ἀσχημότερο πρᾶγμα ἀπὸ το νὰ ἔχῃ μιὰ κοπέλλα ἀκάθαρτο λαιμό, χέρια, νύχια μακρυά, πολλὲς φορὲς καὶ ἀκάθαρτα ἢ ἀποκρουστικὰ βαμμένα. Εἶναι καὶ τὰ δύο ἐξ ἴσου ἀντιαισθητικά.

Ἡ πάστρα, ἀφοπλίζει, ἐπιβάλλεται. Ἕνα καθαρὸ καὶ καλοσιδερωμένο φόρεμα ὅσο πρόστυχο καὶ παληὸ καὶ ἂν εἶναι, παίρνει τὴν ὄψι καινούργιου. Ἂς προσέχωμε στὴν ἐκλογὴ τοῦ χρώματος, τὰ μὴ κτυπητά, εἶναι πιὸ ἑλκυστικὰ καὶ δὲν κουράζουν, ἰδίως ὅταν δὲν μπορῇ νὰ ἀλλάζῃ κανεὶς συχνά.

Κάτι ἐπίσης ποὺ πρέπει νὰ προσέξῃ πολὺ ἕνα κορίτσι, εἶναι τὸ ζήτημα τῆς κομμώσεως. Καὶ ἡ μικρότερη λεπτομέρεια ἀλλάζει τὴν ἔκφρασι. Τὰ μαλλιὰ πρέπει νὰ μένουν πάντα στὸ φυσικό τους χρῶμα καὶ εἶδος. Εἶναι πολὺ ἄσχημο παιγνίδι νὰ συναγωνιζώμαστε τὴν φύσι, γι' αὐτὸ καὶ τὶς περισσότερες φορὲς βγαίνουμε ζημιωμένες.

Ἕνα καλοκτενισμένο καὶ συμμαζεμένο κεφάλι εἶναι ἀπαραίτητος ὅρος γιὰ μία καλὴ ἐμφάνισι, ποὺ θὰ μᾶς βοηθήσῃ πάντα στὴ ζωή μας.

Δὲν εἶναι δυνατὸν μία νέα μὴ δίνοντας καμμιὰ προσοχὴ στὸ παρουσιαστικό της, νὰ βγῇ μὲ ἀξιώσεις στὴ ζωή. Ὄχι. Θὰ ἀποτύχῃ.

Ὅσο ἀπησχολημένη καὶ ἐὰν εἶναι πρέπει νὰ βρῇ πάντα λίγον καιρὸ νὰ διαθέσῃ γιὰ τὸν ἑαυτόν της. Τὸ ζήτημα αὐτὸ τὸ τόσο σοβαρὸ δὲν πρέπει ὅμως νὰ γίνῃ καὶ ἡ μόνη μας φροντίδα. Ἀλλοίμονο σὲ ἐκείνην ποὺ θὰ ἀπασχοληθῇ μόνον μὲ τὸ τί θὰ φορέσῃ καὶ τὸ πῶς θὰ χτενισθῇ. Χάνει ἄσκοπα τὸν καιρό της. Δὲν πρέπει νὰ γίνωμε ἄνθρωποι τῶν ἄκρων καὶ ὑπερβολικοί, νὰ μάθωμε ὅμως ποιὰ εἶναι τὰ βασικὰ καὶ ἀπαραίτητα ἀχνάρια ποὺ πρέπει νὰ ἀκολουθοῦμε καὶ νὰ θυμώμαστε πάντα κάτι ποὺ ἔλεγαν οἱ γιαγιάδες μας: «Πᾶν μέτρον ἄριστον». «Ἔσο φιλόκαλος, ἀλλὰ μὴ καλλωπιστής».

ΧΡΙΣΤΙΝΑ

ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

Πῶς νὰ καθαρίζετε τοὺς λεκέδες

Οἱ λεκέδες ἀπὸ λίπη καθαρίζονται μὲ πλύσιμο μὲ σαπούνι καὶ ποτάσσα.

Οἱ λεκέδες ἀπὸ λαδομπογιές, βερνίκια, ρετσίνα, βουλλοκέρι, καθαρίζονται μὲ νέφτι, οἰνόπνευμα ἢ κολώνια. Κατόπιν πλύσιμο καὶ σαπούνισμα.

Οἱ λεκέδες ἀπὸ φυτικὰ χρώματα, φροῦτα, κόκκινο μελάνι, κόκκινο κρασὶ καθαρίζονται μὲ ἀτμοὺς θείου ἢ ζεστὸ χλωριοῦχο νερό.

Οἱ λεκέδες ἀπὸ κερὶ καθαρίζονται μὲ οἰνόπνευμα [illegible] ἢ τοποθετώντας ἕνα κομμάτι στυπόχαρτο ἐπάνω στὸ λεκὲ καὶ σιδερώνοντάς το μὲ ζεστὸ σίδερο.

Οἱ λεκέδες ἀπὸ σκουριὰ καθαρίζονται μὲ [illegible] θερμὸ ἢ [illegible]. Κατόπιν [illegible].

Οἱ λεκέδες ἀπὸ αἷμα καθαρίζονται μὲ ἁπλὸ πλύσιμο μὲ χλιαρὸ νερό.

Οἱ λεκέδες ἀπὸ ἀσβέστη καθαρίζονται μὲ ἁπλὸ πλύσιμο.

Οἱ λεκέδες ἀπὸ ὀξέα, ξύδι, ξυνὰ φροῦτα καθαρίζονται μὲ πλύσιμο μὲ χλωριοῦχο νερὸ ζεστό.

Γιὰ ὅσες ἔχουν ραπτομηχανή

Κάθε νέα, ποὺ ἔχει ραπτομηχανή, πρέπει νὰ ξέρῃ κατὰ βάθος τὰ διάφορα «μυστικὰ» τῆς κατασκευῆς της καὶ νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ κάνῃ πλήρη χρῆσιν τῶν ἐξαρτημάτων μὲ τὰ ὁποῖα εἶναι πάντοτε ἐφωδιασμένη.

Μιὰ ραπτομηχανὴ γιὰ νὰ λειτουργῇ κανονικὰ καὶ ἱκανοποιητικά, ἀπαιτεῖ μεγάλες φροντίδες. Οἱ χειρότεροι ἐχθροί της εἶναι ἡ ὑγρασία καὶ ἡ σκόνη. Γι' αὐτό, ὅταν δὲν βρίσκεται ἐν χρήσει, πρέπει νὰ εἶναι καλοσκεπασμένη καὶ τοποθετημένη μέσα σ' ἕνα θερμὸ καὶ ξηρὸ δωμάτιο.

Ἐξωτερικῶς, ἡ μηχανὴ πρέπει νὰ καθαρίζεται ὅσον τὸ δυνατὸν συχνότερα μὲ ἕνα λαδωμένο πανὶ καὶ κατόπιν νὰ σκουπίζεται μὲ ἕνα στεγνὸ κομμάτι ὕφασμα.

Ἐσωτερικῶς, τὸ τακτικὸ λάδωμα εἶναι ἀπαραίτητο γιὰ μιὰ ραπτομηχανὴ ποὺ βρίσκεται σὲ συνεχῆ χρῆσι. [illegible] ποιότητος [illegible] τὴν ραπτομηχανή.

[illegible] τὶς ὁποῖες [illegible] πάντοτε λίγο λάδι, πρέπει νὰ [illegible] ἐπιμελῶς καὶ ἡ μηχανὴ νὰ λειτουργῇ [illegible] ἐπὶ δύο ἢ τρία λεπτά. [illegible] λάδι [illegible] ποιότητος καὶ [illegible] τὴ μηχανή σας [illegible] μέσα στὶς τρυπίτσες. Περιμένετε [illegible] λεπτὰ καί, κατόπιν, λαδῶστε την μὲ λάδι καλῆς ποιότητος.

Ἀπαραίτητο ἐπίσης εἶναι καὶ τὸ γενικὸ καθάρισμα τῆς ραπτομηχανῆς, ποὺ πρέπει νὰ γίνεται κάθε δύο ἢ τρεῖς μῆνες — γιὰ τὶς μηχανὲς ποὺ βρίσκονται σὲ διαρκῆ χρῆσι — περιλαμβάνει τὸ ντεμοντάρισμα, τὸ καθάρισμα ὅλων τῶν «στοιχείων» τῆς μηχανῆς μὲ ἕνα λαδωμένο πανὶ καὶ τὸ ρεμοντάρισμα [illegible].

[illegible] καταπληκτικὲς ἡ ἠλεκτροκίνητες ραπτομηχανές, ἡ ὁποῖες ἐκτὸς ἀπὸ τὴν μεγάλη ταχύτητα (800 βελονιὲς τὸ λεπτό), παρουσιάζουν τὸ σπουδαιότατο πλεονέκτημα ν' ἀφήνουν ἐλεύθερα καὶ τὰ δυὸ χέρια.

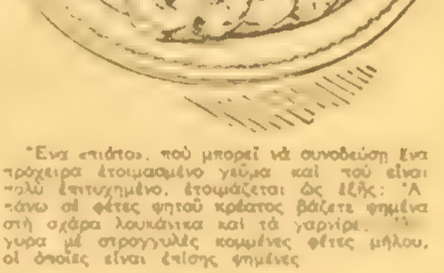
Κάθε ραπτομηχανὴ μπορεῖ νὰ μετατραπῇ εὐκολώτατα σὲ ἠλεκτροκίνητη, χάρις σ' ἕνα μικρὸ μοτὲρ ποὺ ἐφαρμόζεται στὸν τροχό. Μιὰ μικρὴ διακλάδωσις ἐπιτρέπει τὴν τοποθέτησι μιᾶς λαμπίτσας κοντὰ στὴ βελόνη καὶ ἔτσι ἔχετε ὄχι μόνο οἰκονομία φωτισμοῦ, ἀλλὰ καὶ δὲν κουράζονται τὰ μάτια σας.

Μάθετε νὰ μαγειρεύετε

Κοτολέττες ἁ λὰ Καταλάν. — Τσιγαρίζετε ἐλαφρὰ τὶς κοτολέττες, ἀφοῦ προηγουμένως τὶς ἀλατίσετε καὶ πιπερώσετε. Ὕστερα τσιγαρίζετε μὲ λάδι λίγο ψιλοκομμένο κρεμμύδι καὶ ἂν θέλετε καὶ σκόρδο, ὕστερα τὸ σβύνετε μὲ λίγο ζουμὶ κρέατος προσθέτοντες λίγο ψιλοκομμένο μαϊντανὸ καὶ ὅ,τι ἄλλο μυρωδικὸ σᾶς ἀρέσει, ὡς καὶ ἕνα λεμόνι στημένο. Τότε ρίχνετε καὶ τὶς κοτολέττες καὶ τὶς ἀφίνετε νὰ βράσουν, προσθέτοντες ἐν ἀνάγκῃ ζουμὶ ὥσπου νὰ ψηθοῦν καὶ νὰ μείνῃ καὶ σάλτσα ἀρκετή.

Τὶς σερβίρετε μὲ γαρνιτούραν πατάτες καὶ χόρτα πουρέ.

Σουτζουκάκια Σμυρναϊκά. — Ἑτοιμάζουμε κιμᾶ ὅπως γιὰ τοὺς κεφτέδες βάζοντας ¾ ψαχνοῦ καὶ ¼ πάχους, ζυμώνουμε καλὰ καὶ μὲ τὰ ἴδια ὑλικὰ ὅπως τοὺς κεφτέδες — δηλαδὴ μὲ ψίχα ψωμιοῦ, κρεμμύδι ψιλοκομμένο, βούτυρο, μαϊντανό, τυρὶ τριμμένο, αὐγά, δυόσμο, μπαχαρικὰ καὶ λίγο σκόρδο. Πλάθουμε μὲ ἀλεῦρι σὲ σχῆμα μακρουλὸ καὶ τηγανίζουμε ἐλαφρά. Ἀκολούθως τοποθετοῦμε σὲ μιὰ κατσαρόλα 7-8 κουταλιὲς ντομάτα πουρέ, ἕνα ποτηράκι κρασὶ ἄσπρο, 2 κουταλιὲς ξύδι, πιπέρι καὶ βάζουμε νὰ βράσουν μισὴ ὥρα μὲ τὰ σουτζουκάκια. Πρέπει ἡ σάλτσα νὰ εἶναι τόση, ὥστε νὰ σκεπάζῃ τὰ σουτζουκάκια πρὸ τοῦ βρασίματος.

Ἕνα «πιάτο», ποὺ μπορεῖ νὰ συνοδεύσῃ ἕνα πρόχειρα ἑτοιμασμένο γεῦμα καὶ ποὺ εἶναι πολὺ ἐπιτυχημένο, ἑτοιμάζεται ὡς ἑξῆς: Ἀπάνω οἱ φέτες ψητοῦ κρέατος βάζετε ψημένα στὴ σχάρα λουκάνικα καὶ τὰ γαρνίρετε γύρω μὲ στρογγυλὲς κομμένες φέτες μήλου, οἱ ὁποῖες εἶναι ἐπίσης ψημένες.

ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ
Δεύτερη πατρίδα

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἐκεῖ, στὸ νησάκι ἐκεῖνο, στὴν εἴσοδο τοῦ δρόμου τῆς Σωτηρίας, ἀνταλλάχθηκαν οἱ τελευταῖοι ἀποχαιρετισμοί, ἐνῷ ἡ μεγάλη βάρκα πήγαινε στὴν κορβέττα μὲ τὶς ἀποσκευές. Σφιχταγκαλιάσθηκαν καὶ φιλήθηκαν πολλές, πολλὲς φορές. Γι' ἀλληλογραφία δὲν μποροῦσε νὰ γίνη λόγος, ἀφοῦ κανένα μέσο συγκοινωνίας δὲν ὑπῆρχε μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Νέας Ἑλβετίας. Ὄχι! τὸ μόνο ποὺ ἔλεγαν, ποὺ ὑπόσχονταν, ποὺ εὐχόνταν, ἦταν νὰ ξαναϊδωθοῦν τὸ γρηγορώτερο, νὰ ξαναγυρίσουν, νὰ ἐξακολουθήσουν τὴ ζωή τους μαζί. Ἔπειτα ἦλθε μιὰ βάρκα ἀπὸ τὸν «Ξιφία», πῆρε τὴν Τζέννυ Μόντροζ, τὴν Ντόλλ Ούόλστων, τὴ δεύτερη ἐμπιστευμένη στὶς φροντίδες τῆς πρώτης, τὸν Φρὶτς καὶ τὸν Φραγκῖσκο, καὶ τοὺς πῆγε στὴν κορβέττα.

Ὕστερ' ἀπὸ μισὴ ὥρα, τὸ πλοῖο σήκωσε τὴν ἄγκυρα καὶ μὲ καλὸ βορειοανατολικὸ ἄνεμο, βγῆκε στ' ἀνοικτά, ἀφοῦ χαιρέτησε μὲ τρεῖς κανονιὲς τὴ σημαία τῆς Νέας Ἑλβετίας.

Στὶς τρεῖς αὐτὲς κανονιὲς ἀποκρίθηκαν ἄλλες τρεῖς, ποὺ τὶς ἔρριξαν ὁ Ἐρνέστος κι' ὁ Τζὰκ ἀπὸ τὸ νησάκι τοῦ Καρχαρία. Ὕστερ' ἀπὸ μιὰ ὥρα, τὰ ψηλότερα πανιὰ τοῦ «Ξιφία» χάθηκαν πίσω ἀπὸ τοὺς τελευταίους βράχους τοῦ Ἀκρωτηριοῦ τῆς Ψεύτικης Ἐλπίδας.

Δ'.

Θὰ συνοψίσουμε ἐδῶ τὴν ἱστορία τῶν δέκα πρώτων χρόνων, ποὺ εἶχαν περάσει οἱ ναυαγοὶ τοῦ «Λάνδλορδ» στὴ Νέα Ἑλβετία, — μιὰ ἱστορία ποὺ πρέπει νὰ τὴν μάθη ὁ ἀναγνώστης.

Στὶς 7 τοῦ Ὀκτώβρη τοῦ 1803, μιὰ οἰκογένεια ρίχθηκε σὲ μιὰν ἄγνωστη γῆ, στὰ δυτικὰ τοῦ Ἰνδικοῦ Ὠκεανοῦ. Ὁ ἀρχηγὸς αὐτῆς τῆς οἰκογενείας λεγόταν Ζὰν Ζερμάττ κι' ἦταν Ἑλβετός· ἡ γυναῖκα του λεγόταν Μπέτση. Ὁ πρῶτος ἦταν τριανταπέντε χρονῶν, ἡ δεύτερη τριανταδύο. Κι' εἶχαν τέσσερα παιδιά, τέσσερους γυιούς: τὸν Φρίτς, δεκαπέντε χρονῶν· τὸν Ἐρνέστο δώδεκα· τὸν Τζάκ, δέκα· καὶ τὸν Φραγκῖσκο, ἕξη.

Ἦταν ἡ ἑβδόμη ἡμέρα μιᾶς τρομερᾶς τρικυμίας, ποὺ εἶχε βγάλει ἀπὸ τὸ δρόμο του τὸ «Λάνδλορδ», — τὸ πλοῖο ποὺ ἐταξίδευε ἡ οἰκογένεια Ζερμάττ, — στὴν ἀπέραντη ἐκείνη θάλασσα. Σπρωχνόμενο κατὰ τὸ νοτιᾶ περισσότερο ἀπ' ὅσο ἔπρεπε, εἶχε περάσει πρὸ πολλοῦ τὴν Μπαταβία, ὅπου εἶχε σκοπὸ νὰ φθάση, κι' ἔπεσε ξαφνικὰ σὲ κάτι ξέρες, — σ' ἕνα σωρὸ βράχων, δυὸ λεῦγες ἀπὸ τὴν ἀκτή.

Ὁ κ. Ζερμάττ ἦταν ἄντρας εὐφυὴς καὶ μορφωμένος· ἡ κυρία Ζερμάττ γυναῖκα γενναία κι' ἀφωσιωμένη. Τὰ παιδιά τους παρουσιάζανε χαρακτῆρες διαφορετικούς: ὁ Φρίτς ἦταν ἀτρόμητος καὶ δεξιός· ὁ Ἐρνέστος, ὁ πιὸ σοβαρὸς κι' ὁ πιὸ φιλομαθὴς ἀπ' ὅλους, ἀλλὰ κάπως ἰδιόρρυθμος· ὁ Τζὰκ πολὺ ἀσυλλόγιστος καὶ πολὺ τσαχπίνης· ὁ Φραγκῖσκος, μικρὸς ἀκόμα, σχεδὸν νήπιο. Ἦταν ὅμως μιὰ οἰκογένεια πολὺ ἀγαπημένη, πολὺ ἑνωμένη, ἱκανὴ νὰ τὰ βγάζη πέρα, ἀκόμα καὶ στὴν πιὸ φοβερὴ περίστασι ὅπου τὴν ἔρριξε ἡ κακοτυχία. Ἔπειτα, ἕνα βαθὺ θρησκευτικὸ αἴσθημα τοὺς ἐμψύχωνε ὅλους. Εἶχαν τὴν ἁπλῆ κι' εἰλικρινῆ ἐκείνη πίστι τῶν Χριστιανῶν, ποὺ δὲν συζητοῦν τὰ διδάγματα τῆς Ἐκκλησίας, τὴν πίστι ἐκείνη ποὺ μένει ἀκλόνητη σ' ὅλη τὴ ζωή.

Γιὰ ποιὸ λόγο ὁ κ. Ζερμάττ εἶχε ἀναχωρήσει ἀπὸ τὴν πατρίδα του, ἀφοῦ ἐξέκαμε τὰ ὀλίγα κτήματά του; Ὁ σκοπός του ἦταν νὰ ἐγκατασταθῆ σὲ καμμιὰ ἀπὸ τὶς ὀλλανδικὲς ἐκεῖνες ὑπερωκεάνειες ἀποικίες, ποὺ βρισκόντανε τότε σὲ μεγάλη ἀκμὴ καὶ ἱκανοποιοῦσαν γενναῖα τοὺς ἀνθρώπους τῆς ἐργασίας. Ὁ κ. Ζερμάττ μετανάστευε μὲ τὴν οἰκογένειά του γιὰ νὰ ἐργασθῆ ἐκεῖ πέρα, νὰ πλουτήση, νὰ εὐτυχήση.

Ὕστερ' ἀπὸ λαμπρὸ ταξίδι στὸν Ἀτλαντικὸ καὶ στὴ θάλασσα τῶν Ἰνδιῶν, τὸ πλοῖο, ποὺ ἔφερε τὸν κ. Ζερμάττ καὶ τὴν οἰκογένειά του, ἐναυάγησε. Ἀπ' ὅλο το πλήρωμα κι' ἀπ' ὅλους τοὺς ἐπιβάτες τοῦ «Λάνδλορδ», μόνον αὐτός, ἡ γυναῖκα του καὶ τὰ παιδιά του γλυτώσανε. Βρέθηκαν ὅμως κι' αὐτοὶ στὴν ἀνάγκη νὰ ἐγκαταλείψουν χωρὶς ἀναβολὴ τὸ πλοῖο ἐκεῖνο, τὸ σφηνωμένο ἀνάμεσα στοὺς βράχους. Μὲ σπασμένα ξάρτια, μὲ ξεσχισμένα πλευρά, στὴ διάκρισι τῶν κυμάτων τοῦ Ὠκεανοῦ, ἐκινδύνευε νὰ διαλυθῆ στὴν πρώτη τρικυμία καὶ νὰ σκορπισθῆ σὲ συντρίμμια.

Ὁ κ. Ζερμάττ, βοηθούμενος ἀπὸ τοὺς γυιούς του, κατάφερε νὰ συνδέση μὲ σχοινιὰ καὶ μὲ σανίδια πέντ' ἕξη βαρέλια καὶ νὰ σχηματίση ἔτσι ἕνα εἶδος βάρκας, ὅπου τὸ ἴδιο βράδυ ἐπιβιβάσθηκε ὅλη ἡ οἰκογένεια. Ἡ θάλασσα εἶχε γαληνεύσει πάλι κι' ἡ παλίρροια ἔσπρωχνε πρὸς τὴν ἀκρογιαλιά. Κι' ἡ ἀλλόκοτη ἐκείνη βάρκα, ἀφοῦ ἄφησε ἀριστερὰ ἕνα μακρὺ ἀκρωτῆρι, μπῆκε κι' ἄραξε σ' ἕνα μικρὸ κόλπο, ὅπου χυνόταν ἕνα ποταμάκι.

Μόλις ἔβγαλαν ἔξω τὰ διάφορα πράγματα ποὺ εἶχαν πάρει ἀπὸ τὸ πλοῖο, ἔστησαν μιὰ σκηνὴ στὸ μέρος ἐκεῖνο, ποὺ ἀργότερα ὠνομάσθηκε Ζιλτχάϊμ. Λίγο - λίγο ἡ πρώτη αὐτὴ ἐγκατάστασι συμπληρώθηκε καὶ μὲ ἄλλα πράγματα, ποὺ ὁ κύριος Ζερμάττ μὲ τοὺς γυιούς του, τὶς ἀκόλουθες ἡμέρες, κουβάλησε ἀπὸ τὸ πλοῖο: σκεύη, ἐργαλεῖα, ἔπιπλα, κρεββάτια, στρώματα, σκεπάσματα, παστὰ κρέατα, κονσέρβες διάφορες, βαρέλια μὲ κρασὶ καὶ μὲ ρακή, ὄσπρια, σπόρους, φυτά, κυνηγετικὰ ὅπλα, κιβώτια μὲ μπισκότα, τυριά, ζαμπόνια, ροῦχα, ἀσπρόρρουχα, — τέλος πάντων, μὲ ὅ,τι μποροῦσε νὰ βρῆ στὸ ἀμπάρι ἑνὸς πλοίου τετρακοσίων τόννων καὶ νὰ μεταφερθῆ γιὰ τὶς ἀνάγκες μιᾶς νέας ἀποικίας.

Στὴν ἀκτὴ ἄλλως τε ἐκείνη ἀφθονοῦσε τὸ κυνῆγι, καὶ τριχωτὸ καὶ φτερωτό. Ἔβλεπαν νὰ περνοῦν κοπάδια ἀπὸ ἰνδοχοίρους, — εἶδος λαγῶν μὲ κεφάλι χοίρου, — ὀντάτρους, — εἶδος μοσχοποντικῶν, — ἀγριοχοίρους, ἀντιλόπες, ἐλάφια, πάπιες, χῆνες, φραγκόκοττες.

Καὶ στὰ νερὰ ἑνὸς ὄρμου, ποὺ ἀνοιγόταν πέρ' ἀπὸ τὸ στόμιο τοῦ ποταμιοῦ, εἶχε σολωμούς, ρέγκες κι' ἕνα σωρὸ ἄλλα εἴδη ψαριῶν. Ὅσο γιὰ «θαλασσινά», ὑπῆρχαν στὰ βραχάκια τῆς ἀκρογιαλιᾶς στρείδια, κτένια, χάβαρα, μύδια, ἀστακοί, καβουρομάνες, γαρίδες. Κι' ἡ γύρω ἐξοχή, ποὺ ἔκανε κασσάβα, μανιόκα, πατάτες, ἦταν κατάφυτη ἀπὸ συκιές, βαμβακιές, καρυδιές, φοινικιὲς κι' ἄλλα δένδρα τῶν τροπικῶν.

Ἔτσι, στὴ γῆ ἐκείνη, ποὺ δὲν ἤξεραν οὔτε τ' ὄνομά της, οὔτε τὴ θέσι

Αὐτὴ εἶναι ἡ γερακοφωλιά

της, ἡ ζωὴ τῶν ναυαγῶν ἐκείνων φαινόταν ἐξασφαλισμένη.

Πρέπει νὰ προσθέσουμε ὅτι καὶ μερικὰ κατοικίδια ζῶα κουβαλήθηκαν σιγὰ-σιγὰ ἀπὸ τὸ πλοῖο στὸ Ζελτχάϊμ: ὁ Τοῦρκος, σκύλλος ἀγγλικός, ἡ Μπίλ, σκύλλα δανέζικη· δυὸ γίδες, ἔξη προβατίνες, ἕνας γάϊδαρος, μιὰ ἀγελάδα κι' ἕνα πλῆθος πουλιὰ τῆς αὐλῆς, πετεινοί, ὄρνιθες, ἰνδιάνοι, χῆνες, πάπιες, περιστέρια, ποὺ μποροῦσαν νὰ ζήσουν ἐξαίρετα στοὺς βάλτους καὶ στὰ λειβάδια, ἐκεῖ κοντά.

Τὰ τελευταῖα ταξεῖδια στὸ πλοῖο τὸ ἄδειασαν ὅλως διόλου ἀπ' ὅ,τι χρήσιμο ἢ πολύτιμο εἶχε. Πολλὰ κανόνια τῶν τεσσάρων κουβαλήθηκαν στὴν ξηρὰ γιὰ τὴν ἄμυνα τῆς μικρῆς ἀποικίας, καθὼς καὶ μιὰ π ι ν ά σ σ α, ἐλαφρὸ πλοιάριο, εἶδος καϊκιοῦ, ποὺ τ' ἀριθμημένα του κομμάτια μπόρεσαν εὔκολα νὰ τὰ συνδέσουν, καὶ ποὺ τ' ὠνόμασαν Ἐλισάβετ γιὰ τιμὴ τῆς κυρίας Ζερμάττ.

Μὲ τὸ πλοῖο αὐτό, ποὺ εἶχε χωρητικότητα δεκαπέντε τόννων, τετράγωνη πρύμνη καὶ κάσσαρο, ὁ κ. Ζερμάττ μποροῦσε εὐκολώτατα νὰ ἐπισκεφθῆ καὶ τὶς ἄλλες ἀκρογιαλιὲς τῆς γῆς ἐκείνης, εἴτε κατὰ τὴν ἀνατολὴ εἴτε κατὰ τὴ δύσι, καὶ νὰ περάση τὸ δυὸ γειτονικὰ ἀκρωτήρια, τὸ μυτερὸ ἐκεῖνο ποὺ ἔξεῖχε κατὰ τὸ βοριᾶ, καὶ τὸ ἄλλο ποὺ ἁπλωνόταν μακρουλὸ ἀπέναντι στὸ Ζελτχάϊμ.

Ἐπειδὴ τὸ στόμιο τοῦ μικροῦ ποταμιοῦ ἦταν τριγυρισμένο ἀπὸ ὑψηλοὺς βράχους, ποὺ ἔκαναν ἀρκετὰ δύσκολη τὴν εἴσοδο, τὸ μέρος ποὺ εἶχαν διαλέξει γιὰ κατασκήνωσι φαινόταν ἀρκετὰ προφυλαγμένο ἀπὸ ἄγρια ζῶα καὶ θηρία. Ἀλλὰ ἕνα πρόβλημα παρουσιαζόταν: ὁ κ. Ζερμάττ κι' οἱ δικοί του εἶχαν βγῆ σὲ κανένα νησί, ἢ σὲ καμμιὰ ἤπειρο τοῦ Ἰνδικοῦ Ὠκεανοῦ. Ἰδοὺ οἱ μόνες σχετικές μὲ αὐτὸ τὸ ζήτημα πληροφορίες ποὺ μπόρεσε νὰ λάβῃ ἀπὸ τὶς σημειώσεις καὶ τὶς παρατηρήσεις τοῦ κυβερνήτη τοῦ Λ ά ν τ λ ο ρ δ, ὡς τὴν ἡμέρα τῆς καταστροφῆς:

Τὸ καράβι ἐπλησίαζε τὴν Μπαταβία, ὅταν τὸ βρῆκε ἡ μεγάλη τρικυμία. Ἔξη ὁλόκληρα ἡμερονύκτια ἐπάλαιβε μὲ τὰ κύματα καὶ τοὺς ἀνέμους, ποὺ τὸ εἶχαν βγάλει βέβαια ἀπὸ τὸ δρόμο του καὶ τὸ ἔσπρωχναν ὁλοένα πρὸς τὰ νοτιοανατολικά. Τὴν παραμονὴ τοῦ ναυαγίου, ὁ κυβερνήτης εἶχε κάμει τὸν ἀκόλουθο προσδιορισμὸ τοῦ γεωγραφικοῦ σημείου: 13°40' νότιο πλάτος· 114°5' ἀνατολικὸ μῆκος ἀπὸ τὴ νῆσο Φέρρο τῶν Καναρίων.

Ἐπειδὴ ὁ ἄνεμος φυσοῦσε ἐξακολουθητικὰ καὶ σταθερὰ βόρειος, μποροῦσε νὰ παραδεχθῆ κανεὶς πὼς τὸ μῆκος αὐτὸ δὲν εἶχε ἀλλάξει πολύ. Ὥστε κρατώντας τὸν μεσημβρινὸ στὴν ἑκατοστὴ δέκατη τέταρτη μοῖρα, —καὶ τόσο θὰ ἦταν ἀπάνω κάτω,— ὁ κ. Ζερμάττ κατώρθωσε νὰ προσδιορίση καὶ τὸ πλάτος, μὲ μιὰ παρατήρησι ποὺ ἔκαμε μὲ τὸν ἑ ξ ά ν τ α, καὶ νὰ φθάση στὸ συμπέρασμα ὅτι τὸ Λ ά ν τ λ ο ρ δ μόνον ἔξη μοῖρες περίπου εἶχε ξεμακρύνει, (ἑκατὸ χιλιόμετρα), καὶ ὅτι ἡ ἀκτὴ τοῦ Ζελτχάϊμ μποροῦσε νὰ περιλαμβάνεται μεταξὺ τοῦ δεκάτου ἑνάτου καὶ τοῦ εἰκοστοῦ παράλληλου κύκλου.

(Συνέχεια εἰς τὸ ἑπόμενο)

Μικρὴ Ἐγκυκλοπαιδεία

ΕΝΑΣ ΚΡΥΜΜΕΝΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΓΟΒΟΥΝΑ ΤΗΣ ΓΡΟΙΛΑΝΔΙΑΣ

Ἐὰν μπορούσατε νὰ ἐπισκεφθῆτε τὰ διάφορα μουσεῖα τῆς Εὐρώπης, ὅπου εἶναι ἐκτεθειμένα διάφορα κοστούμια καὶ ἄλλα ἀντικείμενα τοῦ παληοῦ καιροῦ, ἤτοι μαντώ, πανταλόνια, γιλέκα, σακκάκια, καπέλλα καὶ λοιπά, θὰ δυσκολευόσαστε ἴσως νὰ πιστέψετε ὅτι ὅλα αὐτὰ βρέθηκαν τελευταίως κάτω ἀπὸ τὰ παγόβουνα τῆς Γροιλανδίας. Καὶ νὰ πῶς ἐξηγεῖται τὸ φαινόμενον. Ἡ Γροιλανδία ἦταν πρὶν ἀπὸ χιλιάδες χρόνια ἕνα νησὶ ἀκατοίκητο καὶ ἔρημο. Μεγάλοι ὄγκοι πάγου τὸ σκέπαζαν σχεδὸν ὁλόκληρο. Κανεὶς ποτὲ ἄνθρωπος δὲν εἶχε φανῆ στὶς ἀκτὲς τοῦ νησιοῦ. Ἔτσι πολικαὶ ἄρκτοι καὶ ἀλώπεκες, ὅπως καὶ οἱ φώκιες, ζοῦσαν μέσα στὴ μεγαλείτερη εὐτυχία τους. Κατὰ τὸ τέλος ὅμως τοῦ δου αἰῶνος μερικὲς οἰκογένειες Ἐσκιμώων, προερχόμενες ἀπὸ τὰ βόρεια τῆς Ἀσίας μέρη, ἦλθαν καὶ ἐγκατεστάθησαν σ' αὐτὸ τὸ ἐρημονήσι, ἀφοῦ διήνυσαν τὴ μακρινὴ ἀπόστασι μὲ εἰδικὰ ἕλκηθρα... Σιγὰ-σιγὰ οἱ Ἐσκιμῶοι αὐτοὶ γυρεύοντες κυνῆγι καλὸ καὶ ἐδάφη γιὰ νὰ ἁπλωθοῦν, κατέληξαν νὰ κάμουν ὅλο τὸ γῦρο τοῦ νησιοῦ. Ἀλλὰ μὴ εὑρόντες οὔτε κυνῆγι, οὔτε ἄλλο τίποτε, ποὺ ζητοῦσαν, ἐσκέφθησαν νὰ τὸ ἐγκαταλείψουν καὶ νὰ ἐπιστρέψουν ἀπ' ὅπου ἦλθαν. Ὕστερα ἀπὸ μερικὲς ἑκατοντάδες ἐτῶν, οἱ πρῶτοι ἀληθινοὶ ἄποικοι τῆς Γροιλανδίας, ποὺ πῆγαν πράγματι μὲ σκοπὸ νὰ κατοικήσουν ἐκεῖ, ἦσαν οἱ Εὐρωπαῖοι.

Τὸ 983 ὁ Νορβηγὸς Ἔρικ ὁ Κόκκινος, ἀναχωρήσας ἀπὸ τὴν Ἰσλανδία, ἀνεκάλυψε γρήγορα τὴ Γροιλανδία καὶ ἔδωσε σ' αὐτὴν τὸ ὄνομά του ποὺ σημαίνει «Γῆ πράσινη».

Στὸ νησὶ ὅμως προσείλκυσε καὶ πολλοὺς ἀπὸ τοὺς συμπατριῶτας του. Ἔτσι ἀργότερα καὶ πρὸς τὸ ἀνατολικὸ μέρος τῆς νήσου ἱδρύθη ἡ μεγαλείτερη ἀποικία ποὺ ἐξακολουθεῖ καὶ ἕως σήμερα ἀκόμη νὰ εἶναι ἡ πιὸ κατοικημένη ἀπὸ ὅλες τὶς ἄλλες ποὺ ἔγιναν μετέπειτα.

Κατὰ τὸν 11ον αἰῶνα ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀποίκων εἶχεν αὐξηθῆ καταπληκτικά, φθάσας τὰς 5.000 περίπου ψυχάς. Οἱ ἄποικοι αὐτοί, ὄντες ἄνθρωποι πολιτισμένοι, δὲν ἄργησαν νὰ ἱδρύσουν ἐπαύλεις, νὰ κτίσουν ἐκκλησίες καὶ μοναστήρια καὶ νὰ φυτεύσουν ἀκόμα καὶ ὡρισμένα δένδρα. Εἶχε μάλιστα τὸ νησὶ καὶ τὸν ἐπίσκοπό του διωρισμένο ἀπὸ τὸν Πάπα. Τὰ ταξίδια ὅμως ἀπὸ τὴν Εὐρώπη ἐξακολουθοῦσαν νὰ εἶναι πολυδάπανα καὶ ἐπικίνδυνα. Στὰς ἀρχὰς τοῦ 14ου αἰῶνος ἐνέσκηψε στὴ Δανιμαρκία καὶ στὴ Νορβηγία ἡ χολέρα, ποὺ ἀπεδεκάτιζε τοὺς κατοίκους.

Ἀπὸ τότε τὸ νησὶ δὲν ἀκούσθηκε καθόλου καὶ πολλοὶ ἀμφέβαλλαν καὶ γιὰ τὴν ὕπαρξί του. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ὅμως αὐτὴν τῆς σιωπῆς καὶ τοῦ μυστηρίου ποὺ ἐκάλυπτε τὸ μακρινὸ νησί, εἶχε γίνει μιὰ νέα ἐπιδρομὴ Ἐσκιμώων. Οἱ ἐπιδρομεῖς φθάσαντες σ' αὐτὸ ἐπεδόθησαν σὲ σφαγὰς καὶ λεηλασίες κηρύξαντες ἀπηνῆ πόλεμον κατὰ τῶν ἐγκατασταθέντων καὶ λησμονηθέντων σχεδὸν στὸ νησὶ Εὐρωπαίων. Οἱ Ἐσκιμῶοι ἐπεβλήθησαν μὲ τὴν ἀγριότητά τους καὶ κατώρθωσαν νὰ κυριεύσουν τὴν Γροιλανδία, ὅπως ἀπαράλλακτα ἔκαμαν καὶ οἱ βάρβαροι Φράγκοι μαζὶ μὲ ἄλλες φυλὲς ποὺ ἐκυρίευσαν τὴν ἀρχαία Γαλατία, εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ μεσαίωνος.

Ἡ κυριαρχία τῶν Ἐσκιμώων βάσταξε 200 χρόνια. Κατὰ τὸν 17ον αἰῶνα οἱ Δανοὶ ἐνδιεφέρθησαν ἐκ νέου γιὰ τὴν τύχη τοῦ νησιοῦ. Τὸ ἀνεκάλυψαν ἀκόμα μιὰ φορὰ καὶ βρῆκαν τώρα σ' αὐτὸ ὅλα τὰ λείψανα τῶν προγόνων τους, ἤτοι τὶς ἐκκλησίες, τὶς ἐπαύλεις, τὰ ἐνδύματα καὶ ἄλλα. Τὰ τελευταῖα χρόνια, νέαι ἀνασκαφαὶ ποὺ ἔγιναν, ἀπεκάλυψαν καὶ ἄλλα ὑπολείμματα τέχνης, τὰ ὁποῖα εἶχαν τότε φέρει οἱ Νορβηγοὶ ἀπὸ τὴν πολιτισμένην Εὐρώπην.

Τί ἐστοίχισεν ἡ ἀνακάλυψις τῆς Ἀμερικῆς

Ὅταν ὁ Κολόμβος ἀνεχώρησε στὰ 1492 διὰ νὰ ἀνακαλύψη τὸν Νέον Κόσμον, ἔλαβε τὰ κεφάλαια ποὺ ἐχρειάσθη διὰ τὸ τολμηρὸν αὐτὸ ταξίδι ἀπὸ τὸν Βασιλέα τῆς Ἰσπανίας. Πολλοὶ εἰδικοὶ βεβαιώνουν ὅτι τὸ ταξίδι αὐτὸ τοῦ Κολόμβου ἐστοίχισε στὸ Βασιλέα πολλὰ ἑκατομμύρια φράγκα. Τὰ τρία πλοῖα: ἡ «Σάντα Μαρία», ἡ «Νίνα» καὶ ἡ «Πίντα» διὰ νὰ κατασκευασθοῦν καὶ νὰ γίνουν καθ' ὅλα ἕτοιμα διὰ τὸν πλοῦν, ἐκόστισαν τὸ ἰσότιμον τῶν 4.000 πεζὸ (χρημάτων Ἀργεντινῶν), ἤτοι περὶ τὰς 24.000 φράγκα, μαζὶ δὲ μὲ τὰ χρήματα τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τοῦ προσωπικοῦ ἀνέρχονται εἰς 70.000 φράγκα.

ΤΟ ΨΑΡΕΜΑ

Ἡ «ΝΕΟΛΑΙΑ» εὐχαρίστως ἀφιερώνει εἰδικὴν σελίδα διὰ τὴν ἁλιείαν, ἕνα κλάδον ὁ ὁποῖος ἤρχισε καὶ αὐτὸς νὰ προσέχεται καὶ νὰ ἐνισχύεται καὶ νὰ ὀρθοποδῇ κάτω ἀπὸ τὴν πνοὴν τοῦ Νέου Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου, ἀποτελῶν μαζὶ μὲ τὴν γεωργίαν ἕνα σπουδαῖον παράγοντα τοῦ ἐθνικοῦ μας πλούτου.

Εἰδικὸς ἰχθυολόγος θὰ δώσῃ τὴν ἱστορίαν τῆς ἁλιείας καὶ μαζὶ ὅσα ἀφοροῦν τὴν τέχνην τοῦ ψαρέματος.

Ἡ ἁλιεία διὰ μέσου τῶν αἰώνων

Ἡ ἁλιεία, ὅπως καὶ τὸ κυνήγι, ὑπῆρξαν αἱ ἀρχαιόταται καὶ αἱ περισσότερον πρωτογενεῖς τέχναι τοῦ ἀνθρώπου. Οἱ πρῶτοι ἄνθρωποι, ὅπως καὶ πολλοὶ ἄγριοι λαοὶ τῆς σημερινῆς ἐποχῆς, ἔτρωγαν τὰ ψάρια ποὺ ἔρριχναν τὰ κύματα στὴν ξηράν. Ἀργότερα τὰ ἔπιαναν ζωντανὰ μὲ τὰ χέρια, μπαίνοντας στὸ νερὸ ἢ σκάπτοντας κατὰ τὸν χειμῶνα τρῦπες στοὺς πάγους, κάτω ἀπὸ τοὺς ὁποίους εὕρισκαν τὰ ψάρια.

Ἁλιευτικὰ ὄργανα ἄρχισαν νὰ μεταχειρίζωνται μόνον ἀπὸ τοῦ τέλους τῆς τεταρτογενοῦς περιόδου. Εἰς τὰς ἀρχὰς μετεχειρίσθησαν αἰχμηρὰ ἐργαλεῖα, τὰ ὁποῖα κατεσκεύαζαν ἀπὸ πυρολίθους ἢ ὀστᾶ, καὶ κατόπιν μετεχειρίσθησαν τὰ καμάκια. Τὰ πρῶτα ἄγκιστρα ἀνεφάνησαν κατὰ τὴν νεολιθικὴν ἐποχὴν καὶ ὀλίγον ἀργότερον, κατὰ τὴν ἰδίαν ἐποχήν, καὶ τὰ δίκτυα. Ἴχνη παναρχαίων δικτύων εὑρέθησαν εἰς τὸ Robenhausen.

Τὰ δίκτυα ἦσαν κατασκευασμένα ἀπὸ λινάρι καὶ ἔφερον ἀντὶ φελλῶν κομμάτια ξύλου κουκουναριᾶς καὶ ἀντὶ μολυβιῶν διάτρητα λιθάρια.

Διάφορα ἦσαν τὰ ψάρια ποὺ ἐψάρευαν οἱ ἀρχαιότατοι πρόγονοί μας. Ὁ Steenstrup καὶ ὁ Worsaae ἐμελέτησαν τὰ πρὸς τὴν Βαλτικὴν θάλασσαν παράλια τῆς Δανίας, ὅπου εὗρον ἐντὸς σωροῦ χωμάτων ὑπολείμματα τροφῶν ἀνθρώπων τῆς λιθίνης ἐποχῆς. Αὐτὰ τὰ ὑπολείμματα ἀπετελοῦντο ἀπὸ ὄστρακα, σκελετοὺς ψαριῶν, ὀστᾶ ἐλάφων, ἀγριοχοίρων, λύκων, ἄρκτων, διαφόρων πτηνῶν κ.τ.λ. Ἡ ἔκτασις τῶν ὑπολειμμάτων τούτων ἦτο 350 περίπου μέτρων καὶ τὸ ὕψος των 3 μέτρων. Παρόμοια ὑπολείμματα εὑρέθησαν καὶ σὲ μερικὰ παράλια τῆς Μεσογείου θαλάσσης, εἰς τὴν Πορτογαλλίαν, τὴν Σκωτίαν, τὴν Μασσαχουσσέτην καὶ τὴν Νότιον Ἀμερικήν.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καταφαίνεται ὅτι ἡ ἁλιεία ἐξησκεῖτο [illegible] κατὰ τὴν ἀρχαιότητα, καθὼς πιστοποιεῖται ἀπὸ τὰς ἀναπαραστάσεις τὰς ἀπεικονισμένας εἰς διάφορα Αἰγυπτιακὰ μνημεῖα καὶ Ἰνδικὰς κρύπτας.

Πολλοὶ ἀρχαῖοι συγγραφεῖς ἀναφέρουν ἐκτενῶς διὰ τὴν ἁλιείαν, ὅπως ὁ Ὅμηρος εἰς πολλὰ μέρη τῆς Ὀδυσσείας, ὁ Ἡσίοδος καὶ ἄλλοι πολλοί.

Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ἐθεώρουν τὴν ἁλιείαν ὡς τὴν πλέον ἐπικερδῆ τέχνην καὶ διὰ τὸν λόγον αὐτὸν εἶχον ἐγκαταστήσει εἰς τὸ Βυζάντιον, τὴν Σινώπην καὶ εἰς ἄλλας ἀκτὰς τοῦ Εὐξείνου Πόντου μεγάλους σταθμοὺς διὰ τὸ πάστωμα τῶν ἰχθύων.

Καὶ οἱ Ρωμαῖοι, ἐπίσης, ἰδιαιτέρως ἐφρόντιζαν διὰ τὴν ἁλιείαν, διότι καὶ κατὰ τὰ ἰδιωτικὰ καὶ κατὰ τὰ δημόσια γεύματά των ἔτρωγαν ἐν ἀφθονίᾳ ψάρια. Διὰ τὰς ἐργασίας τῶν ἰχθυοτροφείων των διετήρουν χιλιάδας δούλων. Ἐψάρευαν δὲ ἀπὸ τῶν Στηλῶν τοῦ Ἡρακλέους μέχρι τῆς Βρεττάνης πρὸς βορρᾶν, καὶ πρὸς νότον μέχρι τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Συρίας.

Διὰ τὴν ἁλιείαν οἱ ἀρχαῖοι Ρωμαῖοι ἐχρησιμοποίουν ἄγκιστρα, ἁρπάγας, καμάκια καὶ δίκτυα. Ὁ Αἰλιανός, ὁ Κολουμέλλας καὶ ὁ Κασσιανὸς περιγράφουν λεπτομερῶς τὸν τρόπον τῆς ἁλιείας καὶ τὰ ἁλιευτικὰ ὄργανα. Ὁ Ὀππιανὸς ἀναφέρει ὅτι ἡ διὰ τῶν πυρῶν ἁλιεία ἦτο λίαν διαδεδομένη. Ὁ Κικέρων ἀναφέρει τὰ περίφημα ἰχθυοτροφεῖα τοῦ αὐτοκράτορος Κλαυδιανοῦ, τὰ ὁποῖα περιελάμβανον καὶ ἰχθῦς ἐξωτικῶν χωρῶν. Ὁ Λούκουλλος, ὁ ὁποῖος ἔμεινε παροιμιώδης διὰ τὴν γαστριμαργίαν του, ἐπρομηθεύετο διὰ τὰ γεύματά του ψάρια τὰ ὁποῖα ἐψάρευαν εἰς τὸν ποταμὸν Βόλγαν (Ρωσσία) καὶ πολλὰ εἴδη ἐνεκλιμάτισεν εἰς τὰ ἀπέραντα ἀκουάριά του (ἐνυδρεῖα).

Πολλοὶ Ρωμαῖοι συγγραφεῖς ἐσατίρισαν τὴν ἁλιείαν. Ὁ Ἰουβενάλης ἐδημιούργησε τὶς πιὸ δηκτικὲς σάτιρές του λαβὼν ὡς θέμα τὴν ἱστορίαν τοῦ «ρύακος τοῦ Δομιτιανοῦ». Εἰς τὸ «Σατιρικόν» του ὁ Πετρώνιος γράφει γενικῶς περὶ ἁλιείας καὶ ἰδίως διὰ τὰ «περίεργα γοῦστα» τῶν Ρωμαίων διὰ τὰ ψάρια.

(Συνέχεια εἰς τὸ ἑπόμενον).

Τὸ ψάρεμα γιὰ ἐμᾶς τοὺς Ἕλληνες, ποὺ ὁλόκληρη ἡ χώρα μας βρέχεται ἀπὸ θάλασσα, πρέπει νὰ ἀποτελῇ μιὰ ἀπὸ τὶς διασκεδαστικώτερες ἀπασχολήσεις μας.

Ὁ καθένας ἢ ἡ καθεμιά σας μπορεῖτε νὰ γίνετε εὔκολα ἕνας καλὸς ἐρασιτέχνης ψαρᾶς. Γι' αὐτὸ δὲν χρειάζονται οὔτε πολλὲς γνώσεις, οὔτε μεγάλος κόπος, ἀρκεῖ λίγη καλὴ θέλησις καὶ πολλὴ ὑπομονή.

Ὅπως γιὰ κάθε [illegible]ία, ἔτσι καὶ γιὰ τὸ [illegible] ζομε ἀπ' αὐτὰ ποὺ ἀναφέρομε πιὸ κάτω καὶ τὰ ὁποῖα εἶναι

ΤΟ ΑΓΚΙΣΤΡΙ

Τοῦτο ἀποτελεῖται ἀπὸ ἕνα μικρὸ κυρτὸ γάντζο, ὁ ὁποῖος καταλήγει σὲ αἰχμηρὴ ἄκρη ποὺ λέγεται [illegible] ρας ἢ κεντρίδι. Ἀπ' τὴν ἐπάνω [illegible] μὲ τ' ἁρμίδι καὶ [illegible] με τὸ δόλωμα. Κάθε ἀγκίστρι ἀποτελεῖται ἀπὸ τρία μέρη: τὴν λαβή, τὸν ἀγκῶνα καὶ τὸν [illegible] ἢ κεντρίδι. Τ' ἀγκίστρι εἶναι συνήθως κατασκευασμένο ἀπὸ χάλυβα. Ἀπ' τοὺς [illegible] φέρω τοὺς κυριώτερους:

α') Ἀγκίστρι μὲ τρίχα. Αὐτοῦ τοῦ εἴδους τ' ἀγκίστρι εἶναι μεγάλο καὶ [illegible] γιὰ τὸ ψάρεμα μεγάλων ψαριῶν. Γιὰ νὰ δέσωμε τ' ἀγκίστρι αὐτὸ περνᾶμε τὴν τρίχα τ' ἁρμιδιοῦ δυὸ φορὲς [illegible] καὶ στὴν ἄκρη δένομε [illegible]

β') Ἀγκίστρι μὲ τρ[illegible] [illegible] τὰ δυὸ ἄκρες [illegible]

γ') Ἀγκίστρι μὲ πλατυσμένη λαβή. Κρατᾶμε τ' ἀγκίστρι μὲ τὰ δυὸ δάκτυλα, τὸν ἀντίχειρα καὶ τὸν δείκτη τοῦ ἀριστεροῦ χεριοῦ, καὶ κατὰ τέτοιο τρόπο ὥστε ὁ ἀντίχειρας ν' ἀγγίζῃ τὸ [illegible] ν' ἀγγίζῃ τὴν λαβίδα. Ὕστερα τοποθετοῦμε στὴ λαβίδα διπλωμένη τὴν τρίχα καὶ κατὰ τέτοιον τρόπο ὥστε νὰ σχηματίζῃ δακτυλίδι, κατόπιν παίρνομε ἀπ' τὴν ἄκρη της τὴν τρίχα καὶ τὴν τρίβομε γύρω ἀπ' τὴν λαβίδα, ὥστε τὸ πρῶτο δίπλωμα νὰ συμπέσῃ μὲ τὸ [illegible] καὶ τέλος περνᾶμε τὴν ἄκρη ἀνάμεσα ἀπ' τὸ πρῶτο δακτυλίδι ποὺ σχηματί[illegible]

Πῶς δένομε τὸ ἀγκίστρι

ΟΙ ΦΕΛΛΟΙ

[illegible] ὄργανα τοῦ ἁρμιδιοῦ γιατὶ αὐτὸς μᾶς δείχνει πότε πρέπει νὰ τραβήξωμε τ' ἀγκίστρι γιὰ νὰ πιασθῇ ἀσφαλῶς τὸ ψάρι [illegible] λωμα. Συνήθως ὁ ἐπιπλωτὴρ κατα[illegible] φελλὸ [illegible] ἕνα φτερὸ ἀπὸ χῆνα ἢ ἕνα κομμάτι ἀπὸ καλάμι. Ὁ φελλὸς πρέπει νὰ εἶναι γερός, χωρὶς τρῦπες καὶ ὅσο τὸ δυνατὸν ἐλαφρός. Ὅταν διαλέξωμε τὸν κατάλληλο φελλό, τρυπᾶμε αὐτὸν στὸ κέντρον ἀπὸ τὴ μιὰ ἄκρη ὡς τὴν ἄλλη [illegible] Τέλος δένομε στὶς ἄκρες τοῦ φελλοῦ ἀπὸ ἕνα κόμπο γιὰ νὰ στερεωθῇ καλὰ ὁ φελλὸς ἐπάνω στ' ἁρμίδι.

Τὰ πράγματα ποὺ χρησιμοποιοῦμε

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΕΡΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ ΠΡΩΤΗΣ ΑΝΑΓΚΗΣ

Τὰ ρολόγια

Ὁ Βιτρούβιος, Λατῖνος ἀρχιτέκτων, ἀποδίδει στὸν Κτησίσιον, Ἕλληνα μηχανικόν, ὁ ὁποῖος ζοῦσε στὴν Ἀλεξάνδρεια 150 χρόνια πρὸ Χριστοῦ, τὴν ἐφεύρεσι τῆς κλεψύδρας, ποὺ ἦταν τρόπον τινὰ τὸ πρῶτο εἶδος ρολογιοῦ, τὸ ὁποῖον κατεσκεύασεν ὁ ἄνθρωπος γιὰ νὰ μετρᾷ τὸν χρόνο. Δὲν φαίνεται ὅμως νάχη δίκηο ὁ Βιτρούβιος· γιατί ὁ Πλάτων ποὺ ἔζησε τὸν 4ον π. Χ. αἰῶνα, γυρίζοντας ἀπὸ ἕνα ταξίδι ἔφερε μαζί του στὰς Ἀθήνας

μιὰ κλεψύδρα. Ὥστε οἱ κλεψύδρες πρέπει νὰ παραδεχθοῦμε πὼς ὑπῆρχαν πρὶν νὰ γεννηθῇ ὁ Κτησίσιος.

Οἱ κλεψύδρες αὐτὲς ποὺ ἐδούλευαν πρῶτα μὲ τὸ νερὸ κι' ἀργότερα μὲ τὸν ἄμμο, ἐρρύθμιζαν γιὰ χιλιετηρίδες ὁλόκληρες τὴν ζωὴ τῶν ἀρχαίων λαῶν. Καὶ στὴν ἀρχαία Ἑλλάδα οἱ ρήτορες ἦσαν ὑποχρεωμένοι νὰ συμβουλεύωνται ὅταν ἀγόρευαν τὴν κλεψύδρα ποὺ δὲν τοὺς ἐπέτρεπε νὰ φλυαροῦν.

Τὰ πρῶτα μηχανικὰ ρολόγια ἐνεφανίσθησαν στὶς ἀρχὲς τοῦ 14ου αἰῶνος. Ἦσαν πελώρια καὶ ὄχι τόσο μεγάλης ἀκριβείας. Γι' αὐτὸ οἱ ἄνθρωποι ἐπὶ πολὺν καιρὸν ἀκόμα μετὰ τὴν ἐφεύρεσί τους ἐξακολουθοῦσαν νὰ προτιμοῦν τὴν χρῆσι τῆς κλεψύδρας.

Μέχρι τοῦ 1656 ἀκόμα, οἱ καθηγηταὶ τῆς παρισινῆς Σορβόννης ἐκανόνιζαν τὴν διάρκεια τῶν παραδόσεών τους σύμφωνα μὲ τὴν κλεψύδρα ποὺ εἶχαν ἐπάνω στὴν ἕδρα τους.

Ἐπὶ τέλους, μὲ τὸν καιρό, κατώρθωσαν οἱ ἄνθρωποι νὰ τελειοποιήσουν τὸν μηχανισμὸ τῶν ὡρολογίων καὶ καθ' ὅλη τὴν διάρκεια τοῦ 17ου αἰῶνος νὰ κατασκευάζουν περίφημα «μοντέλα» ἐξαιρετικῆς κομψότητος καὶ τέχνης.

Τὸ κρεββάτι

Ποιὸς δὲν ξέρει τὴν ἱστορία τῆς ζωῆς τοῦ βαθυπλούτου Κροίσου, ποὺ πέθανε ἀθλιώτατα φωνάζοντας τὸ ὄνομα τοῦ Σόλωνος, ὁ ὁποῖος στὴν ἐποχὴ τοῦ μεγάλου του πλούτου τοῦ εἶχε προφητεύσει τὸ θλιβερόν του τέλος; Ὁ Κροῖσος, ξαπλωμένος μιὰ μέρα ἐπάνω στὸ λαμπρὸ γιορτινό του κρεββάτι, εἶχε δεχθῆ τὸν σοφὸν τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος Σόλωνα καὶ βλέποντάς τον νὰ μὴ θαμπώνεται ἀπὸ τὴν τόση χλιδὴ καὶ πολυτέλεια τοῦ μεγάρου του, τὸν ρώτησε ξαφνα:

— Εἶδες ποτέ σου ἄλλον ἄνθρωπο πιὸ εὐτυχισμένο ἀπὸ μένα;

Ὁ Σόλων τότε τοῦ ἀποκρίθηκε μὲ τὴν ἱστορικὴ φράσι:

— Οὐδένα πρὸ τοῦ τέλους μακάριζε.

Ἡ πολυτέλεια καὶ ἡ εὐμάρεια αὐτὴ ὅμως ἦταν κτῆμα ὀλίγων μόνον πλουσίων ἀρχόντων καὶ ἡγεμόνων. Οἱ μεσαῖες τάξεις τῆς ἀρχαιότητος, ποὺ οἱ ὅροι τῆς ζωῆς τους ἦσαν λιγώτερο εὐνοϊκοὶ ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς τῶν συγχρόνων ἀντιστοίχων τάξεων, δὲν εἶχαν κἂν κρεββάτια γιὰ νὰ κοιμηθοῦν!

Μετεχειρίζοντο γιὰ στρώματα καὶ μαξηλάρια ξερὰ φύλλα δένδρων ἢ ἄχυρα, ἐπάνω στὰ ὁποῖα ἔρριχναν διάφορα σκεπάσματα.

Κατὰ τὸν 15ον αἰῶνα στὰ κρεββάτια, ποὺ ἦσαν πελώρια καὶ ἐξαιρετικὰ φαρδειά, μποροῦσαν νὰ κοιμηθοῦν πολλοὶ ἄνθρωποι μαζί. Οἱ ἄρχοντες ἐξαπλώνοντο ἐπάνω σ' αὐτὰ μαζὶ μὲ τοὺς ξένους τους καὶ μὲ τὰ σκυλιά τους. Στὰ νοσοκομεῖα, τὸ «σύστημα» αὐτὸ ἔφερε μεγάλες καταστροφές, ὅταν κυρίως συνέβαινε νὰ ὑπάρχουν ἐπιδημίες πανούκλας, εὐλογίας ἢ γρίππης.

Ἡ κάλτσα

Οἱ πρόγονοί μας περπατοῦσαν μὲ γυμνὰ πόδια, ὄχι γιατὶ δὲν ἤξευραν

νὰ ντυθοῦν, ἀλλὰ γιατὶ ἔκανε πάντα ὑπερβολικὴ ζέστη στὰ δικά μας κλίματα.

Πρῶτοι οἱ νεαροὶ τῆς Δύσεως κατὰ τὸν Μεσαίωνα ἐφόρεσαν τὰ μακρυὰ «καλσόν», ποὺ καθὼς ἦσαν τελείως ἐφαρμοσμένα ἐπάνω στὰ καλοσχηματισμένα πόδια τους, τοὺς ἔδιναν ἐξαιρετικὴ κομψότητα καὶ χάρι.

Γιὰ νὰ νεωτερίσουν ὅμως, τὰ ἔκοψαν σὲ δυὸ στὸ μέρος ποὺ εἶναι τὸ γόνατο κι' ἔτσι μποροῦμε νὰ ποῦμε πὼς τὸ κομμάτι τοῦ «καλσόν» ποὺ ἄρχιζε κάτω ἀπὸ τὸ γόνατο, εἶναι ὁ πρόδρομος τῆς σημερινῆς κάλτσας.

Λένε πὼς τὶς πρῶτες πλεχτὲς κάλτσες τὶς ἐπενόησεν ὁ Ἄγγλος Οὐΐλλιαμ Ρίντερ κατὰ τὸ 1564. Ἦταν πλεγμένες μὲ μετάξι καὶ τὶς πρωτοφόρεσεν ὁ βασιλεὺς Ἐρρῖκος ὁ 2ος, στοὺς γάμους τῆς ἀδελφῆς του Μαργαρίτας μὲ τὸν δοῦκα τῆς Σαβοΐας Ἐμμανουήλ.

Κατὰ τὸ 1608 ἄρχισε νὰ γίνεται ἐπάγγελμα τὸ πλέξιμο τῶν καλτσῶν. Ὁ πρῶτος ποὺ εἰσήγαγε τὴν βιομηχανία αὐτὴ στὴν Γαλλία ἦταν ὁ Ἄγγλος Οὐΐλλιαμ Λῆ. Τὸ πρῶτο ἐργοστάσιο ἱδρύθηκε στὴν Ρουὲν καὶ ἔκανε χρυσὲς δουλειές. Ὅλοι οἱ ἐργάτες του ὅμως ἦσαν Ἄγγλοι. Ὁ Οὐΐλλιαμ Λῆ πέθανε πολὺ σύντομα καὶ οἱ ἐργάτες του, ποὺ ἔμειναν ἔτσι χωρὶς κανένα νὰ τοὺς διευθύνῃ, ἐπέστρεψαν ἀπογοητευμένοι στὴν πατρίδα τους.

Στὰ 1656 ἱδρύθηκε τὸ πρῶτο γαλλικὸ ἐργοστάσιο πλεκτῶν καλτσῶν ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Λουδοβίκου 14ου.

Ἡ βελόνα

Οἱ πρῶτες βελόνες ποὺ ἐχρησιμοποίησαν οἱ ἄνθρωποι ἦσαν εἴτε ἀπὸ μεγάλα ἀγκάθια, εἴτε ἀπὸ ψαροκόκκαλα. Αὐτὸ σημαίνει πὼς οἱ ἀρχαῖοι κάτοικοι τῆς γῆς ποὺ ἤξεραν νὰ ράβουν, ἤξεραν συγχρόνως καὶ νὰ ψαρεύουν.

Σὲ μεταγενέστερους χρόνους, στὶς ἀνασκαφὲς ξαφνα τῆς Πομπηΐας, βρῆκαν θαμμένες κάτω ἀπὸ τὴ λάβα τοῦ Βεζουβίου βελόνες σιδερένιες καὶ μπρούτζινες.

Ἀλλὰ καὶ ἡ ἱστορικὴ ἀλληγορικὴ φράσις τοῦ Χριστοῦ ποὺ εἶπεν ὅτι «εἶναι εὐκολώτερο νὰ περάσῃ κάμηλος ἀπὸ τὴν τρύπα μιᾶς βελόνας παρὰ ἕνας πλούσιος ἀπὸ τὴν πύλη τοῦ Παραδείσου», μᾶς φανερώνει ὅτι καὶ οἱ Ἑβραῖοι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἐχρησιμοποιοῦσαν τὴ βελόνα.

Ἡ βιομηχανικὴ κατασκευὴ τῆς βελόνας πρωτάρχισε στὴν Εὐρώπη στὰ 1543, ἀπὸ ἕναν Ἰνδό, ποὺ ἐγκατεστάθηκε στὴν Ἀγγλία, καὶ τελειοποιήθηκε ἀπὸ τὸν Χριστόφορο Γκρῆνιγκ κατὰ τὸ 1560.

Ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ τὰ μεταλλικὰ σύρματα μπαίνουν στὸ ἐργοστάσιο ἕως τὴ στιγμὴ ποὺ βγαίνουν ὡς τέλειες βελόνες, περισσότεροι ἀπὸ 120 διαφόρων εἰδικοτήτων ἐργάτες τὰ ἐπεξεργάζονται! Τόσο πολυσύνθετος εἶναι ἡ κατασκευὴ αὐτοῦ τοῦ τόσο ἁπλοῦ φαινομενικῶς μικροῦ ἐργαλείου.

Τὸν παληὸ καιρό, στὸ Κολλέγιο τῆς Ὀξφόρδης, ἐπικρατοῦσεν ἡ ἑξῆς συνήθεια:

Τὴν Πρωτοχρονιά, ὁ διευθυντὴς τοῦ

[illegible] ἐπρόσφερε πάντα σὲ κάθε φ[illegible] [illegible] ἀπὸ [illegible] βελόνα λέγοντας: Χ[illegible] πολλά! Πάρε αὐτὴ τὴ βελόνα καὶ κύτταξε νὰ εἶσαι στὴ ζωή σου ἐργατικὸς καὶ οἰκονόμος.

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

ΟΙ ΤΕΛΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΩΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑΤΩΝ

Ἡ αὐριανὴ Κυριακὴ εἶναι ἡ τελευταία τῶν τοπικῶν ποδοσφαιρικῶν πρωταθλημάτων. Αὔριον τελοῦνται οἱ τελικοὶ ἀγῶνες, μετὰ τοὺς ὁποίους θὰ γίνῃ ἡ ἐπίσημος κατάταξις τῶν ὁμάδων αἱ ὁποῖαι μετέσχον τῶν πρωταθλημάτων τούτων. Οὕτω εἰς τὰς Ἀθήνας ἡ ὁμὰς τοῦ Παναθηναϊκοῦ θὰ τεθῇ ἀντιμέτωπος τῆς ὁμάδος τοῦ Ἀπόλλωνος, εἰς τὸν Πειραιᾶ ἡ ὁμὰς τοῦ Ὀλυμπιακοῦ τῆς ὁμάδος τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ἡ ὁμὰς τοῦ Ἄρεως τῆς ὁμάδος τοῦ Π. Α. Ο. Κ.

Καὶ οἱ τρεῖς ἀγῶνες εἶναι μεγίστου ἐνδιαφέροντος, διότι μετέχουν τούτων αἱ πρωταθλήτριαι τῆς παρελθούσης περιόδου: τοῦ Ἀπόλλωνος (Ἀθηνῶν), Ὀλυμπιακοῦ (Πειραιῶς) καὶ Π.Α.Ο.Κ. (Θεσσαλονίκης). Ἀπὸ τὸν ἀγῶνα Παναθηναϊκοῦ - Ἀπόλλωνος δὲν πρόκειται νὰ κριθῇ ἡ τύχη τοῦ Ἀθηναϊκοῦ πρωταθλήματος. Καὶ νὰ ἡττηθῇ ἡ ὁμὰς τοῦ Παναθηναϊκοῦ θὰ μείνῃ πρωταθλήτρια Ἀθηνῶν χάρις εἰς τὴν εἰς τὰ σκὸρ διαφορὰν τερμάτων ποὺ ἐπέτυχε καὶ τερμάτων ποὺ ἔχασε.

Ἀπὸ τὸν ἀγῶνα ὅμως Ὀλυμπιακοῦ καὶ Ἐθνικοῦ κρίνεται ἡ τύχη τοῦ Πειραϊκοῦ πρωταθλήματος. Ἐὰν ὁ Ὀλυμπιακὸς νικήσῃ μὲ σκὸρ καλλίτερον φυσικὰ ποὺ ἐπέτυχεν εἰς βάρος του ὁ Ἐθνικὸς θὰ ἀνακηρυχθῇ πρωταθλητής. Ἐὰν ὄχι, τότε πρωταθλητὴς θ' ἀνακηρυχθῇ ὁ Ἐθνικός. Εἶναι ἑπόμενον λοιπὸν οἱ τελικοὶ αὐτοὶ ἀγῶνες νὰ προκαλέσουν ἀμέριστον τὸ ἐνδιαφέρον τῶν φιλάθλων μας, ὄχι μόνον τῶν τριῶν μεγάλων ἀθλητικῶν μας κέντρων, ἀλλὰ καὶ ὅλων τῶν ἀθλητικῶν κέντρων τοῦ τόπου.

Αἱ πρωταθλήτριαι τῶν τριῶν πόλεων θὰ διεκδικήσουν ἐν συνεχείᾳ τὰ πρωταθλήματα τῶν περιφερειῶν των καὶ τὴν τιμὴν νὰ διεκδικήσουν διακρινόμεναι εἰς τὰ περιφερειακὰ πρωταθλήματα τὸν τίτλον τοῦ Ποδοσφαιρικοῦ πρωταθλήματος Ἑλλάδος.

Ο ΡΑΓΑΖΟΣ ΕΠΙΔΟΞΟΣ ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΗΣ ΤΟΥ 1940

Ὁ δρομεύς μας δρόμων μεγάλης ἀποστάσεως Ραγάζος, μετὰ τὴν ὑπέρογον ἐπιτυχίαν του εἰς τοὺς Βαλκανικοὺς ἀγῶνας τοῦ Βελιγραδίου — ὑπέροχον ἐπιτυχίαν ὄχι διότι κατέβαλε τοὺς ἀντιπάλους του, μετρίας ἀξίας, ἀλλὰ διότι ἐπέτυχε ρεκὸρ διεθνὲς — δὲν ἐνεθουσίασε μόνον τοὺς φιλάθλους μας, ἀλλὰ ἀπησχόλησεν ἐπανειλημμένως καὶ τοὺς ξένους φιλάθλους καὶ δὴ τοὺς εἰδικοὺς τούτων.

Οὕτω ὁ Νοῦρμι, ὁ ἄνθρωπος - μηχανή, ὅπως τὸν ὠνόμασαν διὰ τὰ καταπληκτικά του ρεκὸρ εἰς τοὺς δρόμους ἀντοχῆς, ἔγραψεν εἰς ἐφημερίδα τοῦ Ἑλσίνκι, ἀναφερόμενος εἰς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας τοῦ 1940, ὅτι τὰ μικρὰ ἀθλητικὰ κράτη εἰς τοὺς ἀγῶνας αὐτοὺς θὰ παρουσιάσουν ἐκπλήξεις, ἀναφέρει δὲ ὡς μικρὰ κράτη ποὺ θὰ ἐκπλήξουν τὴν Ὁλλανδίαν, τὴν Οὐγγαρίαν καὶ τὴν Ἑλλάδα.

Σχετικῶς μὲ τὴν Ἑλλάδα γράφει ὅτι ὁ ἀθλητισμός της θὰ ἐμφανισθῇ ἐπιβλητικὸς χάρις εἰς μερικοὺς ἀθλητάς της μεγάλης κλάσεως. Ἀναφέρει δὲ ὡς τοιούτους ἀθλητὰς τὸν Σύλλαν, τὸν Παλαμιώτην καὶ τὸν Ραγάζον. Διὰ τὸν Ραγάζον συγκεκριμένως ὁ μεγάλος ἀθλητὴς γράφει ὅτι τὸν θεωρεῖ καὶ ἐπίδοξον Ὀλυμπιονίκην τοῦ 1940.

«Τὸ ρεκόρ του, λέγει, εἰς τὴν Ὀλυμπιάδα τῆς Χερσονήσου τοῦ Αἵμου προδίδει ὅτι ὁ ἀθλητὴς αὐτὸς εἶναι μεγάλης κλάσεως καὶ μαχητικότητος».

ΜΕΓΑΛΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΕΟΡΤΑΣ

Εὐτυχῶς οἱ φίλαθλοι τῶν Ἀθηνῶν, τοῦ Πειραιῶς καὶ τῆς Θεσσαλονίκης θὰ παρακολουθήσουν κατὰ τὴν περίοδον τῶν ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Νέου Ἔτους μεγάλους ποδοσφαιρικοὺς ἀγῶνας τῶν καλλιτέρων μας ποδοσφαιριστῶν πρὸς τοὺς ἄσσους τοῦ ποδοσφαίρου τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης, τοὺς πρωταθλητὰς τοῦ Οὑγγρικοῦ ἐπαγγελματικοῦ ποδοσφαίρου.

Ἡ Οὑγγρικὴ ὁμὰς «Φερεντσβάρος» — θρυλικὴ γιὰ τοὺς φιλάθλους τῶν παλαιοτέρων ἐτῶν, διότι ἔδωσεν εἰς τὸ γήπεδον τοῦ Παναθηναϊκοῦ ἄθαστα παιγνίδια — θὰ ἔλθῃ διὰ τοὺς ἀγῶνας αὐτούς. Εἶναι δὲ τόσον ἰσχυρά, ὥστε ἀπεκλείσθη κάθε ἰδέα ἀντιμετωπίσεώς της ἀπὸ ὁμάδας Συλλόγων.

Θὰ συγκροτηθοῦν μικταὶ ὁμάδες τῶν πόλεων καὶ Ἐθνικὴ ὁμὰς διὰ νὰ ἀγωνισθοῦν κατὰ τῆς πανισχύρου ἑνδεκάδος τῶν Οὔγγρων ποδοσφαιριστῶν.

Οἱ ἕνδεκα καλλίτεροι ποδοσφαιρισταὶ τῆς πρωτευούσης θ' ἀντιμετωπίσουν τὴν Φερεντσβάρος εἰς τὸ γήπεδον τοῦ Παναθηναϊκοῦ.

Οἱ ἕνδεκα καλλίτεροι ποδοσφαιρισταὶ τῆς γείτονος θὰ τὴν ἀντιμετωπίσουν εἰς τὸ γήπεδον Καραϊσκάκη καὶ οἱ καλλίτεροι παῖκται τῶν Σωματείων Θεσσαλονίκης εἰς τὸ γήπεδον τοῦ Ἡρακλέους.

Πλὴν τῶν ἀγώνων αὐτῶν θὰ γίνῃ καὶ ἀγὼν τῆς Ἐθνικῆς ὁμάδος μας πρὸς τὴν Φερεντσβάρος. Ἡ ὁμὰς αὐτὴ θὰ συγκροτηθῇ μὲ ἐπιμέλειαν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Ποδοσφαιρικῆς Ὁμοσπονδίας ἀπὸ τοὺς καλλιτέρους ποδοσφαιριστὰς τῆς Ἑλλάδος.

Αἱ ὁμάδες Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης θὰ συγκροτηθοῦν ἀπὸ τὰς τοπικὰς ποδοσφαιρικὰς Ἑνώσεις.

ΤΑ ΠΥΓΜΑΧΙΚΑ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑΤΑ

Ὁ Χριστοφορίδης

Τὴν περασμένην Κυριακὴν ἔληξαν κανονικῶς, ὅπως κανονικώτατα ἐξειλίχθησαν καθ' ὅλην τὴν διάρκειάν των, οἱ ἀγῶνες πυγμαχικῶν πρωταθλημάτων τῆς Ἑλλάδος. Οἱ ἀγῶνες οὗτοι ἔγιναν διὰ τὴν ἀνάδειξιν τῶν πυγμάχων μας, οἱ ὁποῖοι θὰ διεκδικήσουν τὸν τίτλον πρωταθλητῶν ἀπὸ τοὺς τέως πρωτοπυγμάχους. Ἡ Ἑλληνικὴ Ὁμοσπονδία Πυγμάχων θὰ κρίνῃ βάσει τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν προκριματικῶν αὐτῶν ἀγώνων τοὺς διεκδικητὰς τῶν τίτλων.

Πάντως θεωροῦνται βέβαιοι οἱ ἀγῶνες Βασταρδῆ - Βάσση διὰ τὸν τίτλον τοῦ πρωτοπυγμάχου Ἑλλάδος ἡμιβαρέων βαρῶν καὶ Γρίσπου - Κριτσιδῆμα διὰ τὸν τίτλον τοῦ πρωτοπυγμάχου Ἑλλάδος μέσων βαρῶν.

Καὶ οἱ δύο ἀγῶνες κατὰ τοὺς κανονισμοὺς θὰ γίνουν εἰς δέκα γύρους τῶν τριῶν λεπτῶν.

Ἂς σημειωθῇ ὅτι ὁ Χριστοφορίδης, πρωταθλητὴς τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν κατηγορίαν μέσων βαρῶν καὶ ἐπίδοξος πρωτοπυγμάχος τοῦ κόσμου, τυπικῶς δὲν θὰ εἶναι πρωταθλητὴς τῆς Ἑλλάδος, διότι δὲν μετέσχε τῶν σχετικῶν ἀγώνων πρωταθλήματος. Διὰ νὰ κερδίσῃ δὲ τὸν τίτλον θὰ πρέπῃ νὰ ἔλθῃ ἐδῶ καὶ νὰ ἀγωνισθῇ μὲ τὸν πυγμάχον ποὺ θὰ καταλάβῃ τὸν τίτλον. Ἐκτὸς ἐὰν ὁ πρωταθλητὴς αὐτὸς προτιμήσῃ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸν ἀγῶνα πρὶν ἢ τὸν ἀρχίσῃ.

Εἰς τὴν αὐτὴν μὲ τὸν Χριστοφορίδην θέσιν εὑρίσκονται καὶ οἱ ἐπίσης καλοὶ πυγμάχοι μας Δ. Γρίσπος καὶ Δ. Βακιρλῆς, οἱ ὁποῖοι εὑρίσκονται, ὁ μὲν πρῶτος στὸ Παρίσι, ὁ δὲ δεύτερος εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην, χωρὶς τίτλον, τοῦ ὁποίου ἀσφαλῶς εἶναι ἄξιοι.

ΔΙΑΦΟΡΑ ΜΙΚΡΑ ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΝΕΑ

Ἡ Ἐθνικὴ ὁμὰς τῆς Ἰταλίας συνηντήθη εἰς τὴν Νεάπολιν μὲ τὴν Ἐθνικὴν Γαλλίας τὴν ὁποίαν καὶ ἐνίκησε μὲ ἕνα τέρμα ἔναντι μηδενός. Ὁ Ντοῦτσε διὰ τηλεγραφήματός του συνεχάρη τοὺς νικητὰς «διεθνεῖς» τοῦ Ἰταλικοῦ ποδοσφαίρου.

— Εἰς τὰς προπονήσεις τῶν πρωταθλητῶν μας ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Οὔγγρου προπονητοῦ τῆς Ἐθνικῆς μας ὁμάδος κ. Σίμιτσεκ προσέρχονται οἱ πλεῖστοι τῶν καλῶν ἀθλητῶν καὶ προπονοῦνται μάλιστα μὲ μεγάλην προθυμίαν καὶ ὄρεξιν.

— Εἰς τοὺς ἀγῶνας ἀνωμάλου δρόμου διὰ τὰ διάφορα πρωταθλήματα θὰ μετάσχουν ὅλοι οἱ διακεκριμένοι δρομεῖς μας μεγάλων ἀποστάσεων, ἤτοι οἱ Ραγάζος, Νίτσας, Ἀρβανίτης, Γούτης, Βαρτζάκης, Βλάχος, Κουσίδης, Στεφάνου κλπ.

Οἱ Γερμανοὶ ἀθληταὶ κατὰ τὴν

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ

νέαν άθλητικήν περίοδον θά δώσουν μεγάλους άγώνας. Μόνον έντός τοῦ Ἰουνίου θά δώσουν 8 διεθνεῖς συναντήσεις μέ ξένας ἰσχυράς άθλητικάς ὁμάδας. Ὡς γνωστόν οἱ Γερμανοί πρωταθληταί συγκροτοῦν ἑκάστοτε δύο, τρεῖς καί τέσσαρας ἀκόμη Ἐθνικάς άθλητικάς ὁμάδας.

— Ἡ Ὀλυμπιακή Ἐπιτροπή τῆς Φινλανδίας ἀπεφάσισεν ὅπως διά τούς άθλητάς, οἵτινες θά μετάσχουν τῆς Ὀλυμπιάδος τοῦ 1940, διατεθοῦν μεγάλα οἰκήματα εἰς ὡρισμένην περιοχήν, ἥτις οὕτω θά μετατραπῆ εἰς άθλητικήν πόλιν.

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΑΝΕΜΟΠΛΑΝΟΥ ΕΙΣ ΤΗι Ε. Ο. Ν. ΒΟΛΟΥ

Ὁ ἐν Βόλῳ καπνέμπορος κ. Φόν Κλέβε δι' ἐπιστολῆς του πρός τήν αὐτόθι Ὑποδιοίκησιν τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας γνωρίζει ὅτι, κατόπιν προτάσεως τοῦ διευθυντοῦ τῆς ὑπ' αὐτόν ἑταιρείας κ.Μπενζονάνα, ἀπεφάσισε καί δωρίζει πρός τήν Ε. Ο. Ν. Βόλου ἕν ἀνεμοπλάνον (ὀλισθῆρα).

ΠΥΓΜΑΧΙΚΑ ΝΕΑ ΑΠΟ ΠΑΝΤΟΥ

Εἰς τό Νάσιοναλ Σπόρτιγκ Κλοὺμπ τοῦ Λονδίνου ὁ Ἄγγλος πρωτοπυγμάχος τῶν ἡμιμέσων βαρῶν Ρόντερικ κατέρριψε μέ νόκ - ἄουτ εἰς τόν τρίτον γῦρον τόν Γάλλον πυγμάχον τῆς ἰδίας κατηγορίας Γκουστάβ Οὐμερί.Ὁ Ἄγγλος εὑρισκόμενος εἰς ἀρίστην φόρμαν ἐπεβλήθη πλήρως ἀπό τήν ἀρχήν τοῦ ἀγῶνος, καταρρίψας δίς νόκ - ντάουν τόν ἰσχυρόν ἀντίπαλόν του κατά τόν 2ον γῦρον.

Ὁ Ρόντερικ εἰς τούς δημοσιογράφους ἐδήλωσεν ὅτι εὑρίσκεται εἰς ἄριστον φόρμαν καί ὅτι εἶναι εἰς θέσιν νά κατακτήση τόν τίτλον τῆς Εὐρώπης, πού κατέχει ἀπό πέρυσι ὁ Βέλγος Βοῦτερς.

ΚΑΙ Ο ΜΑΚ ΕΒΟΥ

Ἐξ ἄλλου εἰς τό Μάντσεστερ ὁ Ἄγγλος πρωτοπυγμάχος τῶν μέσων βαρῶν Τζάκ Μάκ Ἔβοῦ ἐπέτυχε νόκ - ἄουτ ἐπί τοῦ διεκδικητοῦ τοῦ τίτλου του Χούγκ.

Ὁ πρωταθλητής τῆς Μεγάλης Βρεττανίας ἦτο ἀσυγκρίτως καλλίτερος τοῦ τσάλλεντζέρ του καί εἰς τόν 4ον γῦρον μ' ἕνα φοβερό κροσσέ ἐξηπλώσε τόν ἀντίπαλόν του. Εἰς τόν 6ον ὅμως γῦρον μ' ἕνα δεξί σούιγκ ἐξηπλώσε τελειωτικῶς τόν ἀντίπαλόν του εἰς τό δάπεδον.

ΟΙ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Ἰταλία - Γαλλία 1 — 0

Τεσσαράκοντα χιλιάδες φίλαθλοι παρηκολούθησαν τήν παρελθοῦσαν Κυριακήν εἰς τήν Νεάπολιν τόν ποδοσφαιρικόν ἀγῶνα τῶν ἐθνικῶν ὁμάδων Ἰταλίας καί Γαλλίας, ὁ ὁποῖος καί ἔληξε μέ τήν νίκην τῆς ἰταλικῆς ὁμάδος ἐπιτυχούσης ἕν τέρμα ἔναντι οὐδενός τῆς ἀντιπάλου της. Ὁ ἀγών ἦτο ἐξαιρετικῆς κλάσεως καί αἱ φάσεις δραματικαί πρό τῶν ἑστιῶν τῶν τερματοφυλάκων Ὀλιβιέρι καί Λάνς. Ἡ ἰταλική ὁμάς εἶχε τήν ὑπεροχήν κατά τό μεγαλύτερον διάστημα τοῦ πρώτου ἡμιχρονίου, ἀλλ' ἡ γαλλική ἐπίθεσις ὑπῆρξε θαυμασία εἰς τό δεύτερον ἡμιχρόνιον καί εἰς τά πρῶτα 30 λεπτά κατά τήν διάρκειαν τῶν ὁποίων ἐβομβάρδιζε συνεχῶς τό ἀντίπαλον τέρμα τό ὁποῖον μέ μοναδικήν αὐτοθυσίαν ἐκράτησαν ἀπαραβίαστον οἱ ὀπισθοφύλακες Φόνι καί Ράβα καί οἱ μέσοι Λοκατέλλι καί Σεραντόνι. Τό μοναδικόν τέρμα τῆς συναντήσεως ἐπετεύχθη εἰς τό τριακοστόν δεύτερον λεπτόν τοῦ πρώτου ἡμιχρονίου ὑπό τοῦ ἔξω δεξιά Μπιαβάτι. Ὁ καλλίτερος παίκτης ὑπῆρξεν ὁ Φερράρι, ὁ ὁποῖος ἀπεδείχθη στρατηγός εἰς τήν ἐπίθεσιν. Καλοί ἐπίσης ὑπῆρξαν οἱ Πιόλα καί Ντέ Μαρία καί ἀπό τήν ἄμυναν οἱ Σεραντόνι, Φόνι, Ράβα καί Ὀλιβιέρι.

Ἀπό τήν γαλλικήν ὁμάδα διεκρίθησαν ἐξαιρετικά πρωτίστως οἱ Μπουμπότ καί Λάνς καί ἀκολούθως οἱ Βάντοορεν, Ματλέο καί Ζορντάν. Ὁ κεντρικός Νικολάς ἀπώλεσε δίς εὐκαιρίαν ἐπιτεύξεως τέρματος ἐξαποστείλας τήν μπάλλα ἄουτ ἀπό μικράς σχετικῶς ἀποστάσεως. Ἡ ἰταλική ὁμάς ἐσημείωσε διά τοῦ Πιόλα καί δεύτερον τέρμα εἰς τό 40' ἀλλ' ὁ διαιτητής τό κατελόγισεν ὄφ σάιτ. Εἰς τό 24 λ. τοῦ ἡμιχρονίου ὁ Κολαοῦζι ἔχασε μίαν εὐκαιρίαν ἐπιτεύξεως τέρματος.

Οἱ διάφοροι κριτικοί πού παρηκολούθησαν τόν ἀγῶνα διεπίστωσαν τήν ἐξαιρετικήν ἐξέλιξιν τοῦ γαλλικοῦ ποδοσφαίρου καί παρεδέχθησαν ὅτι ἄν οἱ Γάλλοι ἠγωνίζοντο καί εἰς τό πρῶτον ἡμιχρόνιον ὅπως ἠγωνίσθησαν εἰς τό δεύτερον, ἀσφαλῶς τό ἀποτέλεσμα θά ἦτο διάφορον.

Αἱ εἰσπράξεις τῆς συναντήσεως ἀνῆλθον εἰς 300 χιλ. λιρέττας.

Τόν ἀγῶνα διηύθυνε μέ τήν γνωστήν του ἀμεροληψίαν ὁ Βέλγος διαιτητής κ. Λάνζενους.

Αἱ ὁμάδες ἠγωνίσθησαν μέ τάς κάτωθι συνθέσεις:

Ἐθνική Γαλλίας: Λάνς (Σαίντ Ἐτιέν), Ματτλέο (Σοσό), Βαντοόρεν (Λίλλη), Ντιάν (Ράσιγκ), Ζορντάν (Ράσιγκ), Μπουμπότ (Σοσό), Βεϊνάντ (Ράσιγκ), Χάϊσσερ (Ράσιγκ), Νικολάς (Ρουέν), Μπέν Μπαρέκ (Μασσαλία), Ἀστόν (Ράσιγκ).

Ἐθνική Ἰταλίας: Ὀλιβιέρι (Λουκέζε), Ράβα (Γιουβέντους), Φόνι (Τζένοβα), Λοκατέλλι (Μιλᾶνο), Ἀντρεόλο (Μιλᾶνο), Σεραντόνι (Μπολώνια),Κολαοῦζι (Ρόμα), Φερράρι (Ἀμπροζιάνα), Πιόλα (Λάτσιο), Ντεμαρία (Ἀμπροζιάνα), Μπιαβάτι (Ρόμα).

ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑ - ΡΟΥΜΑΝΙΑ

Ὁ διά τό κύπελλον τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ διεξαχθείς εἰς Πράγαν τήν παρελθοῦσαν Κυριακήν ποδοσφαιρικός ἀγών τῶν ἐθνικῶν ὁμάδων Τσεχοσλοβακίας καί Ρουμανίας ἔληξε μέ τήν νίκην τῆς Τσεχοσλοβακικῆς ὁμάδος, ἡ ὁποία ἐσημείωσεν 6 τέρματα ἔναντι 2 τῶν Ρουμάνων. Ἡ ρουμανική ὁμάς εἰς τό πρῶτον ἡμιχρόνιον ἐκράτησε καλά καί ἠγωνίσθη πρός τήν ἀντίπαλόν της ὡς ἴση πρός ἴσην. Εἰς τό δεύτερον ὅμως ἡμιχρόνιον ἡ τσεχική ἐπίθεσις ἀγωνισθεῖσα μέ ἐξαιρετικήν ὁρμήν καί τέχνην κατώρθωσε νά ὑπερφαλαγγίση τήν ἀντίπαλον ἄμυναν.

Τό σκόρ ἤνοιξεν ὁ Μπάρατκυ εἰς τό 12ον λεπτόν, ὀλίγον δέ ἀργότερα οἱ Τσέχοι ἰσοφάρισαν διά τοῦ κεντρικοῦ Μπίτσαν. Εἰς τό τριακοστόν πρῶτον λεπτόν ὁ Λούντλ ἀνεβίβαζε τό σκόρ σέ 2 — 1 ὑπέρ τῶν Τσέχων, ὀλίγον ὅμως πρό τῆς λήξεως τοῦ ἡμιχρονίου ὁ Μποντόλα τῆς Βένους ἰσοφαρίζει. Εἰς τό δεύτερον ἡμιχρόνιον οἱ Τσέχοι ἠγωνίσθησαν μέ μεγαλυτέραν ἀκόμη ὁρμήν ἐνῶ οἱ Ρουμάνοι ἔδειξαν σημεῖα κοπώσεως. Εἰς τό ὄγδοον λεπτόν ὁ Μπίτσαν ἀνεβίβαζε τό σκόρ σέ 3-2 ἐνῶ δύο λεπτά ἀργότερα ὁ Κόπεκυ ἐσημείωνε καί τέταρτον τέρμα. Εἰς τό τέλος τοῦ ἡμιχρονίου οἱ Μπίτσαν καί Κόπεκυ ἐσημείωσαν ἕτερα δύο τέρματα ὁλοκληρώσαντες τόν θρίαμβον τῆς τσεχικῆς ὁμάδος, ἡ ὁποία κατῆλθε μέ τήν κάτωθι σύνθεσιν:

Μποῦρες (Σλάβια), Μποῦργκερ (Σπάρτα), Μποῦτσεκ (Σλάβια), Χόρτσεκ (Βικτώρια Ζίσκωβ), Λούντλ (Βικτώρια Ζίσκωβ), Ρίνα (Σπάρτα), Μπίτσαν (Σλάβια), Κόπεκυ (Σλάβια), Χόρακ (Σλάβια), Βύτλατσιλ (Σλάβια), Νέγιεντλυ (Σλάβια).

ΜΙΚΤΗ ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗΣ - ΜΙΚΤΗ ΠΑΡΙΣΙΩΝ 5—3

Ὁ εἰς τό Πάρκ ντέ Πρένς διεξαχθείς ἀγών τῶν μικτῶν ὁμάδων Βουδαπέστης καί Παρισίων ἔληξε μέ τήν νίκην τῶν Οὔγγρων ποδοσφαιριστῶν καί μέ σκόρ 5 — 3. Ὁ ἀγών ἦτο τεχνικώτατος ἑκατέρωθεν καί ἰσόπαλος κατά τό πρῶτον ἡμιχρόνιον. Εἰς τό δεύτερον ἡμιχρόνιον οἱ Οὖγγροι ἐδείχθησαν ἀποτελεσματικώτεροι τῶν Γάλλων. Ἡ ἐπίθεσις ἠγωνίσθη μέ θέλησιν καί ὁρμήν, οἱ δέ κυνηγοί ἐδείχθησαν ταχεῖς εἰς τάς ἐναλλαγάς τῆς μπάλλας καί εἰς τά σούτ των. Τά οὑγγρικά τέρματα ἐσημείωσαν οἱ Σάροσι (2), Ζένγκελλερ (2) καί Τίσκορ, τά δέ γαλλικά οἱ Σίμονυ, Μπαττέ καί Ζαττέλι.

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Αἱ Ὑποδιοικήσεις Ἀθηνῶν—Πειραιῶς

Ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος Ἀντιβασιλεὺς Παῦλος, Γενικὸς Ἀρχηγὸς τῆς Ε. Ο. Ν., θὰ παραδώσῃ αὔριον τὰς σημαίας εἰς τέσσαρας φάλαγγας τῆς Ε. Ο. Ν. εἰς ἐπίσημον τελετὴν ἐν τῷ Πεδίῳ τοῦ Ἄρεως, τὴν 11 π. μ.

Ἐπίσης ἡ Α. Β. Υ. ἡ Πριγκήπισσα Φρειδερίκη θὰ παραδώσῃ, κατὰ τὴν αὐτὴν τελετήν, τὰς σημαίας εἰς δύο φάλαγγας τῆς Ε. Ο. Ν. θηλέων.

Πρὸς τούτοις κατόπιν διαταγῆς τῆς Α. Ε. τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως καὶ Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ τῆς Ε.Ο.Ν. θὰ παραταχθοῦν αὔριον τὴν 10ην π.μ. εἰς τὸ Πεδίον τοῦ Ἄρεως, ἅπασαι αἱ μονάδες τῶν Διοικήσεων καὶ Ὑποδιοικήσεων, Ἀρρένων καὶ Θηλέων, τῶν ἑδρευουσῶν εἰς τὴν Περιφερειακὴν Διοίκησιν Πρωτευούσης, ὡς καὶ ἅπαντες οἱ Σχηματισμοὶ εἰδικοτήτων.

Τὸ γενικὸν πρόσταγμα ἀνετέθη εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ ΙΙ Γραφείου τῆς Γενικῆς Γραμματείας.

Ὁ Διευθυντὴς - Ἰατρὸς τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ» κ. Καραγιαννόπουλος προσελθὼν εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Ε. Ο. Ν., προσέφερεν εἰς τὸν Α΄ Ἐπιτελῆ κ. Μουνδρέαν δραχ. 5.000 ὑπὲρ τῆς Ε. Ο. Ν.

Η ΠΡΩΤΗ ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΤΗΣ Ε. Ο. Ν.

Τὸ Σάββατον τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος, τὴν 7.30 μ.μ., ἐδόθη εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Παρνασσοῦ» ἡ ἀναγγελθεῖσα πρώτη διάλεξις τῆς Ε. Ο. Ν. Λόχος Φαλαγγιτῶν εἶχε παραταχθῆ εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ «Παρνασσοῦ» πρὸς ἀπόδοσιν τῶν τιμῶν. Πολὺ πρὸ τῆς ὁρισθείσης ὥρας ἡ αἴθουσα εἶχε κατακλυσθῆ ἀπὸ ἀκροατάς. Ἐκ τῶν πρώτων προσῆλθον ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Α΄ Σώματος Στρατοῦ, ὁ Φρούραρχος Ἀθηνῶν, ἀνώτατοι ἀξιωματικοί, διευθυνταὶ καὶ ἀνώτατοι ὑπάλληλοι τῶν ὑπουργείων, ὁ πρύτανις καὶ πλεῖστοι τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, ὁ Νομάρχης Ἀττικοβοιωτίας κλπ. κλπ.

Ὀλίγον πρὸ τῆς ἐνάρξεως προσῆλθεν ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ε. Ο. Ν., συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν ἀνωτάτων βαθμοφόρων τῆς ὀργανώσεως. Τὴν εἴσοδον τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου ὑπεδέχθησαν οἱ Φαλαγγῖται καὶ αἱ Φαλαγγίτισσαι μὲ παρατεταμένα χειροκροτήματα. Ἐπίσης προσῆλθον καὶ πλεῖστοι ἐκ τῶν κ. κ. Ὑπουργῶν.

Τὴν 7.30 ἀκριβῶς προσῆλθεν ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Κυβερνήσεως, ἀποθεωθεὶς κυριολεκτικῶς ἀπὸ τοὺς Φαλαγγίτας, τὰς Φαλαγγιτίσσας καὶ τοὺς ἀκροατάς, οἵτινες εἶχον κατακλύσει τὴν αἴθουσαν.

Προλογίζων κατόπιν ὁ Κυβερν. Ἐπίτροπος κ. Ἄγγελος Κανελλόπουλος εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Ἡ Ε.Ο.Ν. ὡς μαχητικὸς φορεὺς τῶν ἰδεολογικῶν ἀρχῶν τῆς 4ης Αὐγούστου ἀποτελεῖ, ὅπως εἶναι γνωστόν, [illegible]ανικὸν σύνολον, ἔχον ἀποστολὴν διὰ τῆς ἐν παντὶ συνεπείας πρὸς τὰς ἀρχὰς αὐτὰς καὶ διὰ τῆς βιώσεως αὐτῶν τὴν καθημερινήν των κατάκτησιν.

Οὕτω ἡ Ε. Ο. Ν. ἔχει νὰ διαδραματίσῃ ρόλον σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ διαπλαστικὸν καὶ διαπαιδαγωγικόν, συμφώνως πρὸς τὰς κατευθύνσεις καὶ τὰς ὁδηγίας τοῦ Ἀρχηγοῦ.

Ἐν τῇ ἐκτελέσει αὐτῆς τῆς ἀποστολῆς της παραλλήλως πρὸς τὰ ἁπανταχοῦ τῆς Χώρας λειτουργοῦντα κέντρα ἐκπαιδεύσεως, τὰς ἐκδόσεις της, τὰς ἐκπομπάς της, τὰς ἐσωτερικάς της ὁμιλίας καὶ τὴν ἐν γένει ἐκπαίδευσιν τῶν μονάδων καὶ στελεχῶν ἀπεφάσισε τὴν ὀργάνωσιν σειρῶν δημοσίων διαλέξεων τῶν ὁποίων καὶ κάμνει σήμερον ἀρχήν. Αἱ ἐν λόγῳ διαλέξεις εἶναι συνεπῶς ἕνα ἐκ τῶν κεφαλαίων τῆς ὅλης διαφωτιστικῆς ἐνεργείας, τὸ ὁποῖον ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ἀποβῇ ἐξόχως συντελεστικὸν τῆς ὅλης προσπαθείας.

Ἀρχὴν κάμνει σήμερον ὁ πολύτιμος συνεργάτης τῆς Ε. Ο. Ν. κ. Βλησίδης, ὅστις ἔχει καὶ τὸν λόγον».

Κατόπιν ἔλαβε τὸν λόγον ὁ ὁμιλητὴς κ. Θ. Βλησίδης καθηγητὴς καὶ διευθυντὴς τῆς Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως.

Ὁ ὁμιλητὴς ἀναχωρῶν ἀπὸ τὴν βάσιν ὅτι ἡ νέα γενεὰ εἶναι ἀπόγονος τῶν προγόνων της καὶ πρόγονος τῶν ἀπογόνων της, ἀναπτύσσει ὅτι ἡ σχέσις αὐτὴ εἶναι σχέσις κατὰ βάσιν βιολογικὴ καὶ δὴ σχέσις κληρονομική. Εἰς πᾶσαν ὅμως κληρονομικὴν καταβολήν, λέγει, ὑπάρχει κάτι περισσότερον σταθερόν, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ ἀτόμου, τοῦ εἴδους ἢ τῆς Φυλῆς καὶ ἡ τάσις πρὸς τελειοποίησιν διὰ τῆς ὁποίας ἐπέρχονται τροποποιήσεις τῆς κληρονομίας. Διὰ τῶν μεθόδων ἐρεύνης τῆς νεωτέρας Βιολογίας ἀπεδείχθη πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ μεταβάλλωνται αἱ ἰδιότητες τῶν ἀπογόνων καὶ νὰ βελτιοῦται τὸ σύνολον αὐτῶν, τοῦτο δὲ ἀποδεικνύει τὸ ἀποτέλεσμα τῆς καλλιεργείας τῶν φυτῶν καὶ τῶν ζώων καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῆς Γεωπονίας, τῆς Ζωοτεχνίας κλπ.

Ἀνατρέχων εἰς τὸν ἄνθρωπον ἀναλύει τὴν σημασίαν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ὡς ἄνω ἐπιστημονικῶν δεδομένων, τονίζων ὅτι ἡ καλλιέργεια τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ἡ εὐγονία, δηλαδή, μόνον τελευταῖον ἐμελετήθη. Ἀποδεικνύει τὴν μεγίστην σπουδαιότητα αὐτῆς διὰ τὸ μέλλον μιᾶς Φυλῆς καὶ ἀναπτύσσει τὴν σχέσιν τοῦ συνόλου καὶ τοῦ ἀτόμου ὡς ἑνιαίας ἑνότητος διὰ τὸν κοινωνικὸν βίον.

Περαιτέρω ὁ ὁμιλητὴς ἀναλύει τὴν σχέσιν τῶν σωματικῶν πρὸς τὰς ψυχικὰς καὶ πνευματικὰς ἰδιότητας μιᾶς Φυλῆς, τὴν ὁποίαν ὁρίζει ὡς κληρονομικὸν τύπον ἑνὸς συνόλου ἀνθρώπων, ἐχόντων κοινὰ σωματικά, ψυχικὰ καὶ πνευματικὰ γνωρίσματα. Ἐξαίρει ἀκολούθως τὰς σωματικάς, ψυχικὰς καὶ πνευματικὰς ἰδιότητας τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς, ἤτοι τὸ ἀρχαῖον ἑλληνικὸν κάλλος, τὴν εὐγένειαν τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς καὶ τὸ ὕψος τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ πνεύματος καὶ τονίζει τὸ καθῆκον τῆς νέας γενεᾶς, ὅπως αἰσθανομένη τὸ βάρος τῆς κληρονομίας τιμήσῃ τὸ παρελθὸν τῆς Φυλῆς, διατηροῦσα ταύτην καὶ ὠφελήσῃ τὸ μέλλον, βελτιοῦσα καὶ προάγουσα αὐτήν. Οὕτω ἡ Νέα Γενεὰ ποδηγετουμένη, λέγει, εἰς τὴν ἀνέλιξίν της ὑπὸ Κυβερνήτου ἀναγαγόντος τὸ ἔργον τῆς ποδηγετήσεως τῆς νέας γενεᾶς εἰς ἔργον ὑψίστης ἐθνικῆς σημασίας, θὰ δυνηθῇ νὰ ἐπιτελέσῃ τὸν προορισμόν της. Γίνου, λέγει, νέα ὡραία, διὰ ν' ἀνταποκριθῇς εἰς τὸ ἀρχαῖον ἑλληνικὸν κάλλος. Γίνου ἰσχυρὰ διὰ ν' ἀνταποκριθῇς εἰς τὴν ὑψηλόφρονα ἑλληνικὴν ἀνδρείαν καὶ ἀκμήν. Καὶ γίνου σοφὴ διὰ νὰ τιμήσῃς τὴν Πατρίδα τῆς Σοφίας, τὴν Ἑλλάδα μας, διὰ τὴν ὁποίαν καὶ μόνην πρέπει νὰ ζῇς.

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

Ἅπασαι αἱ Ὑποδιοικήσεις τῆς Δ. Α. Σ. συνεχίζουν τὴν ἐντατικὴν ἐργασίαν παρουσιάζουσαι καθημερινῶς προόδους. Τὰ μορφωτικὰ καὶ ἐκπαιδευτικὰ μαθήματα γίνονται τακτικώτατα, ὡς καὶ αἱ κατὰ Ὑποδιοικήσεις ὁμιλίαι. Οἱ Σπουδασταὶ - Φαλαγγῖται παρακολουθοῦν ταῦτα μὲ ἐνθουσιασμόν.

Εἰς τὴν Πανεπιστημιακὴν Λέσχην ἤρχισεν ἡ λειτουργία τοῦ συσσιτίου τῶν φοιτητῶν. Ἡ παρεχομένη τροφὴ εἰς τοὺς Φοιτητὰς εἶναι ἀπὸ ἀπόψεως ποσότητος καὶ ποιότητος ἱκανοποιητική.

Εἰς τὴν Ἀνωτάτην Σχολὴν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν ἐγένετο συγκέντρωσις τῶν Φαλαγγιτῶν Σπουδαστῶν, εἰς τοὺς ὁποίους ὡμίλησεν ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἐπαγγελματικῆς Ἐκπαιδεύσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Ὁ ὁμιλητὴς ἀναφερόμενος εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Ὁλοκληρωτικοῦ Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου, ἐτόνισεν ὅτι ἡ πραγμάτωσις τῶν Ἐθνικῶν μας Ἰδανικῶν εὑρίσκεται εἰς τὸ τέρμα τοῦ δρόμου τὸν ὁποῖον ἤνοιξεν ὁ Μέγας Πατριώτης Ἰωάννης Μεταξᾶς, καὶ τὸν ὁποῖον πρέπει, διὰ νὰ φθάσωμεν, νὰ τὸν ἀκολουθήσωμεν ἡμεῖς, ἡ νέα γενεά. Τὸ τέλος τῆς ὁμιλίας ἐκάλυψαν ζωηρόταται καὶ ἐνθουσιώδεις ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τῆς

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Αἱ Ὑποδιοικήσεις Ἀθηνῶν—Πειραιῶς

Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, τοῦ Ἀρχηγοῦ - Κυβερνήτου μας καὶ τοῦ Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου.

ΠΕΡΙΦ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

Κατόπιν διαταγῆς τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Πρωτευούσης ἡ Σιβιτανίδειος Σχολὴ συνεκροτήθη εἰς Φάλαγγα, ὑπαγομένη ἀπ' εὐθείας εἰς τὰς διαταγὰς τῆς Περιφ. Διοικήσεως. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ ὁ Περιφ. Διοικητὴς ἐξέδωκεν ἡμερησίαν διαταγὴν διὰ τῆς ὁποίας τονίζει τὴν σημασίαν τῆς συγκροτήσεως τῆς Σχολῆς εἰς Φάλαγγα καὶ τὴν πεποίθησίν του ὅτι οἱ εἰσερχόμενοι εἰς τὰς τάξεις τῆς Ε. Ο. Ν. ὁλοκληρώνουν τὸν προορισμὸν των ὡς πολιτῶν.

— Ἡ Διεύθυνσις Προνοίας τῆς Περιφ. Διοικήσεως προετοιμάζει τὴν ἑορτὴν τῆς Βασιλόπηττας διὰ τὴν 1ην τοῦ Νέου Ἔτους. Εἰς ὅλους τοὺς Ὑποτομεῖς θὰ γίνῃ τὸ καθιερωμένο κόψιμο τῆς Βασιλόπηττας, τὸ ὡραῖο δὲ αὐτὸ Πρωτοχρονιάτικο ἔθιμο θὰ συγκεντρώσῃ ὅλους τοὺς Φαλαγγίτας καὶ Σκαπανεῖς.

— Εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ 9ου Γυμνασίου ἐξακολουθοῦν τρὶς τῆς ἑβδομάδος αἱ συγκεντρώσεις τοῦ Μουσικοῦ τμήματος τῆς ψυχαγωγίας.

— Δι' ἐγκυκλίου τῆς Περιφ. Διοικήσεως ἐκλήθησαν οἱ θέλοντες νὰ λάβουν μέρος εἰς τὴν συγκρότησιν θιάσου, ὅπως παρουσιασθοῦν εἰς τὸ τμῆμα ψυχαγωγίας τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως. Ἀρκετοὶ Σκαπανεῖς καὶ Φαλαγγῖται, δηλώσαντες συμμετοχήν, παρακολουθοῦν ἤδη τὰ σχετικὰ μαθήματα.

— Τὴν δοθεῖσαν πρώτην διάλεξιν τῆς Ε. Ο. Ν. εἰς τὸν «Παρνασσὸν» παρηκολούθησαν καὶ βαθμοφόροι ὅλων τῶν Ὑποδιοικήσεων τῆς Περιφ. Διοικήσεως Πρωτευούσης ἐν στολῇ.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΘΗΝΩΝ

Πλὴν τῆς ἀθρόας ἐγγραφῆς μαθητῶν, ζωηρὰ ἐπίσης παρατηρεῖται κίνησις πρὸς ἐγγραφὴν εἰς τὰς τάξεις τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ ἐξωσχολικῶν νέων.

— Εἰς τὴν ἀλλαγὴν τῆς Φρουρᾶς εἰς τὸ Μνημεῖον τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου δύναμις Φαλαγγιτῶν τῆς Ὑποδιοικήσεως ἀπέδωκε τιμάς.

— Τὰ μαθήματα τῆς Παθητικῆς Ἀεραμύνης παρηκολούθησαν 200 περίπου Φαλαγγῖται, οἵτινες καὶ θὰ χρησιμεύσουν ὡς ἀνιχνευταὶ εἰς τὴν ἄσκησιν τῆς 19ης τρέχ. μηνός.

— Κατὰ τὴν δοθεῖσαν εἰς τὸν «Παρνασσὸν» διάλεξιν λόχος τῆς Ὑποδιοικήσεως ἀπέδωσε τιμὰς εἰς τοὺς ἐπισήμους.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Τακτικῶς ἐξακολουθοῦν τὰ μαθήματα τῆς στρατιωτικῆς προπαιδεύσεως τῶν ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων στελεχῶν.

— Μετὰ προθυμίας καὶ ἐνθουσιασμοῦ παρακολουθοῦν ἐπίσης πάντες σχεδὸν οἱ βαθμοφόροι τῆς Ὑποδιοικήσεως τὰ μαθήματα ἰδεολογικῆς διαφωτίσεως.

— Ὁ Διοικητὴς τῆς Ὑποδιοικήσεως ἐπεθεώρησε τοὺς I, II καὶ V Ὑποτομεῖς, ὁμιλήσας σχετικῶς πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΒΟΡΡΑ

Συνεστήθη Ὑποτομεὺς τοῦ Κολλεγίου Ἀθηνῶν, εἰς τὸν ὁποῖον ἐνεγράφησαν ἅπαντες οἱ μαθηταί. Οἱ νέοι Φαλαγγῖται θὰ ἐφοδιασθοῦν μὲ στολὰς ἰδίαις δαπάναις.

Καθ' ἑκάστην Κυριακὴν θὰ δίδωνται κινηματογραφικαὶ παραστάσεις, ἐξησφαλίσθησαν δὲ πλεῖσται ταινίαι, διδακτικαὶ καὶ ψυχαγωγικαί. Πρὸς τούτοις ἠγοράσθη καὶ σχετικὴ μηχανὴ ἀξίας 20.000 δραχμῶν. Ἐκτὸς τούτου ὁ κ. Ε. Παπαστράτος ἐδώρησε μηχανὴν λήψεως καὶ προβολῆς κινηματογραφικῶν ταινιῶν.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΝΟΤΟΥ

Εἰς ὅλα τὰ τμήματα τῆς Ὑποδιοικήσεως συνεχίζονται τακτικῶς καὶ κανονικῶς αἱ ἐργασίαι.

Εἰς τὸ Γυμνάσιον Καλλιθέας ἤρχισεν ἡ λειτουργία τοῦ Οὐλαμοῦ Ἐκπαιδεύσεως. Τὰ μαθήματα παρακολουθοῦν ἀνελλιπῶς ἅπαντες οἱ δόκιμοι βαθμοφόροι τῆς Ὑποδιοικήσεως.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

Τακτικῶς συνεχίζονται τὰ μαθήματα τῆς Ὑποδιοικήσεως εἰς τὴν Πανεπιστημιακὴν Λέσχην, τὰ ὁποῖα μετὰ προθυμίας παρακολουθοῦν αἱ Φαλαγγίτισσαι.

Τὴν 30ὴν λήξαντος μηνὸς ἡ Διοικήτρια τῆς Ὑποδιοικήσεως μετέβη εἰς τὴν Παιδαγωγικὴν Ἀκαδημίαν, ὡμίλησε πρὸς τὰς Φαλαγγιτίσσας, ἀνέπτυξε δὲ εἰς αὐτὰς καὶ τὸ νέον πρόγραμμα τῆς Ὑποδιοικήσεως.

Ἐπίσης τὴν 1ην ἀρξαμένου μηνὸς μετέβη εἰς τὴν Παιδαγωγικὴν Ἀκαδημίαν τοῦ Πειραιῶς ὅπου ὡμίλησε καὶ εἰς τὰς ἐκεῖ Φαλαγγιτίσσας, παρηκολούθησε δὲ κατόπιν τὸ τακτικὸν μάθημα τῆς Στρατιωτικῆς Προπαιδεύσεως καὶ τὸ τῆς Ἐθνικῆς Ἀγωγῆς.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ἡ κίνησις τῆς Ὑποδιοικήσεως εἰς ὅλους τοὺς Ὑποτομεῖς διαρκῶς ζωηρά. Τακτικώτατα γίνονται αἱ ἑβδομαδιαῖαι συγκεντρώσεις, ὡς καὶ τὰ μαθήματα, τὰ ὁποῖα μετὰ μεγάλης προθυμίας παρακολουθοῦν αἱ Φαλαγγίτισσαι.

Τὴν λήξασαν ἑβδομάδα 2 ἀρξαμένου μηνὸς ἐγένετο διάλεξις εἰς τὸν X Ὑποτομέα τῆς Ὑποδιοικήσεως μὲ θέμα: «Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου», τὴν ὁποίαν παρηκολούθησαν αἱ Φαλαγγίτισσαι καὶ Σκαπάνισσαι τοῦ Ὑποτομέως.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ἀθρόαι συνεχίζονται αἱ ἐγγραφαὶ νέων Φαλαγγιτισσῶν καὶ Σκαπανισσῶν εἰς ὅλους τοὺς Ὑποτομεῖς καὶ τὰ τμήματα τῆς Ὑποδιοικήσεως.

Καθ' ἑκάστην Κυριακὴν γίνεται τακτικὸς ἐκκλησιασμὸς τῶν Φαλαγγιτισσῶν καὶ Σκαπανισσῶν.

Τακτικῶς ἐπίσης συνεχίζονται τὰ μαθήματα, τὰ ὁποῖα μὲ προθυμίαν καὶ ἐνθουσιασμὸν παρακολουθοῦν αἱ Φαλαγγίτισσαι.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΒΟΡΡΑ

Καθ' ὅλην τὴν λήξασαν ἑβδομάδα συνεχίσθησαν κανονικῶς αἱ ἐργασίαι εἰς ὅλα τὰ τμήματα τῆς Ὑποδιοικήσεως. Τὰ μαθήματα τόσον τὰ μορφωτικά, ὅσον καὶ τὰ τῆς προπαιδεύσεως, παρακολουθοῦν μὲ ἐνθουσιασμὸν αἱ Φαλαγγίτισσαι καὶ Σκαπάνισσαι. Ὁ ἐκκλησιασμὸς γίνεται καθ' ἑκάστην Κυριακὴν τακτικώτατα.

— Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα συνῆλθε τὸ Συμβούλιον τῶν Διοικητριῶν Ὑποτομέων, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Διοικητρίας τῆς Ὑποδιοικήσεως, ἀσχοληθὲν μὲ ζητήματα τῆς Ἐθνικῆς Ἀγωγῆς καὶ τῆς Στρατιωτικῆς Προπαιδεύσεως.

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΝΟΤΟΥ

Ἡ συνεχιζομένη ἐντατικὴ ἐργασία εἰς ὅλα τὰ Τμήματα τῆς Ὑποδιοικήσεως ἀπέδωσε λίαν ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα.

Αἱ συγκεντρώσεις τῶν συμβουλίων τῶν βαθμοφόρων, ὁ ἐκκλησιασμὸς τῶν Φαλαγγιτισσῶν, τὰ μαθήματα, τὰ μορφωτικὰ καὶ τὰ ἐκπαιδευτικά, συνεχίζονται τακτικώτατα.

Μὲ ἐνθουσιασμὸν συνεχίζονται αἱ ἐγγραφαὶ νέων Φαλαγγιτισσῶν καὶ Σκαπανισσῶν εἰς ὅλους τοὺς Ὑποτομεῖς.

Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἡ Περιφ. Διοικήτρια ἐπεσκέφθη τὰ Γραφεῖα τῆς Ὑποδιοικήσεως, ἔνθα συνεργά-

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Αἱ Ὑποδιοικήσεις Ἐπαρχιῶν

σθη μετὰ τῶν ἀνωτέρων βαθμοφόρων διὰ ζητήματα ἀφορῶντα τὴν Ὑποδιοίκησιν.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Ἐξαιρετικὰ ἱκανοποιητικὴ ἡ κίνησις εἰς ὅλους τοὺς σχηματισμοὺς τῆς Θεσ)νίκης. Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ε. Ο. Ν κ. Ἀλέξ. Καπελλόπουλος τόσον κατὰ τὴν ἄφιξίν του ὅσον καὶ κατὰ τὴν ἐπάνοδον του ἐκ τῆς ἀνὰ τὰς πόλεις τῆς Ἀνατ. Μακεδονίας περιοδείας του, ἐγένετο ἀντικείμενον θερμῶν, ἐκ μέρους τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων, ἐκδηλώσεων. Συνειργάσθη ἐπανειλημμένως μετὰ τῶν ἀνωτέρων βαθμοφόρων τῆς Περιφ. Διοικήσεως ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων ἀφορώντων τὴν ὀργάνωσιν. Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐγένοντο μετὰ πάσης ἐπισημότητος εἰς τὸ Βιοτεχνικὸν Ἐπιμελητήριον τὰ ἐγκαίνια τῆς σχολῆς ἐκπαιδεύσεως κατωτέρων βαθμοφόρων τῆς Ε. Ο. Ν. Παρέστησαν ὁ Ὑπουργὸς - Γενικὸς Διοικητὴς Μακεδονίας, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Γεννάδιος, αἱ Στρατιωτικαὶ Ἀρχαὶ καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι. Τιμὰς ἀπέδιδεν ἔξω τοῦ Ἐπιμελητηρίου λόχος Φαλαγγιτῶν.

Μετὰ τὴν τέλεσιν τοῦ ἁγιασμοῦ ὡμίλησε πρὸς τοὺς παρισταμένους ὁ Περιφ. Διοικητής, τονίσας τοὺς σκοποὺς τῆς Ε. Ο. Ν., τὰς προσδοκίας τοῦ Ἀρχηγοῦ - Κυβερνήτου μας ἀπὸ τὰ μέλη τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ ἀποτεινόμενος πρὸς τοὺς ὑποψηφίους βαθμοφόρους ἐζήτησεν ὅπως φανῶσιν ἀντάξιοι τῶν προσδοκιῶν τοῦ Ἀρχηγοῦ, παρέχοντες ἑαυτοὺς πάντοτε ὑποδείγματα πρὸς μίμησιν. Τὸ τέλος τῆς ὁμιλίας ταύτης ἐκάλυψαν ζωηραὶ ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους, τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, τοῦ Μεγάλου μας Ἀρχηγοῦ καὶ τῆς Ε.Ο.Ν. ἐπευφημίαι, ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις καὶ παρατεταμένα χειροκροτήματα. Εἶτα ὡμίλησεν ὁ κ. Ὑπουργὸς - Γενικὸς Διοικητής. Τέλος δὲ ἔλαβε χώραν μεγαλειώδης διὰ τῶν κεντρικῶν ὁδῶν τῆς πόλεως παρέλασις τῶν Φαλαγγιτῶν ἐν μέσῳ θερμῶν ἐκδηλώσεων τοῦ πλήθους ὑπὲρ τῆς Ε. Ο. Ν.

ΔΡΑΜΑ

Τὰ μαθήματα προπαιδεύσεως ὡς καὶ τὰ μορφωτικὰ τοιαῦτα γίνονται τακτικῶς, παρακολουθοῦνται δὲ μὲ ζῆλον ὑπὸ τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων. Ἐπίσης τακτικώτατα γίνονται καὶ διάφοροι διαφωτιστικαὶ ὁμιλίαι καὶ διαλέξεις.

Τελευταίως ἔλαβε χώραν διάλεξις μὲ θέμα «Ἡ Μακεδονία». Ταύτην παρηκολούθησαν ἐκτὸς τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων, ὁ Περιφερειακὸς Διοικητής, ἅπασαι αἱ Ἀρχαὶ τῆς πόλεως καὶ ὁλόκληρος σχεδὸν ὁ ἐπιστημονικὸς καὶ ἐπαγγελματικὸς κόσμος.

Ἐπίσης τελευταίως παρετηρήθη ὅλως ἐξαιρετικὴ κίνησις μὲ τὴν διέλευσιν ἐκ Δράμας τοῦ ἐξ Ἀγκύρας ἐπιστρέφοντος Ἀρχηγοῦ - Κυβερνήτου μας κ. Ἰωάννου Μεταξᾶ, τὸν ὁποῖον οἱ Φαλαγγῖται ὑπεδέχθησαν μετὰ ἐκδήλου ἐνθουσιασμοῦ.

Ὡσαύτως κατὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου ἐγένετο ὑπ' αὐτοῦ ἐπιθεώρησις τῶν τμημάτων τῆς Ε. Ο. Ν. Οἱ Φαλαγγῖται ἐξεδήλωσαν τὸν ἐνθουσιασμόν των, προβαίνοντες εἰς ἐνθουσιωδεστάτας ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, τοῦ Ἀρχηγοῦ μας, τῆς 4ης Αὐγούστου καὶ τῆς Ε. Ο. Ν.

ΦΛΩΡΙΝΑ

Κατὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς ἐπετείου τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς πόλεως ἔλαβε μέρος καὶ ἅπασα ἡ δύναμις τῶν Φαλαγγιτῶν Φλωρίνης. Τὸ παράστημα τῶν Φαλαγγιτῶν κατὰ τὴν παρέλασιν καὶ ἡ ἐν γένει ἐμφάνισις τῶν τμημάτων τῆς Ε. Ο. Ν. προὐκάλεσε τὰς ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τῆς ὀργανώσεως ὁλοκλήρου τῆς κοινωνίας τῆς πόλεως. Κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐγένετο ὁμιλία πρὸς τὰ ἐν λόγῳ τμήματα περὶ τῆς σημασίας τῆς ἑορτῆς ἐν συνδυασμῷ μὲ τὸν σκοπὸν τῆς Ε. Ο. Ν.

— Τὰ μαθήματα ἐκπαιδεύσεως γίνονται τακτικῶς, παρακολουθοῦνται δὲ μὲ ἐξαιρετικὸν ζῆλον ἐκ μέρους τῶν

Φαλαγγιτῶν. Ἐπίσης τακτικώτατα γίνονται καὶ αἱ διάφοροι διαφωτιστικαὶ διαλέξεις καὶ ὁμιλίαι.

ΚΑΣΤΟΡΙΑ

Ὅλως ἱκανοποιητικὴ ἡ κίνησις εἰς ἅπαντας τοὺς σχηματισμοὺς τῆς Ε. Ο. Ν. Τὰ μαθήματα καὶ αἱ θεωρία πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας συνεχίζονται κανονικῶς. Ἐπίσης καὶ αἱ διάφοροι ὁμιλίαι καὶ διαλέξεις παρακολουθοῦνται μετ' ἐνδιαφέροντος ὑπὸ τῶν Φαλαγγιτῶν. Τὴν λήξασαν ἑβδομάδα ἐγένοντο ὁμιλίαι περὶ τῶν σκοπῶν καὶ τῶν ἐπιδιώξεων τῆς Ε. Ο. Ν., περὶ τῆς Ἑλληνικότητος τῆς Μακεδονίας, καθὼς καὶ μαθήματα σχετικὰ μὲ τὴν στολὴν καὶ τὰ διακριτικὰ τῶν διαφόρων βαθμῶν, καὶ περὶ τῶν καθηκόντων τῶν Φαλαγγιτῶν πρὸς ἑαυτούς, τὴν ὀργάνωσιν, τὸ σύνολον, καὶ τὴν πατρίδα ὡς καὶ περὶ τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τοὺς ἀνωτέρους.

ΧΑΛΚΙΣ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν οἱ Φαλαγγῖται τῆς πόλεως ἔλαβον ἐνεργὸν μέρος εἰς τρεῖς ἐπιβλητικὰς ἑορτάς. Εἰς τὴν ὁρκωμοσίαν τῶν νεοσυλλέκτων τοῦ 3ου Συντάγματος Πεζικοῦ, τῶν μαθητῶν τῆς Σχολῆς Ἐφέδρων Πυροβολικοῦ καὶ εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ πρασίνου. Τὰ συμμετασχόντα τμήματα τῆς Ε. Ο. Ν. διὰ τῆς ἐν γένει ἐμφανίσεως αὐτῶν κατὰ τὴν παρέλασιν προεκάλεσαν τὸν ἐνθουσιασμὸν τῶν κατοίκων, οἵτινες προέβησαν εἰς ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, τοῦ Ἀρχηγοῦ - Κυβερνήτου καὶ τῆς Ὀργανώσεως.

Εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ πρασίνου συνέβαλον, οἱ Φαλαγγῖται καὶ Σκαπανεῖς, πολυτίμως, διανοίξαντες λάκκους, φυτεύσαντες δένδρα καὶ ἐποπτεύσαντες γενικῶς ἐπὶ τῆς καλῆς διεξαγωγῆς τῆς ἐργασίας. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἑορτῆς ἐφύτευσαν ἀνὰ ἓν δένδρον οἱ ἐπίσημοι, ὡς καὶ ὁ Περιφ. Διοικητής.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἔλαβε χώραν καὶ ἡ πρώτη ὁμιλία πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ κινηματογράφου «Παλλὰς» μὲ θέμα «Σημαία καὶ Πατρίς». Ἐκτὸς τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων, τῶν Φαλαγγιτισσῶν καὶ Σκαπανισσῶν παρηκολούθησαν ταύτην ὁ Περιφ. Διοικητής, οἱ ἀνώτεροι βαθμοφόροι τῆς Ε. Ο. Ν., αἱ Ἀρχαὶ τῆς πόλεως καὶ πλῆθος ἐκλεκτοῦ κόσμου.

ΛΙΜΝΗ (ΕΥΒΟΙΑΣ)

Τὰ μαθήματα προπαιδεύσεως βαίνουν κανονικῶς. Ἐπίσης γίνονται πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας διάφοροι διαλέξεις σχετικαὶ μὲ τὸ ἔργον τῆς Ε. Ο. Ν. Συνεκροτήθη ὡσαύτως τμῆμα χορῳδίας ἀπαρτισθὲν ἀπὸ Φαλαγγίτας τοῦ τμήματος τῆς Ε. Ο. Ν.

ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ

Ἡ αὐτὴ ἐξαιρετικὴ κίνησις ἐξακολουθεῖ εἰς ἅπασαν τὴν Περιφ. Διοίκησιν Αἰτωλοακαρνανίας. Ὁ ἐκκλησια-

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Αἱ Ὑποδιοικήσεις Ἐπαρχιῶν

σμος τῶν Φαλαγγιτῶν, αἱ ἐπὶ ἠθοπλαστικῶν θεμάτων ὁμιλίαι καὶ τὰ ἐν γένει μορφωτικὰ μαθήματα συνεχίζονται τακτικῶς.

Ὁ ὑπασπιστὴς τῆς Διοικήσεως ὡμίλησε πρὸς τοὺς γονεῖς καὶ κηδεμόνας τῶν μαθητῶν-Φαλαγγιτῶν περὶ τοῦ ρόλου τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων εἰς τὴν ἀγωγὴν τοῦ παιδός. Τὴν διάλεξιν ταύτην, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ὁμιλητὴς συνεσχέτισε τοὺς σκοποὺς τῆς Ε. Ο. Ν. μὲ τοὺς τοῦ Σχολείου, παρηκολούθησαν καὶ ἅπαντες οἱ Φαλαγγῖται τῆς πόλεως μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν κ. Περιφερειακὸν Διοικητήν.

Τὰ εἰς τὴν ὕπαιθρον ὑπὸ τῶν γεωπόνων γινόμενα μαθήματα, σχετικῶς μὲ τὴν σιτοκαλλιέργειαν, συνεχίζονται παρακολουθούμενα μετ' ἐνδιαφέροντος ὑπὸ τῶν Φαλαγγιτῶν.

ΝΕΟΧΩΡΙΟΝ (ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ)

Οἱ Φαλαγγῖται ἐξακολουθοῦν νὰ ἐργάζωνται εἰς ἔργα κοινῆς ὠφελείας. Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα εἰργάσθησαν εἰς τὴν περίφραξιν τοῦ ἐν τῇ πλατείᾳ μνημείου τῶν πεσόντων. Τὰ μαθήματα, μορφωτικὰ καὶ ἐκπαιδευτικά, συνεχίζονται κανονικῶς.

ΝΑΥΠΛΙΟΝ

Μετὰ προθυμίας καὶ ἐνθουσιασμοῦ προσέρχονται καθημερινῶς πρὸς ἐγγραφὴν νέοι Φαλαγγῖται καὶ Σκαπανεῖς. Ἡ αὐτὴ προθυμία παρατηρεῖται καὶ εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν Θηλέων, τῆς ὁποίας αἱ φάλαγγες πυκνοῦνται ὁσημέραι.

— Συνεχίζονται τακτικῶς αἱ διαλέξεις, προκαλοῦσαι τὸ ἐνδιαφέρον τῶν Φαλαγγιτῶν, ἰδίως δὲ αἱ περὶ ἀεροχημικοῦ πολέμου, μὲ ἐπιδείξεις χρησιμοποιήσεως ἀντιασφυξιογόνου μάσκας.

— Ἡ ἔναρξις τοῦ κινηματογράφου τῆς Ε. Ο. Ν. ἐγένετο μὲ τὴν προβολὴν τῆς ταινίας τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς 25ης Μαρτίου.

— Καθ' ἑκάστην Κυριακὴν γίνονται εἰς τὸ ὕπαιθρον συγκεντρώσεις, καθ' ὁμάδας, Φαλαγγιτῶν καὶ Σκαπανέων, κατὰ τὰς ὁποίας ἐκτελοῦνται διάφοροι ἀσκήσεις.

ΣΥΚΙΑ (ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ)

Οἱ Φαλαγγῖται τῆς νεοσυσταθείσης ὁμάδος ἐργάζονται μὲ ἐνθουσιασμὸν διὰ τὴν ὁμάδα των. Τακτικῶς γίνονται διαφωτιστικαὶ ὁμιλίαι περὶ τῶν σκοπῶν τῆς ὀργανώσεως καὶ τοῦ Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου. Συντόμως πρόκειται νὰ ἀρχίσῃ καὶ ἡ ἐν ὑπαίθρῳ ἐργασία τῆς ὁμάδος.

ΧΙΛΙΟΜΟΔΙΟΝ (ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ)

Μὲ ἐνθουσιασμὸν προσῆλθον οἱ νέοι τοῦ χωρίου εἰς τὴν νεοσυσταθεῖσαν ὁμάδα, ἥτις ἀριθμεῖ ἤδη 65 νέους. Ἡ διεξαγομένη ἐργασία παρέχει τὴν βεβαιότητα ὅτι πολὺ συντόμως ἡ ὁμὰς θὰ παρουσιάσῃ πολὺ καλὴν ἐμφάνισιν.

ΠΥΡΓΟΣ

Ὁ Νομάρχης Ἠλείας καὶ Γεν. Ἐπόπτης τῆς Ε. Ο. Ν. προέβη εἰς ἐπιθεώρησιν ὅλων τῶν σχηματισμῶν Πύργου, ἀρρένων καὶ θηλέων, οἵτινες εἶχον συγκεντρωθῆ εἰς τὸν περίβολον τοῦ Α΄ Γυμνασίου. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ ὁ Γενικὸς Ἐπόπτης ὡμίλησε περὶ τῆς ἀναγεννωμένης Πατρίδος καὶ τῶν στιβαρῶν χειρῶν τοῦ Πηδαλιούχου τῆς Πατρίδος.

Ὡσαύτως ὁ Γενικὸς Ἐπόπτης τῆς Ε. Ο. Ν. ἐπεσκέφθη καὶ ἐπεθεώρησε τὰ τμήματα τῆς ὀρεινῆς Ἠλείας Στρέφι καὶ Σμύλα, ἐξέφρασε δὲ τὴν ἱκανοποίησίν του διὰ τὴν πειθαρχίαν καὶ τὸ παράστημα τῶν Φαλαγγιτῶν.

Καθ' ἅπασαν τὴν Περιφερειακὴν Διοίκησιν Ἠλείας σημειοῦται ἐντατικὴ κίνησις. Αἱ ἐγγραφαὶ ἐξακολουθοῦν ἀθρόαι εἰς ὅλα τὰ τμήματα τῆς Διοικήσεως. Ἐπίσης τακτικῶς γίνονται μαθήματα τῆς Στρατιωτικῆς Προπαιδεύσεως καὶ τῆς Ἐθνικῆς Ἀγωγῆς ὡς καὶ ὁ ἐκκλησιασμὸς τῶν Φαλαγγιτῶν καὶ Φαλαγγιτισσῶν.

Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἐγένετο ἡ τακτικὴ συγκέντρωσις τῆς I καὶ II φάλαγγος. Εἰς τοὺς Φαλαγγίτας καὶ Σκαπανεῖς ἐγένετο ὁμιλία περὶ τοῦ τρόπου τοῦ ἀναφέρεσθαι καὶ τῆς ἱεραρχίας, ἐπηκολούθησαν δὲ ἀσκήσεις κατὰ λόχους καὶ σχηματισμοὺς καὶ μετασχηματισμούς.

Ἐπίσης ἐγένετο ἡ τακτικὴ συγκέντρωσις τοῦ τμήματος ὀρεινῆς Ἠλείας εἰς Πελόπιον, καθ' ἣν ὡμίλησε πρὸς τοὺς φαλαγγίτας ὁ καθηγητὴς κ. Μαμῆς μὲ θέμα: «Ἡ ἀλήθεια». Ὡσαύτως ὡμίλησεν εἰς εἰδικὴν συγκέντρωσιν τῶν μελῶν τῆς Ὑποδιοικήσεως Πύργου ἀρρένων καὶ θηλέων ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἰδεολογικῆς διαφωτίσεως.

ΑΜΑΛΙΑΣ

Αἱ Φαλαγγίτισσαι τῆς τετραρχίας τῆς Ε.Ο.Ν. θηλέων ἐξέδραμον τὴν Πέμπτην τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος εἰς τοποθεσίαν ἔξωθι τῆς Ἀμαλιάδος. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ ἐγένοντο διάφοροι ἀσκήσεις καὶ παιδιαί.

ΤΡΙΠΟΛΙΣ

Ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς μετέβη τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα καὶ ἐπιθεώρησε τοὺς σχηματισμοὺς τῆς Ε.Ο.Ν. Βουρβούρων καὶ Ἁγ. Πέτρου. Ἡ ἐργασία εἰς ὅλους τοὺς Σχηματισμοὺς τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως συνεχίζεται ἐντατική.

Εἰς τὸ Γυμνάσιον θηλέων Τριπόλεως ἐδόθη ἡ πρώτη ὁμιλία πρὸς τὸν Σχηματισμὸν θηλέων μὲ θέμα τοὺς σκοποὺς τῆς ὀργανώσεως.

Ο ΤΥΠΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ Ε. Ο. Ν.

«Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ε. Ο. Ν. κ. Κανελλοπούλου εἰς τὴν πόλιν μας ἀπέδειξε καὶ πάλιν πόσον οἱ νέοι τῆς Καβάλλας ἐμπνέονται ἀπὸ βαθὺ πνεῦμα ὠργανωμένης ἐθνικῆς δράσεως. Ὁ κ. Κανελλόπουλος, ποὺ ἀπεκόμισε τὰς ἐνθουσιωδεστέρας τῶν ἐντυπώσεων ἀπὸ ἐδῶ, ἰδιαιτέρως διότι εἰς βραχύτατον χρονικὸν διάστημα αἱ ἀρνητικαὶ κοινωνικαὶ συνθῆκαι τῆς Καβάλλας ἐξέλιπον καὶ ἐδημιουργήθη εἰς αὐτὴν πρόσφορον ἔδαφος πρὸς ἐθνικὴν καλλιέργειαν, ἂς εἶναι βέβαιος ὅτι συνεχίζοντες τὰς προσπαθείας μας θ' ἀναδείξωμεν τὴν δευτέραν Μακεδονικὴν πόλιν προπύργιον τῶν ὑψηλῶν ἰδεωδῶν τοῦ Νέου Κράτους, διὰ τῆς πατριωτικῆς οἰστρηλατήσεως ὅλων τῶν νέων μας».

«ΕΛ. ΚΗΡΥΞ» ΚΑΒΑΛΛΑΣ

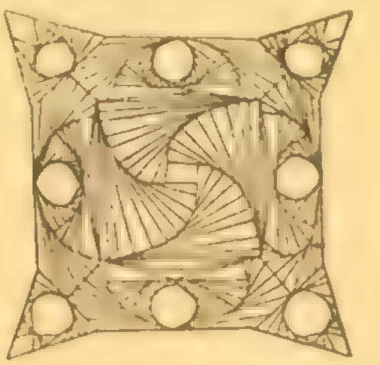
«Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἐζήτησε διὰ τῶν χθεσινῶν του δηλώσεων τὴν βοήθειαν τῶν ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως τῆς Νεολαίας. Ἡ στήλη αὐτὴ γνωρίζει ἐκ πρώτης πηγῆς ὅτι, [illegible] εἰς τοὺς καθηγητὰς τῆς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως Ἀθηνῶν ἡ σχετικὴ περικοπὴ τῶν δηλώσεων αὐτῶν καὶ δύναται διὰ τοῦτο νὰ βεβαιώσῃ τὸν κ. Πρωθυπουργὸν ὅτι οἱ ἐκπαιδευτικοὶ θὰ συμμορφωθοῦν πρὸς τὴν διαταγήν του. Εἶναι βεβαίως, λόγῳ τῶν ὑφισταμένων κενῶν εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν, βεβαρημένοι ἀπὸ ἐργασίαν διδασκαλίας. Τοῦτο ὅμως δὲν θὰ τοὺς ἐμποδίσῃ νὰ προσφέρωσιν ὅλην των τὴν δύναμιν, χάριν τοῦ μεγάλου σκοποῦ τῆς ἐθνικῆς ἀναπλάσεως τῶν Ἑλληνοπαίδων. Ὀφείλουν καὶ εἶναι διατεθειμένοι νὰ ἐκθέτουν συνεχῶς εἰς τοὺς μαθητὰς τὴν ἀνάγκην τῆς προσηλώσεώς των πρὸς τὴν Ὀργάνωσιν τῆς Ἐθνικῆς Νεολαίας. Εἶναι ἀκόμη διατεθειμένοι νὰ κτυπήσουν ἀμειλίκτως οἱ ἴδιοι οἱανδήποτε ἀντίδρασιν προερχομένην ἐκ τῆς μεμψιμοίρου διαθέσεως μερικῶν πεπλανημένων θὰ τὸ πράξουν μὲ συνείδησιν τοῦ σκοποῦ. Διότι οἱ ἐκπαιδευτικοὶ τῆς χώρας εἶναι ἄνθρωποι ἁγνοί, καὶ εἶναι ὅλοι των, χωρὶς ἐξαίρεσιν, ἀποφασισμένοι νὰ προσφέρουν εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῶν ἐπερχομένων γενεῶν ὅλην τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς των, διότι ἡ ὑπόθεσις αὐτὴ εἶναι τὸ πρῶτον καὶ τὸ τελευταῖον κεφάλαιον τοῦ μέλλοντος τῆς Φυλῆς».

«ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ»

Σπασοκεφαλιές

ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΩΝ

Τὸ σχέδιο ποὺ βλέπετε κατωτέρω, μὲ τὰς πολλὰς καμπύλας καὶ τοὺς κύκλους, κατεσκευάσθη ἀποκλειστικῶς μὲ εὐθείας γραμμάς! Αἱ καμπύ-

λαι καὶ οἱ κύκλοι ἐσχηματίσθησαν ἀπὸ τὴν κατάλληλο σύνδεσι τῶν εὐθειῶν.

Ἂν ἔχετε κουράγιο, προσπαθῆστε νὰ τὸ σχεδιάσετε. Χρειάζεται ὀλίγη ἀντίληψις καὶ μεγάλη ὑπομονή.

Η ΚΑΡΕΚΛΑ

Καὶ ἕνα παιγνίδι.

Ἀρκετὰ ἐνδιαφέρον καὶ μὲ κωμικὰς φάσεις, εὔκολο δέ, ἐφ' ὅσον γιὰ νὰ παιχθῆ δὲν χρειάζεται παρὰ μιὰ καρέκλα.

Μιὰ γερὴ κοινὴ καρέκλα τὴν τοποθετεῖτε παραλλήλως μὲ τὸ πάτωμα τοῦ δωματίου. Ἡ καρέκλα θὰ στηρίζεται σὲ ὅλο τὸ μῆκος τῶν δύο μπροστινῶν ποδιῶν. Τὰ δύο ἄλλα πόδια καὶ ἡ προέκτασίς τους, τὸ ἀκουμπιστῆρι, εὑρίσκονται, φυσικῷ τῷ λόγῳ, καὶ αὐτὰ παραλλήλως πρὸς τὸ πάτωμα.

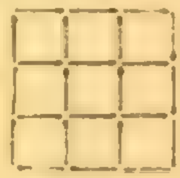
Στὸ ἀκουμπιστῆρι, στὴν ἄκρη, τοποθετεῖτε ἕνα γλύκισμα ἢ ἕνα μικρὸ φροῦτο. Καλεῖτε τὸν φίλο σας ἢ τοὺς φίλους σας καὶ τοὺς ἐξηγεῖτε ὅτι πρέπει νὰ πάρουν τὸ γλυκὸ μὲ τὸ στόμα τους, ἀφοῦ γονατίσουν προσεκτικὰ ἐπάνω στὰ πισινὰ πόδια τῆς καρέκλας. Πρέπει ἐπίσης νὰ ἔχουν τὰ χέρια πιασμένα πίσω, στὴ μέση τους. Αὐτὸ εἶναι βασικό.

Ὅποιος ἐπιτύχη, θὰ πάρη τὸ γλυκὸ μὲ τὸ στόμα καὶ θὰ τὸ φάη ἔπειτα, μὲ τὴν ἡσυχία του.

Πάντως τὸ παιγνίδι αὐτὸ πρέπει νὰ γίνη μὲ προσοχή, γιατὶ ὅπως γέρνει τὸ σῶμα ἐμπρός, ἡ ἰσορροπία τῆς καρέκλας χάνεται, μὲ πιθανὸ ἐπακόλουθο τὴν πτῶσιν τοῦ παίκτου.

ΜΕ ΣΠΙΡΤΑ

Παίρνετε εἴκοσι τέσσερα σπίρτα καὶ τὰ τοποθετεῖτε κατὰ τὸν τρόπο τῆς εἰκόνος, ὥστε νὰ σχηματισθοῦν 9 συμμετρικὰ τετραγωνίδια. Ἀπὸ τὰ εἴκοσι

τέσσερα σπίρτα μπορεῖτε νὰ ἀφαιρέσετε τέσσερα γιὰ νὰ μείνουν ἀπὸ τὰ ἐννέα πέντε μόνον τετράγωνα;

Μὲ τὴν ἀφαίρεσιν δηλαδὴ τῶν τεσσάρων σπίρτων, θὰ ὀλιγοστεύσουν καὶ τὰ τετραγωνίδια κατὰ τέσσερα.

Μὲ δώδεκα σπίρτα κατασκευάζετε τὰ παρακάτω τέσσερα ἴσα τετράγωνα.

Πῶς μὲ τὰ ἴδια σπίρτα, χωρὶς νὰ ἀφαιρέσετε κανένα, θὰ σχηματίσετε τρία τετράγωνα, ἴσα πάλιν μεταξύ τους, ἀλλὰ καὶ ἴσα μὲ τὰ προηγούμενα;

Σημειωτέον ὅτι ἐπιτρέπεται ἡ μετακίνησις τῶν σπίρτων, φθάνει νὰ κρατηθοῦν οἱ ἀνωτέρω κανόνες.

Αἱ λύσεις τοῦ προηγουμένου φύλλου

Μία πρωτεύουσα: Βουδαπέστη (ἀλΒανέ, κΟύκλα, Ὕπατος, ὠΔεῖον, δρΑκος, καρΠός, πόρτΕς, ἄνδροΣ, παλάΤι, ποτΗρι).

Ἡ λαϊκὴ παροιμία: Φασούλι φασούλι, γεμίζει τὸ σακκούλι.

Μαγικὴ εἰκών: Ἡ χωρικὴ φαίνεται στὸν ξύλινο φράκτη, ἂν ἀναστρέψετε τὴν εἰκόνα

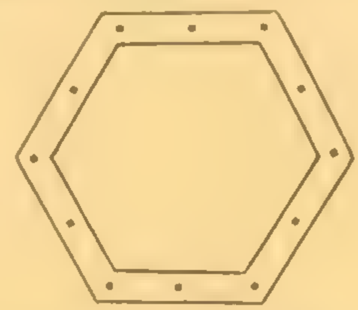
ΕΥΚΟΛΟΣ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

Χρωματίσατε τὰ μέρη τῆς εἰκόνος, ὡς ἑξῆς: 1. Ρόζ. 2. Κόκκινο, 3. Μαῦρο. Τὰ μέρη ποὺ σημειοῦνται μὲ 0, θὰ μείνουν λευκά.

ΑΘΡΟΙΣΜΑ 20

Σὲ κάθε μία τελεία τοῦ ἑξαγώνου, ποὺ βλέπετε κατωτέρω, τοποθετήσατε ἕνα ἀριθμόν, ἀπὸ τὸ 1 ἕως τὸ 12, εἰς τρόπον ὥστε τὸ ἄθροισμα τῶν τριῶν

ἀριθμῶν τῆς κάθε πλευρᾶς νὰ εἶναι 20.

Οἱ τελεῖες εἶναι δώδεκα, οἱ ἀριθμοὶ δὲ ποὺ θὰ τοποθετηθοῦν εἶναι οἱ: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12.

Τὸ δύσκολο εἶναι νὰ βρῆτε τὴ σειρὰ τῆς τοποθετήσεώς των.

ΕΝΑ ΠΑΙΓΝΙΔΙ ΦΥΣΙΚΗΣ

Παίρνετε δυὸ κοινὰ ποτήρια τοῦ ἰδίου μεγέθους, προσέχοντας μόνο ὥστε νὰ προσαρμόζωνται καλὰ τὸ ἕνα στὸ ἄλλο, ὅταν τὰ βάλετε χεῖλος πρὸς χεῖλος. Βάζετε ὄρθιο τὸ ἕνα ἐπάνω στὸ τραπέζι καὶ μέσα σ' αὐτὸ στήνετε ἕνα μικρὸ κομματάκι σπερματσέτο ἀναμμένο.

Σκεπάζετε ὕστερα τὸ ποτῆρι αὐτὸ μ' ἕνα φύλλο χαρτιοῦ πυκνοῦ καὶ βρεγμένου σὲ νερό. Ἔπειτα πάνω ἀπὸ τὸ χαρτὶ βάζετε τὸ ἄλλο ποτῆρι ἀνεστραμμένο. Ἡ προσαρμογὴ τῶν δύο ποτηριῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων θὰ βρίσκεται τὸ χαρτί, πρέπει νὰ εἶναι τελεία.

Τὸ κερὶ σὲ λίγο θὰ σβύση, ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ ἐνόσῳ ἄναβε διέστελλε τὸν ἀέρα, ποὺ ἦταν μέσα στὸ κάτω ποτῆρι καὶ τὸν ἀραίωσε.

Ἡ ἐξωτερικὴ ἀτμοσφαιρικὴ πίεσις τότε κρατεῖ τὰ δυὸ ποτήρια κολλημένα τὸ ἕνα μὲ τὸ ἄλλο. Καὶ ἂν σηκώσετε μὲ τὸ χέρι τὸ ἐπάνω ποτῆρι, θὰ δῆτε ὅτι θὰ τραβήξη καὶ τὸ δεύτερο σὰν νὰ τὰ ἔχετε κολλήσει μὲ δυνατὴ κόλλα.

Τὸ χαρτὶ καμμιὰ φορὰ μπορεῖ νὰ τρυπήση ἀνάμεσα στὰ δυὸ ποτήρια, ἀλλὰ τὸ πείραμα, ἂν ἐκτελεσθῆ μὲ προσοχή, θὰ ἐπιτύχη ἐνενήντα τοῖς ἑκατό. Περὶ αὐτοῦ νὰ εἶσθε βέβαιοι.

Δοκιμάστε λοιπὸν μερικὲς φορὲς πρὶν ἀποφασίσετε νὰ ἐκτεθῆτε στοὺς φίλους σας.

Λίγη εὐθυμία

Η ΑΜΦΙΒΟΛΙΑ

Ὁ κ. Μανώλης Μανωλάκης, ἀπὸ καιρὸ πάλι κατάλαβαινε ὅτι κάποιος ἀνοίγει τὸ χρηματοκιβώτιό του καὶ τοῦ ἔκλεβε σημαντικὰ ποσά. Τὸ πρᾶγμα εἶχε παραγίνει καὶ εἶπε κάποια μέρα τὰ καθέκαστα σ' ἕνα φίλο του.

— Ἀγαπητέ μου Μανώλη, τοῦ εἶπε ἐκεῖνος, ὁ ὑπηρέτης σου ὁ Μάρκος θὰ κάνη τὴ δουλειά. Δὲ μ' ἀρέσει τὸ μοῦτρό του.

— Ὁ Μάρκος, Ἀδύνατον!

— Γιατί, παρακαλῶ;

— Ἄ! Εἶναι τίμιο παιδί!

Ὁ φίλος ὅμως ἐπέμενε:

— Καὶ δὲ μοῦ λές σὲ παρακαλῶ, ἂν δὲν σὲ κλέβῃ ὁ Μάρκος, ποῦ τὰ βρίσκει τόσα λεπτὰ ποὺ ξοδεύει;

— Φίλε μου, αὐτὸ δὲν εἶναι ἀπόδειξις.

— Μπᾶ! Σοῦ φαίνεται φυσικὸ ἕνας ὑπηρέτης νὰ γυρίζῃ ὅλο μὲ ταξί.

— Δὲ μ' ἐνδιαφέρει.

— Μὰ τί θέλεις γιὰ νὰ πεισθῇς;

— Ἀπτὲς ἀποδείξεις. Στοιχεῖα ποὺ νὰ ἀποδεικνύουν χωρὶς καμμιά, εἴτε τὴν ἐλαχίστη, ἀμφιβολία ὅτι ὁ Μάρκος μὲ κλέβει.

— Θέλεις ἀποδείξεις;

— Εἶπα! Ποὺ νὰ μὴ ἀφίνουν οὔτε τὴν παραμικρὴ ἀμφιβολία.

— Ἔννοια σου!

Πραγματικά, ὁ φίλος τοῦ κ. Μανωλάκη τοῦ κουβάλησε σὲ λίγο ἕνα ἄγνωστό του κύριο.

— Ὁ κύριος, ἐξήγησε, θὰ κρυφθῇ στὸ γραφεῖο σου ὅλη τὴ νύχτα. Θὰ μείνῃ ἀγρύπνος καὶ θὰ μᾶς πῇ ποιὸς εἶναι ὁ κλέφτης.

★

Τὸ πρωὶ τῆς ἄλλης μέρας, ἀπ' τὸ χρηματοκιβώτιο τοῦ κ. Μανωλάκη ἔλειπε πάλιν χρήματα. Ἐκλήθη ἀμέσως ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἀνέλαβε τὴν παρακολούθησι.

Ἠρώτησε ὁ κ. Μανωλάκης:

— Παρακολουθήσατε χθὲς τὴ νύχτα;

— Βεβαίως!

— Λοιπόν;

— Εἶδα ἕνα ἄνθρωπο νὰ ἀνοίγῃ μὲ προσοχὴ τὴν πόρτα τοῦ γραφείου. Ἦταν ὁ ὑπηρέτης σας.

— Ὁ Μάρκος;

— Μάλιστα, αὐτός!

— Λοιπόν;

— Περπατοῦσε στὰ νύχια γιὰ νὰ μὴ ἀκούεται. Ἔβαλε στὰ χέρια του γάντια καὶ μιὰ προσωπίδα στὸ μοῦτρό του.

— Λοιπόν, λοιπόν;

— Λοιπὸν πλησίασε στὸ χρηματοκιβώτιο, ἄναψε τὸ κλεφτοφάναρό του..

— Λοιπόν;

— Λοιπὸν ἄνοιξε τὸ χρηματοκιβώτιο μὲ ἕνα κλειδί.

— Λοιπόν, λοιπόν;

— Ἄ, παρακάτω δὲν εἶδα τί ἔγινε, γιατὶ ἔσβυσε ἐκείνη τὴ στιγμὴ τὸ κλεφτοφάναρό του.

Ὁ κ. Μανωλάκης ἐχτύπησε τὸ κεφάλι του.

— Ἄχ, μωρέ, εἶπε. Τί σοῦ εἶναι αὐτὴ ἡ ἀμφιβολία!!!

ΕΦΕΥΡΕΤΙΚΟΤΗΣ.

— Τί κάνεις αὐτοῦ;
— Κρατάω τὴ θέσι γιὰ τὸ αὐτοκίνητο ἑνὸς φίλου μου!

ΤΟ ΔΥΝΑΜΩΤΙΚΟ

Ἕνας χλωμὸς κύριος μπαίνει σ' ἕνα φαρμακεῖο καὶ λέγει:

— Ἔχω ἀδυναμία, πάσχω ἀπὸ νευρασθένεια... Ἔχετε νὰ μοῦ δώσετε, σᾶς παρακαλῶ, ἕνα δυναμωτικό;

— Ἔχω ἀκριβῶς ὅ,τι σᾶς χρειάζεται, λέγει πρόθυμα ὁ φαρμακοποιός. Μὲ μιὰ μονάχα μπουκάλα ἀπὸ τὸ ὑπέροχο ἐλιξήριον τοῦ Σμὶθ - Τζὸνς θὰ γίνετε σὲ μιὰ βδομάδα ἄλλος ἄνθρωπος. Θὰ παίρνετε τρία κουταλάκια τὴν ἡμέρα. Κοστίζει εἴκοσι φράγκα.

— Ὄχι, ὄχι! φωνάζει ὁ πελάτης. Ὄχι, δὲ θέλω ἀπ' αὐτὸ τὸ ἐλιξήριο. Οὔτε νὰ μοῦ μιλᾶτε γι' αὐτό.

— Καὶ ὅμως εἶναι ἐνδεδειγμένο. Ὅλοι οἱ γιατροὶ τὸ συνιστοῦν. Ξοδεύεται σὰν ψωμὶ καὶ τυρί.

— Καταλαβαίνω, καταλαβαίνω, μὰ ἐγὼ θέλω τίποτε ἄλλο.

— Πιστέψτε με, εἶναι ἕνα φάρμακο θαυματουργό. Κάνει περισσότερο καλὸ αὐτὸ σὲ μιὰ μέρα παρὰ ὅλα τὰ ἄλλα σὲ μιὰ βδομάδα. Ἂν πρόκειται γιὰ τὴν τιμὴ μπορῶ νὰ σᾶς κάνω μιὰ ἔκπτωσι.

— Ὄχι, βρὲ ἀδερφέ, διαμαρτυρήθηκε ὁ πελάτης. Σοῦ λέω ὅτι δὲν τὸ θέλω. Φτάνει!

— Ἀλλὰ γιατί δὲν τὸ θέλετε;

— Γιατὶ ἐγὼ εἶμαι ὁ Σμὶθ - Τζόνς, αὐτὸς ποὺ τὸ φτιάνει!

ΚΑΛΟ ΠΑΛΤΟ...

Μιὰ μέρα ὁ κ. Ἑρμῆς Χρηματίδης, ποὺ εἶχε ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα καταστήματα ἑτοίμων ἐνδυμάτων, συνήντησε στὸ δρόμο κάποιο πελάτη του.

— Καλὴ μέρα σας, ἀγαπητέ μου κύριε, τοῦ εἶπε. Τί γίνεσθε; Ἔχω ἀρκετὸ καιρὸ νὰ σᾶς δῶ στὸ μαγαζί μου. Μήπως δὲν μείνατε εὐχαριστημένος ἀπ' τὸ παλτὸ ποὺ ἀγοράσατε τὴν τελευταία φορά;

— Τί λέτε, κ. Χρηματίδη. Ἔμεινα ἐνθουσιασμένος. Νὰ φαντασθῆτε ὅτι ὕστερα ἀπὸ μένα τὸ φόρεσαν, μὲ τὴ σειρά τους, καὶ τὰ πέντε παιδιά μου.

— Ἔτσι, ἔ;

— Βέβαια! Καὶ ἰδοὺ πῶς: Κάθε φορὰ ποὺ αὐτὸ τὸ ταλαίπωρο παλτὸ ἐμούσκευε ἀπ' τὴ βροχή, ἐκόνταινε σὲ τέτοιο σημεῖο, ὥστε ἔπρεπε ἀμέσως νὰ κληρονομηθῇ ἀπὸ τὸ ἀμέσως ἑπόμενον, εἰς ἀνάστημα, μέλος τῆς οἰκογενείας μου!

ΠΟΛΥ ΕΞΥΠΝΗ!

Ὁ διευθυντὴς τῶν φυλακῶν τηλεφωνοῦσε ἀπ' τὸ γραφεῖο του στὸ κέντρον:

— Δεσποινίς, τὸ ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης, καὶ γρήγορα!

— Μπᾶ; Γιατί τόση βία;

— Δεσποινίς, κάμετε τὸ καθῆκον σας καὶ ἀφῆστε τὶς κουβέντες. Γρήγορα, εἶπα, τὸ ὑπουργεῖο.

— Μὰ τί συμπεριφορὰ εἶναι αὐτή;

Ὁ διευθυντὴς ἔγινε ἔξω φρενῶν.

— Θὰ τιμωρηθῆτε δεσποινίς, γι' αὐτή σας τὴν αὐθάδεια. Ξέρετε ποιὸς τηλεφωνεῖ;

Καὶ ἡ τηλεφωνήτρια:

— Καλά, καλά! Δὲν ξέρω ποιὸς τηλεφωνεῖ, ἀλλὰ ξέρω ἀ π ὸ π ο ῦ τηλεφωνεῖτε!...

ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΗ...

— Γιατρέ, ἔχω κακὸ χάλι. Τὰ πόδια μου πονοῦν φρικτά, δὲν μπορῶ νὰ περιπατήσω. Εἶναι ἀδύνατον νὰ κάνω δύο βήματα. Τί μὲ συμβουλεύετε, γιατρέ;

— Μά... νὰ κυκλοφορῇς μὲ ταξὶ ἢ μὲ λεωφορεῖο.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ Τάκης γράφει σ' ἕνα φίλο του καὶ προσθέτει:

«Τὸν φάκελλο τὸν λέρωσε ὁ διανομέας σας. Μὴ φαντασθῇς ὅτι θὰ καταδεχόμουν ποτὲ ἐγὼ νὰ σοῦ στείλω γράμμα σὲ λερωμένο φάκελλο».

★

Ντῖνος: Πῶς βουίζουν τ' αὐτιά μου! Ἀκοῦς;

Τοτός: Ψεύτη! Ἐγὼ δὲν ἀκούω τίποτα.

Ὁ κ. Γκόλ, ὁ σπουδαῖος ποδοσφαιριστής, καὶ στὸν ὕπνο του ὀνειρεύεται ὅτι παίζει μπάλλα... Κάποια στιγμὴ περνᾷ ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι του, κυνηγῶντας ἕνα κακοποιό, ὁ σκοπὸς ἀστυφύλαξ. Ὁ κ. Γκὸλ παρεξηγεῖ τὸν ἦχο, νομίζει ὅτι σφυρίζει ὁ διαιτητής, καὶ

Γιά νά ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

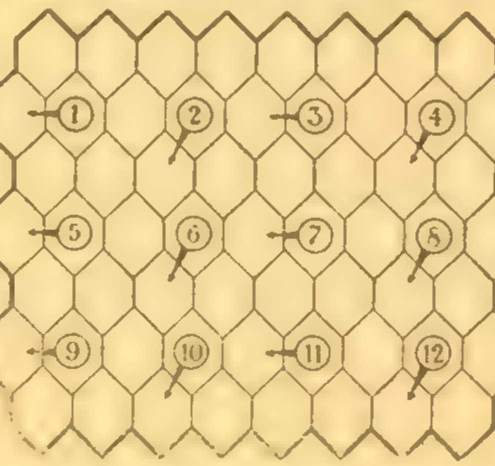

Τὸ νέον εἶδος ἀσκήσεως πού παρουσιάζουμε σήμερα στοὺς ἀγαπητοὺς ἀναγνώστας τῆς «Νεολαίας», ἔχει πρωτοτυπίαν εἰς τὴν σύνθεσίν του, ἀλλὰ εἶναι μάλλον εὔκολον εἰς τὴν λύσιν του.
Σὲ κάθε μία ἀπὸ τὶς κηρῆθρες τῆς κυψέλης τοῦ παιχνιδιοῦ μας θὰ τοποθετήσετε ἕνα γράμμα. Συνολικῶς θὰ σχηματισθοῦν 12 λέξεις, ἀπὸ ἕξη γράμματα ἡ καθεμία. Ἡ πλοκὴ τῶν γραμμάτων εἶναι τέτοια, ὥστε νὰ ἐπαναλαμβάνωνται εἰς δύο λέξεις.

Οἱ ἀριθμοὶ πού ὑπάρχουν εἰς τὸ σχῆμα ἀποτελοῦν τὰ κέντρα τῶν λέξεων. Κάθε ἀριθμὸς ἔχει γύρω του ἕξη κηρήθρας, τὰ γράμματα δὲ τὰ ὁποῖα θὰ τεθοῦν εἰς τὰς κηρήθρας αὐτὰς ἀποτελοῦν τὴν λέξιν. Ἡ σημασία τῶν λέξεων, πρὸς βοήθειάν σας, ἐξηγεῖται κατωτέρω.

Τὸ πρῶτον ἀπὸ τὰ ἕξ γράμματα κάθε λέξεως θὰ τεθῆ εἰς τὴν κηρήθραν πού δεικνύουν τὰ τόξα. Ἡ λέξις ἀρχίζει ἀπὸ ἐκεῖ καὶ τελειώνει, κυκλικῶς, εἰς τὴν πρὸ τοῦ τόξου κηρήθραν.

ΜΙΑ ΚΥΨΕΛΗ ΜΕ ΛΕΞΕΙΣ

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ:

1. Πόλις τῆς Μακεδονίας.
2. Ἡ λέξις αὐτὴ χαρακτηρίζει ἐκεῖνο πού ἀπολαμβάνουν ὅλοι οἱ Ἕλληνες εἰς τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου.
3. Λέγεται...ὅτι τὴν κρύβουν οἱ γυναῖκες.
4. Δὲν εἶναι κακός.
5. Στενοχώριες.
6. Ἐκκλησάκι (κλητική).
7. Προβλέπεται ὑπὸ τῆς Μετεωρολογικῆς Ὑπηρεσίας.
8. Αἴσθησις (αἰτιατική).
9. Τὰ συνάπτουν οἱ ἄνθρωποι, ἀλλὰ καὶ τὰ Κράτη.
10. Κάτοικος πόλεως κτισμένης μέσα στὰ νερὰ (κλητ.).
11. Ξύλινον σκεῦος τὸ ὁποῖον χρησιμοποιοῦν οἱ χωρικοί.
12. Ὁ ἔχων χαλαρωμένας τὰς σωματικὰς ἢ πνευματικὰς δυνάμεις. Ἡ λέξις εἶναι καὶ εἰς τὴν γραμματικήν.

Ἔχετε ὑπ' ὄψιν σας ὅτι, ἂν εὕρετε καὶ μίαν μόνον ἀπὸ τὰς ἀνωτέρω λέξεις, θὰ διευκολυνθῆτε πολὺ εἰς ὁλόκληρον τὴν λύσιν.

Φωνηεντόλιπον

ς—τν—χρν—τν—τφλν—βολ
* μιφθ[illegible]ς.

Μεταξὺ τῶν φωνηέντων νὰ παρεντεθοῦν τὰ κατάλληλα σύμφωνα, ὥστε νὰ σχηματισθῆ μία γνωστὴ παροιμία. Εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἀστερίσκου θὰ τεθῆ λέξις ἡ ὁποία δὲν ἔχει σύμφωνον.

Μεσοστιχὶς

Τὰ μεσαῖα γράμματα τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν μέγαν ποταμόν:

1) Ἔγκλημα, 2) Εὐρωπαϊκὸν κράτος, 3) Κερασφόρον κατοικίδιον ζῷον, 4) Τύραννος τῶν Συρακουσῶν, 5) Ὠφελεῖ, ἀλλ' ἐνίοτε καταστρέφει τὴν γεωργίαν, 6) Φίλος τῆς σοφίας.

Μεταγραμματισμὸς

1

Σὲ μιὰ νῆσο τοῦ Αἰγαίου
Βάζεις Ρῶ καὶ βγάζεις Τὰ
Καὶ παράξενο, στ' ἀλήθεια,
ποταμὸς πιὰ καταντᾶ.

2

Κράτος στὴν Ἀμερικὴ
Ἕνα γράμμα μόνο ἀλλάζει
Καὶ δικό μας ποιητὴ
Βλέπει ὁ λύτης καὶ θαυμάζει.

Πυραμὶς

Οἱ σταυροὶ νησὶς τοῦ Αἰγαίου.
• + • = Θεὸς τῶν δασῶν.
• • • • • Ἁρπακτικὸν πτηνόν.
• • • • • • • Ὄρος τῆς Ἑλλάδος.
• • • • • • • • • Πέρσης στρατηγός.
• • • • • + • • • • • = Ἀρχαῖος γεωμέτρης καὶ ἀστρονόμος.

Νοομαντεία

Λέτε σ' ἕνα φίλο σας: «Βάλε ἕνα ἀριθμὸ στὸ νοῦ σου. Βάλε ἄλλα τόσα γιὰ τὸν τάδε φίλο μας. Βάλε κι' ἄλλα 10 γιὰ μένα. Ρίξε τὰ μισὰ στὴ θάλασσα. Δῶσε πίσω ἐκεῖνα πού πῆρες ἀπὸ τὸν φίλο μας. Πέντε δὲν σοῦ μένουν;».

Καὶ πράγματι τόσα τοῦ μένουν. Ἀλλὰ πῶς τὸ βρήκατε αὐτό;

Ἁπλούστατα: Τὸ πέντε εἶναι τὸ ἥμισυ τοῦ ἀριθμοῦ πού τοῦ εἴπατε νὰ βάλη «γιὰ σᾶς». Ἂν τοῦ πῆτε νὰ βάλη 8, στὸ τέλος θὰ πρέπη νὰ τοῦ πῆτε πὼς τοῦ μένουν 4 κ.ο.κ.

Π. χ. ἂς ὑποθέσουμε ὅτι ὁ ἀριθμὸς πού ἔβαλε στὸ νοῦ του ἦταν 12. Ἔχουμε λοιπόν:

12+12+10=34—17—12—5

Ἤ:

12+12+ 8=32—16—12=4

ΑΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Συλλαβοσταυρόλεξο: Ὁριζοντίως: 1. Μαρία. 3. Περοῦ. 4. λαός. 5. [illegible]. 8. τί; 9. Ἱμαλάια. 12. ἀνά 13. [illegible]. 14. ράδιον. Καθέτως. 1. μαρουλι. 2. ἀλάνι. 6. βαρέλα. 7. βάια. 8. τιάρα. 10. μανάρα. 11. Ἴλιον.

Κρυπτογραφικόν: Φίλιππος. ἴσος. λίπος. ὄφις. σοφός

Ἀριθμητικόν: 2+4=6×10— [illegible] 8 [illegible]

Φωνηεντόλιπον: Εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.

[illegible]: [illegible] (Μακεδονία, βροχή, μῦς, Ἰούλιος, Πράγα, κάθος. Κωνσταντινούπολις. [illegible])

[illegible]: Κικέρων. Ἰκαρία, κα[illegible] ὠά (αὐγὰ καὶ ὄχι αὐγή. [illegible])

[illegible] (ὄρος Ἤρα) [illegible]

[illegible] 1. Μάρος - θέρος. 2. Ἰούνιος - Ἰούλιος.

Μαγικὸν γράμμα: Διὰ τοῦ Τ. βάτος, κάπω, τυρός, τρέχω, ἀταξία.

Ἀκροστιχὶς

Τὰ ἀρχικὰ τῶν ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν πόλιν τῆς Ἑλλάδος:

1) Αὐτοκράτωρ τῆς Ρώμης, 2) Πόλις τῆς Ἠπείρου, 3) Νῆσος παρὰ τὴν Πελοπόννησον, 4) Ἀνώτατον ἀξίωμα τῆς Ἐκκλησίας, 5) Θηρίον, 6) Χρήσιμον εἰς τὸν ἄνθρωπον ζῷον, 7) Ἀρχαία πόλις τῆς Χαλκιδικῆς, 8) Καταρράκτης ἀπὸ τοὺς μεγαλυτέρους τοῦ κόσμου.

Ἀναγραμματισμὸς

1

Ἂν μιὰ πόλι τοῦ Μωρηᾶ
ἀναγραμματίσης
καρπερὸ ἕνα χωράφι
θ' ἀντικρύσης.

2

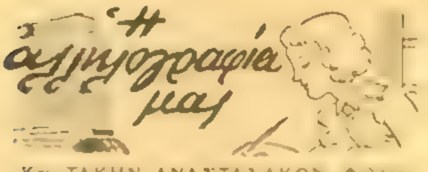
Κι' ἂν αὐτοῦ πού θὰ προκύψη
τοῦ ἀλλάξης τὸ μεσαῖο,
ἱερὸ τῆς ἐκκλησίας
πρόσωπο θὰ δῆς σπουδαῖο.

Κρυπτογραφικὸν

1 2 3 4 3 4 5 6 7 5 8 4	= Ἄρχων τῶν ἀρχαίων Ἀθηνῶν.
2 6 2 5 6 3 7	= Ἀρχαία πόλις.
[illegible] 4	= [illegible]
4 5 6 7 5 8 4	= Ἐθνικὴ δύναμις.
5 6 3 5 8 4	= Ἀριθμητικόν.
6 2 7	= Μήτηρ θεῶν.
7 6 7 6 7 5	= Ὄρος Ἁγ. Γραφῆς.
8 6 7 5 3 8 4	= Λατῖνος ποιητής.

Αἴνιγμα

Μεγάλος ποταμὸς τ' ἀρσενικό μου
Καὶ ἄγριο θεριὸ τὸ θηλυκό μου.

Κον ΤΑΚΗΝ ΑΝΑΣΤΑΣΑΚΟΝ, Φαλ)τήν, Γύθειον Λακωνίας. Ποίημά σας ἐλήφθη καὶ ἐστάλη ἐπιτροπήν. Εὐχαριστοῦμεν. — Κον ΕΥΣΤΑΘΙΟΝ ΕΥΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΝ, Καθ)τήν, Κόρινθον. Συγχαίρομεν δι' ἐνθουσιασμόν σας. — Κον ΗΛΙΑΝ [illegible] Σταυρόλεξον ἐλήφθη [illegible] — Κον ΠΑΝ [illegible] Κατόπιν [illegible] ἐπι[illegible] παρόντος εἰς οὐδένα θέλει ἀναθέσει τὸ περιοδικὸν τὴν ἀντιπροσωπείαν του. — Δίδα ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ ΕΛΛΗΝ [illegible] δι' ἐνθουσιώδεις λόγους σας. [illegible] ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΝ [illegible] [illegible] Εὐχαριστοῦμεν. — Κον [illegible] Κάϊρον Αἰγύπτου. Ποίημά σας ἐστάλη ἐπιτροπήν. Εὐχαριστοῦμεν. — Κον ΚΟΥΤΣΟΣΠΥΡΗΝ ΧΡΗΣΤΟΝ, Ἄνω Μακρυνοῦ (Μεσο[illegible]). Συγχαίρομεν δι' ἐνθουσιασμόν σας. Συνδρομηταὶ ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν. — Κον ΚΩΝΣΤ. ΚΩΤΣΑΚΟΝ, Γύθειον. Συμμεριζόμεθα τὸν ἐνθουσιασμόν σας. — Κον ΘΕΟΔΩΡΟΝ ΚΑΡΑΓΚΙΟΥΛΕΝ [illegible] — Κον [illegible] ΚΗΝ [illegible] — Κον ΚΑΛΙΑΝΤΑΣΗΝ ΑΝΑΣΤ., Ζιρίκιον. Ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν. — Κον ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΝ ΓΕΩΡ., [illegible] Ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν. — ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΒΑΛΤΩΝ. — Οἱ μαθηταὶ ἐνεγράφησαν συνδρομηταί. Εὐχαριστοῦμεν. — Κον ΖΑΧΑΡΙΑΝ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗΝ. Ἐλήφθη δεκάδραχμος συνδρομή σας ἄνευ Δ)σεως. Ἀποστείλατε Δ)σιν. — ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑΝ Α' ΔΗΜΟΤ. ΣΧΟΛΕΙΟΥ, [illegible] Ἔγγραφόν σας ἐλήφθη. Ἀπόδειξις ἐν καιρῷ. — Κον ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΝ ΕΥΣΤ., [illegible] Καστανιὰν Βερροίας. Συνδρομ[illegible] [illegible] θάνετε προσωπικῶς τὸ τεῦχος. — Κον ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ ΧΡΗΣΤΟΝ, Δράμαν. Συνερ[illegible] [illegible] ΕΔΡΟΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΣΑΠΠΩΝ. Θὰ [illegible] ἀποσταλοῦν τὰ τεύχη. — Κον Π. [illegible] [illegible] ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑΝ ΔΗΜΟΤ. ΔΙΤΑΞΙΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ Νεοχωρίου. Σχολικὴ Ἐφορεία [illegible] Μαθηταὶ ἐνεγράφησαν. Συγχαίρομεν διὰ προθυμίαν σας. — Κον ΚΩΝΣΤ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ, Τουριστικὴ Ταβέρνα Λασιθίου. Ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν. — ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΘΗΛ. [illegible] ΦΥΤΟΥ. Μαθηταί σας ἐνεγράφησαν συνδρομηταί. Εὐχαριστοῦμεν. — ΣΤΡΑΤΟΛΟΓ. ΓΡΑΦΕΙΟΝ, Κέρκυραν. Τὰ καθυστερούμενα τεύχη θὰ σᾶς ἀποσταλοῦν ἐν καιρῷ, λόγῳ ἐλλείψεως τοιούτων. — ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ ΓΑΛΑΝΗ Διδασκάλισσαν, Λεπενοῦν Βάλτου. Ἐνεγράφητε [illegible] ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ. Σχολεῖον ἐνεγράφη. Εὐχαριστοῦμεν. — ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΕΥΖΩΝΩΝ ΦΡΟΥΡΑΣ ΑΘΗΝΩΝ. Καὶ οἱ 30 ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν. — Δ)ΤΡΙΑΝ ΣΧΟΛΕΙΟΥ, Ἄσσον Κορινθίας. Ἐνεγράφητε μετὰ τῶν συναδέλφων σας. Εὐχαριστοῦμεν. Τεύχη θὰ σᾶς ἀποσταλοῦν. — ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΝ ΑΡΡΕΝΩΝ Χανιά. Ἐπὶ [illegible] εἰς τὴν διεκ[illegible] ἢ εἰς ὁμαδικὴν ἀποστολὴν [illegible] σας, κατανεμημένων ἤδη εἰς ἀλφαβητικὰ εὑρετήρια. Παρακαλοῦμεν γνωρίσητε εἰς ποίους καθυστεροῦνται. — Δ)ΤΗΝ [illegible] λοι, μαθηταὶ ὡς καὶ ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. — ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑΝ ΔΗΜΟΤ. ΣΧΟΛ. ΑΗΔΟΝΙΩΝ, Κορινθίαν. Ὑμεῖς καὶ ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν. — ΠΑΝΑΓ. ΚΟΣΜΑ, Διδ)σαν Δημοτ. Σχολ. Λεοντίου Νε[illegible]. Ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν. — Κον [illegible] Διοικητὴν Ε.Ο.Ν. Ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν. — Δ)ΤΗΝ ΜΟΝΟΤΑΞΙΟΥ ΔΗΜ. ΣΧΟΛ. ΛΙΜΗΝΙΟΥ. Σκοπευταὶ ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Προηγούμενα τεύχη, λόγῳ προσωρινῆς ἐλλείψεως, θὰ σταλοῦν ἐν καιρῷ. — Κον ΠΑΝΑΓΟΥΛΙΑΝ, Δημ)λον, Διοικητὴν Ὁμάδος Αιαντίνης Πολοβίτσης. Τηλεγράφημα ἐλήφθη. [illegible] — Δ)ΤΗΝ ΣΤΑΘΜΟΥ ΧΩΡ)ΚΗΣ, Καταστάριον. Σταθμὸς ἐνεγράφη. Εὐχαριστοῦμεν. — Κον ΙΩΑΝ. [illegible] ἐπιτροπήν. Ἀποστείλατ[illegible] ἐνταῦθα. Σταυρόλεξον ἐλήφθη. Εὐχαριστο[illegible]. — Κον ΤΖΟΥΒΑΛΗΝ ΜΙΧ., Πελόπιον [illegible]λείας. Ἐνεγράφητε καὶ θὰ σᾶς ἀποσταλο[illegible] [illegible]στοῦμεν. — Κον ΠΑΠ. [illegible] Χριστόφορον Σκλίβανης. Ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν. — ΚΑΡΑΔΗΜΑΝ, [illegible] εἰς ἐνεγράφητε. Διὰ τὰ λοιπ[illegible] δύνασθε νὰ ἐγγραφῆτε τακτικὸς συ[illegible] [illegible] Οἱ μαθηταί σας ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Ἀπόδειξις ἐν καιρῷ. — Κον ΤΡΙΑΝΤ. ΚΑΡΑΜΥΤΑΝ. Παρακαλοῦμεν ἀποστείλητε ἀκριβῆ διεύθυνσιν. — ΡΑΥΤΟΠΟΥΛΟΝ ΔΙΟΝΥΣ., Κέρκυραν. Τὸ ποίημα ἀπεστάλη ἐπιτροπήν. — ΣΤΡΑΤΟΛ. ΓΡΑΦΕΙΟΝ, Κέρκυραν. Συνδρομηταὶ ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν θερμότατα. — Κον ΔΡΟΣΗΝ ΣΤΑΥΡΟΝ. Συνδρομητὴς ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν. Συνδρομὴ γε[illegible] τοῦ περιοδικοῦ. — ΝΙΚΟΝ [illegible] στοῦμεν καὶ σᾶς συγχαίρομεν δι' ὡραίαν ἐπιστολήν σας. — Κον Γ. ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΝ. Τ[illegible]ορραδιόφωνον περὶ οὗ ἐγράψαμεν δύναται νὰ λειτουργήσῃ εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα. — Κον ΔΡΙΒΑΚΟΝ. Φωτογραφία ἐλήφθη καὶ [illegible] Εὐχαριστοῦμεν. — Κον ΤΣΙΔΙΚΟ[illegible] δύναται νὰ λει[illegible] ὅλην τὴν Ἑλλάδα. — Κον ΒΕΛ[illegible], ἐνταῦθα. Ἀγγελία σας ἐλήφθη [illegible] Κον ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΝ [illegible] Εν)χην, Κομοτινήν. Συγχαίρομεν δι' ἐνθουσιασμόν σας. Ποίημά σας ἐστάλη ἐπιτροπήν. — Κον ΑΝΑΙΡΟΥΣΗΝ ΓΕΩΡΓ., Σιάτισταν. Σταυρόλεξον ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. — Κον ΜΠΑΚΑΚΗΝ Γ., Ομ)χην, Ἰαλαίνης. Συνάδελφοί σας ἐνεγράφησαν συνδρομηταί. Εὐχαριστοῦμεν. Κον ΚΡΗΤΙΚΟΝ, Συν)χην, [illegible]ον Σύνταγμα ἐνεγράφη. Εὐχαριστοῦμεν θερ[illegible] [illegible] ἐνεγράφησαν συνδρομηταί [illegible] δι' ἐνέργειάν σας. — ΔΙΟΙΚΗΤΗΝ VIII ΠΕΡΙΦΕΡ. ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΚΙΛΚΙΣ. Συνδρομηταὶ ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. — Δ' ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΙΠΠΙΚΟΥ. Περιοδικὰ θὰ σᾶς σταλοῦν. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. — Δ)ΤΗΝ ΠΡΑΚΤΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ. Ἡ[illegible]. Μαθηταί σας ἐνεγράφησαν συνδρομη[illegible] [illegible] Ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν. Τεύχη θὰ σᾶς ἀποσταλοῦν. — Κον ΓΕΩΡ. ΣΙΤΤΑΝ, Δ)τὴν Α' Σχολείου Λεχαινῶν Ἠλείας. Ὑμεῖς καὶ σχολεῖον σας ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν. — Κον ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΝ ΒΑΣ., Βατοπέδιον Χαλκιδικῆς. Ἐνεγράφητε. Εὐχαριστοῦμεν. — XIV ΣΥΝ)ΜΑ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΥ. Βιβλιοθήκη XIV Μεραρχίας ἐνεγράφη. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. Κον ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΝ Γυμνασίου Κιάτου. [illegible] συνδρομηταὶ [illegible] θερμὰς εὐχαριστίας. — Κον ΒΛΑΧΟΠΟΥΛΟΝ ΗΛΙΑΝ. Διαγωνισμὸς παλαιοῦ περιοδικοῦ ἐκκρεμεῖ λόγῳ ἐλέγχου. — Δ)ΤΗΝ ΔΗΜ. ΣΧΟΛ. Κορυνάδων Εὐρυτανίας. Τὸ περιοδικὸν δὲν ἔχει σχέσιν μὲ τὰ γραφόμενά σας. Ἀπευθυνθῆτε εἰς τὴν Ὀργάνωσιν. — Κον ΠΕΤΡΙΔΗΝ, Πειραιᾶ. Ποίημά σας [illegible] ἐπιτροπήν. — Κον ΛΕΥΘΕΡΙΩΤΗΝ ΙΩΑΝ., Λογίαν Ἀνδριτσαίων. Συγχαίρομεν δι' ἐνθουσιασμόν σας. Ποίημά σας ἐστάλη πρὸς κρίσιν. — ΤΣΙΚΑ ΧΑΣΑΝΑΓΑ, Μαθήτρ., Γύθειον. Τὸ ποίημά σας ἐστάλη ἐπιτροπήν. — Κον ΦΡΑΓΚΙΑΝ ΑΝΑΣΤ., Γύθειον. Προσπαθήσατε κάλλιον νὰ ἀποστείλετε πρωτότυπόν τι ἀθλητικὸν παίγνιον. — Κον ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΚΟΙΛΙΩΜΕΝΟΥ. Τὸ ζητούμενον φύλλον ἐξηντλήθη. Ἐπιφυλασσόμεθα νὰ σᾶς τὸ ἀποστείλωμεν ἅμα τῇ ἀνατυπώσει. — Κον ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑΝ ΔΗΜΟΤ. ΣΧΟΛ. ΖΑΚΥΝΘΟΥ. Προηγούμενα τεύχη ἀποσταλήσονται ἐν καιρῷ, λόγῳ προσωρινῆς ἐλλείψεως. — Κον ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΗΝ Γυμν. Λαγκαδᾶ. Τεύχη θὰ σᾶς ἀποσταλοῦν. Εὐχαριστοῦμεν. — Κον ΔΗΜΑΡΧΟΝ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ. Τὰ τεύχη θὰ ἀποστέλλωνται παρ' ὑμῖν μέχρις ἐξοφλήσεως συνδρομῆς σας. — Κον ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΝ Δημοτικοῦ Σχολείου Ἰαλαίνης. Δύνασθε νὰ ἐγγραφῆτε ἐπὶ τοῦ παρόντος δι' ἓν ἑξάμηνον. Κον ΓΥΜ)ΧΗΝ Α' Γυμν. Ἀρρένων Τριπόλεως. Ἀνταποδίδομεν τὰς εὐχαριστίας μας. Τὰ τεύχη θὰ σᾶς ἀπο[illegible] Σχολείου. Εὐχαρίστως θὰ σᾶς ἀπεστέλλοντο ἂν ἐνεγράφησθε διὰ ταῦτα συνδρομητ[illegible] — Κον ΒΥΘΟΥΛΚΑΝ ΔΗΜ., Λοχίτην Ε[illegible] Ζακύνθου. Ἐνεγράφητε δι' 8 τεύχη. Εὐ[illegible] — 33ην Υ.Κ. Δ.Λ.Γ. Νομοῦ Μεσσηνίας. Ἀπὸ τοῦδε τὰ τεύχη θὰ σᾶς ἀποστέλλωνται ἀκέραια. — ΔΙΟΙΚΗΤΗΝ 3ης Τετραρχίας Ἀλιβερίου. Εἰς τὸν παραλειφθέντα συνδρομητὴν θὰ ἀποσταλοῦν τὰ εὑρισκόμενα τεύχη.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟΝ:

Κο. Β. Κονταξῆν, Καλάμας. — Ὁ προορισμὸς τῶν δεκτῶν αὐτοῦ τοῦ τύπου, ὡς ἐγράψαμεν [illegible] κατὰ τὴν περιγραφὴν τῆς κατασκευῆς [illegible] εἶναι [illegible] τοπικὸν σταθμὸν ἐντὸς τῶν Ἀθηνῶν. [illegible] τὴν ἰδικήν σας περι[illegible] [illegible]ραίαν μεγάλην καὶ μὲ [illegible] νὰ ἀκούσετε τὸν [illegible]

Κον Β. [illegible] Εἰς τὴν [illegible] περίπτωσιν ὀλίγον ἀμφίβολον, λόγῳ τῆς μεγάλης ἀποστάσεως. Πάντως δοκιμάσατε.

Κον Δ. Βασιλόπουλον, Ἀμαλιάδα. — 1) Τὸ μῆκος τοῦ κυλίνδρου εἶναι 8 ἑ. 2) Τὴν βάσιν τοῦ κρυστάλλου μπορεῖτε νὰ τὴν κατασκευά[illegible] [illegible] τοῦ κρυστάλλου παρακολουθήσατε ἐπὶ τοῦ σχεδιαγράμματος. 5) Ἡ τιμὴ τοῦ πυκνωτοῦ εἶναι 50 δραχμαί.

Η ΕΟΡΤΗ ΜΑΘΗΤΙΚΩΝ ΣΥΣΣΙΤΙΩΝ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐτελέσθη ἡ ἑορτὴ τῶν μαθητικῶν συσσιτίων Β' Περιφερείας Ἀθηνῶν μετὰ πάσης ἐπισημότητος, παρόντος τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως. Τὸν Ἀρχηγὸν προσεφώνησεν ὁ ἐπιθεωρητὴς τῶν Σχολείων Β' Περιφερείας κ. Ἠλ. Βλάχος.

Χορῳδίαι μαθητῶν ἔψαλλον διάφορα ᾄσματα. Ἐν τέλει ὁ Ἀρχηγὸς παρεκάθησεν εἰς τὸ κοινὸν συσσίτιον τῶν μαθητῶν μετὰ τῶν ὁποίων καὶ συνέφαγε. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς παραθέσεως τοῦ συσσιτίου ἠνοίχθη κατάλογος ὑπὲρ τῶν μαθητικῶν συσσιτίων Β' Περιφερείας, εἰς τὸν ὁποῖον ἐνεγράφησαν διὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ μας ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς διὰ 10.000 δραχμάς, ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος διὰ 10.000 δραχμὰς καὶ αἱ Α. Α. Β. Β. Υ. Υ. αἱ Πριγκήπισσαι ἀνὰ 1000 δραχμὰς ἑκάστη.

Προσέφεραν προσέτι ὁ Ἀρχηγὸς-Κυβερνήτης μας 5000 δραχμάς, ὁ κ. Μιμηκόπουλος 10.000 δραχμὰς ὑπὲρ τῶν μαθητικῶν συσσιτίων Β' Περιφερείας καὶ ἑτέρας 10.000 δραχμὰς εἰδικῶς ὑπὲρ τῆς ἱδρύσεως μαθητικῶν συσσιτίων Ἀμαρουσίου, ὁ κ. Κανελλόπουλος Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος Ε. Ο. Ν. 30.000 δραχμάς, ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων 10.000 δραχμάς, ὁ Κ. Ρουμπάνης, δικηγόρος, 1000 δραχμάς.

ΔΕΛΤΙΟΝ (Τεύχους 9)
ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ-ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΟΥ

Ὀνοματεπώνυμον (Γράφατε καθαρὰ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον).

Ἐπάγγελμα

Ἡλικία

Διεύθυνσις (Πόλις, ὁδός, ἀριθμὸς ἢ χωρίον, ἐπαρχίας, νομοῦ)

Φαλαγγίτης ἢ ὄχι (Σβύσατε τὸ ὄχι ὅσοι εἶσθε φαλαγγῖται καὶ γράψατε εἰς τίνα φάλαγγα ἀνήκετε).

Η ΝΕΟΛΑΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ, ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ, ΗΘΙΚΗΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ καὶ ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ἐπιμελείᾳ τῆς Διευθύνσεως Τύπου τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Ε.Ο.Ν.

ΕΤΟΣ 1. — ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ
ΑΘΗΝΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ
Πλατεῖα Συντάγματος, Καραγεώργη 4

ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΚΔΟΣΕΩΣ - ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ
Ὁδὸς Σόλωνος Ἀριθ. 33

Ἀρ. Τεύχ 9 — 10 Δεκεμβρίου 1938
ΤΙΜΗ Δραχ. ΤΡΕΙΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΠΙΣΗΜΟΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝ. ΝΕΟΛΑΙΑΣ
(Νόμος 334)

Νομικοῦ προσώπου Δημοσίου Δικαίου, διοικουμένου ὑπὸ Ἀνωτάτου Διοικητικοῦ Συμβουλίου προεδρευομένου ὑπὸ τῆς Α. Ε. τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ, ὅστις καὶ ἐκπροσωπεῖ ταύτην, ἀναπληρούμενος ὑπὸ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου
κ. ΑΛΕΞ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

Διὰ πᾶσαν πληρωμὴν πρέπει νὰ λαμβάνητε ἀπόδειξιν φέρουσαν τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Σ. ΡΟΥΒΑΛΗ Συνταγματάρχου ἐ. ἀ. καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς Ε.Ο.Ν.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

	Μελῶν καὶ μαθητῶν	Μὴ μελῶν
ΕΤΗΣΙΑ (Ἐσωτερικοῦ) Δ.	100 —	120
ΕΞΑΜΗΝΟΣ » »	50 —	60
ΤΡΙΜΗΝΟΣ » »	25 —	30
ΕΤΗΣΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	Σελίνια	15

Διὰ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου καὶ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου (Δήμους, Κοινότητας):
ΕΤΗΣΙΑ .... Δρχ. 200

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ - ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ:
Περιοδικὸν «Ἡ ΝΕΟΛΑΙΑ» Κεντρικὴ Διοίκησις Ε.Ο.Ν. Πλατεῖα Συντάγματος. Ἀθῆναι

Πρὸς τοὺς ἀναγνώστας

Παρακαλοῦμεν νὰ ἀναγνωσθοῦν ἀπὸ ὅλους

Πᾶν τὸ ἀφορῶν κίνησιν τῶν κατὰ τόπους Τμημάτων τῆς Ὀργανώσεως, ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι θὰ ἀποστέλλεται εἰς τὸ «Γραφεῖον Τύπου Ε. Ο. Ν.», Πλατεῖα Συντάγματος, ὡς ἐπίσης καὶ αἱ φωτογραφίαι καὶ τὰ ἀθλητικά. Εἶναι ἡ μόνη ἁρμοδία ὑπηρεσία ἥτις κρίνει ταῦτα.

★

Ἀναγκαῖον θεωροῦμεν νὰ γνωρίσωμεν ὅτι τὸ περιοδικόν μας, διὰ τοὺς ζητοῦντας ἐργασίαν καὶ προσφέροντας τοιαύτην, διαθέτει, ἁπλῶς, τὴν ειδικήν του στήλην πρὸς ἐξυπηρέτησίν των. Πέραν τούτου δὲν ἔχει καμμίαν ἁρμοδιότητα δι' ἐξέτασιν ἰδιωτικῶν ὑποθέσεων τῶν ἀναγνωστῶν του.

★

Αἱ συνεργασίαι συνδρομητῶν καὶ ἀναγνωστῶν δέον νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τὴν «Σύνταξιν τοῦ περιοδικοῦ», Πλατεῖαν Συν)τος. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ παρατηροῦμεν ὅτι αἱ πλεῖσται τῶν ἀποσταλεισῶν μέχρι σήμερον εἶναι μακραὶ καὶ ἡ δημοσίευσίς των καθίσταται ἀδύνατος. Συνιστῶμεν καὶ αὖθις, ἵνα τὰ ἀποστελλόμενα, πεζὰ ἢ ποιήματα, εἶναι βραχέα.

★

Πολλοὶ τῶν ἀναγνωστῶν, ἀποστέλλοντες φωτογραφίας ἢ κίνησιν ἢ συνεργασίαν, παραπονοῦνται ὅτι ἡ δημοσίευσίς των καθυστερεῖ. Ὀφείλουν νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψιν ὅτι παρόμοια ἀποστέλλονται κατὰ χιλιάδας καί, συνεπῶς, ἀπαιτεῖται χρόνος διὰ νὰ κριθοῦν ἀπὸ τὰς οἰκείας ἐπιτροπάς, μεθ' ὃ λαμβάνουν σειρὰν δημοσιεύσεως ὅσα ἐγκρίνονται. Συνεπῶς, ἡ δημοσίευσις τούτων θὰ βραδύνῃ. Ἐξαίρεσις προτιμήσεως γίνεται εἰς ἐντελῶς ἐπικαίρους δημοσιεύσεις.

★

Ἀπαραιτήτως, αἱ φωτογραφίαι δέον νὰ ἀναγράφουν, ὄπισθεν καὶ συντόμως, τὰ παριστώμενα γεγονότα, καὶ νὰ ὦσι καλλιτεχνικαὶ καὶ καταλλήλου φωτισμοῦ, ὥστε νὰ δύνανται νὰ ἀποτυποῦνται εἰς κλισέ.

Καθιστῶμεν γνωστὸν καὶ αὖθις ὅτι ἡ συνδρομὴ ἡ ἐτησία εἶναι μόνον δραχ. 100 διὰ τὰ μέλη τῆς Ὀργανώσεως καὶ τοὺς μαθητάς. Διὰ τοὺς ἰδιώτας καθωρίσθη ὁριστικῶς δραχ. 120 ἐτησίως, ἑξαμηνιαίως δραχ. 60 καὶ τριμηνιαίως δραχ. 30.

Ἐπίσης ὅτι ἡ ἐτησία συνδρομὴ Δήμων, Κοινοτήτων, Νομικῶν προσώπων Δημοσίου καὶ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου εἶναι δραχμαὶ 200, ὡς ἀναφέρεται καὶ ἐν τῇ προμετωπίδι.

Ἐπίσης ὅτι τὰ ἀνωτέρω ποσὰ νοοῦνται ἀκέραια ἄνευ οὐδεμιᾶς οἱασδήποτε μειώσεως. Αἱ ἀναγκαῖαι μειώσεις βαρύνουν τὸν συνδρομητήν.

★

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται διὰ ταχ. ἐπιταγῆς ἢ διὰ γραμματοσήμων. Ἐλαχίστη συνδρομὴ εἶναι ἡ τρίμηνος.

Οἱ γράφοντες ὅτι ἐπιθυμοῦν τὸ πρῶτον νὰ ἐγγραφοῦν, δέον νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψιν ὅτι θὰ συναποστείλουν τὸ ἀντίτιμον τῆς συνδρομῆς των. Μέχρι ἀφίξεως, ὅμως, τῆς ἐπιταγῆς καὶ εἰσπράξεώς της, θὰ μεσολαβῇ ὀλίγος χρόνος διὰ νὰ λάβουν τὴν σχετικὴν ἀπόδειξιν. Παρακαλοῦμεν ἐπίσης, ὅπως εἰς τὰς διδομένας διευθύνσεις τῶν ἐπαρχιῶν ἀναγράφεται λεπτομερῶς τὸ χωρίον, ἡ Ἐπαρχία καὶ ὁ Νομός. Παρετηρήθη ὅτι πλεῖστοι, εἰς οὓς καθυστερεῖται ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου, ἔγραφαν μόνον τὸ ὄνομα τοῦ χωρίου των, τὸ ὁποῖον συμπίπτει εἰς τὴν τοπωνυμίαν μὲ πολλὰ ἄλλα.

★

Καθίσταται γνωστὸν ὅτι τῶν τευχῶν 1, 2, 3 καὶ 4, ἐπὶ τοῦ παρόντος, στερεῖται τὸ γραφεῖον. Δι' ἀνακοινώσεώς μας θὰ γνωρίσωμεν τὸν νέον διὰ τούτων ἐφοδιασμόν. Διὰ τοῦτο καὶ δὲν ἀπεστάλησαν εἰς ὅσους ἐζήτησαν.

Διδασκαλία τῆς στρατιωτικῆς προπαιδεύσεως.